

ROZHODNUTÍ

Nejvyšší správní soud jako soud kárný rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jakuba Camrdy, Ph.D., a členů Mgr. Michala Králíka, Ph.D., Mgr. Jana Jursíka, Mgr. Dagmar Jersákové, JUDr. Ivo Pavlů a doc. JUDr. Jany Reschové, CSc., v právní věci kárné navrhovatelky: **předsedkyně Krajského soudu v Ostravě**, se sídlem Havlíčkovo nábřeží 34, Ostrava, proti kárně obviněnému: **JUDr. A. V.**, soudce Krajského soudu v Ostravě, zast. obhájcem Mgr. Petrem Kaustou, advokátem se sídlem Čs. legií 1719/5, Ostrava, v řízení o návrhu na zahájení kárného řízení ze dne 4. 1. 2016, při ústním jednání konaném dne 6. 12. 2017,

t a k t o :

JUDr. A. V., nar. X,
soudce Krajského soudu v Ostravě,
se podle § 19 odst. 1 zákona č. 7/2002 Sb.

u z n á v á v i n n ý m, ž e

jako soudce Krajského soudu v Ostravě porušením svých povinností vyplývajících z § 100 odst. 1 o. s. ř. ve spojení s § 79 odst. 1 zákona č. 6/2002 Sb. způsobil neodůvodněné průtahy v následujících obchodně závazkových věcech:

1. sp. zn. 4 Cm 24/2013 v době od 24. 4. 2014 do 5. 5. 2015,
2. sp. zn. 4 Cm 91/2013 v době od 24. 3. 2014 do 6. 10. 2015,
3. sp. zn. 4 Cm 41/2013 v době od 22. 5. 2014 do 6. 2. 2015,
4. sp. zn. 4 Cm 8/2014 v době od 22. 8. 2014 do 11. 11. 2015,
5. sp. zn. 4 Cm 67/2013 v době od 27. 6. 2014 do 13. 7. 2015,
6. sp. zn. 4 Cm 100/2013 v době od 27. 3. 2014 do 11. 12. 2015,
7. sp. zn. 4 Cm 29/2014 v době od 3. 10. 2014 do 20. 11. 2015, vyjma období od 5. 12. 2014 do 11. 12. 2014,
8. sp. zn. 4 Cm 25/2014 v době od 30. 9. 2014 do 20. 11. 2015,
9. sp. zn. 4 Cm 12/2014 v době od 19. 9. 2014 do 20. 11. 2015,
10. sp. zn. 4 ECm 42/2013 v době od 14. 1. 2014 do 13. 7. 2015,
11. sp. zn. 4 ECm 62/2013 v době od 17. 1. 2014 do 8. 10. 2015,
12. sp. zn. 4 ECm 63/2013 v době od 4. 4. 2014 do 9. 10. 2015,
13. sp. zn. 4 ECm 17/2014 v době od 6. 6. 2014 do 11. 11. 2015,
14. sp. zn. 4 ECm 18/2014 v době od 17. 7. 2014 do 9. 11. 2015,

t e d y

z a v i n ě ě p o r u š i l

povinnosti soudce a ohrozil důvěru ve spravedlivé rozhodování soudů,

t í m s p á c h a l

kárné provinění podle § 87 odst. 1 zákona č. 6/2002 Sb.

Od uložení kárného opatření se podle § 88 odst. 3 zákona č. 6/2002 Sb. **u p o u š t í .**

II.

JUDr. A. V.

se podle § 19 odst. 2 zákona č. 7/2002 Sb.

z p r o š ť u j e k á r n ě h o o b v i n ě n í

spočívajícího v tom, že

jako soudce Krajského soudu v Ostravě v období od 27. 1. 2015 do 12. 11. 2015 neučinil žádný úkon v následujících věcech:

1. sp. zn. 22 ICm 66/2014,
2. sp. zn. 22 ICm 101/2014,
3. sp. zn. 22 ICm 241/2014,
4. sp. zn. 22 ICm 281/2014,
5. sp. zn. 22 ICm 303/2014,
6. sp. zn. 22 ICm 304/2014,
7. sp. zn. 22 ICm 347/2014,
8. sp. zn. 22 ICm 363/2014,
9. sp. zn. 22 ICm 372/2014,
10. sp. zn. 22 ICm 422/2014,
11. sp. zn. 22 ICm 574/2014,
12. sp. zn. 22 ICm 738/2014,
13. sp. zn. 22 ICm 757/2014,
14. sp. zn. 22 ICm 812/2014,
15. sp. zn. 22 ICm 816/2014,
16. sp. zn. 22 ICm 964/2014,
17. sp. zn. 22 ICm 1024/2014,
18. sp. zn. 22 ICm 1062/2014,
19. sp. zn. 22 ICm 1084/2014,
20. sp. zn. 22 ICm 1191/2014,
21. sp. zn. 22 ICm 1223/2014,
22. sp. zn. 22 ICm 1406/2014,
23. sp. zn. 22 ICm 1473/2014,

pokračování

24. sp. zn. 22 ICm 1538/2014,
25. sp. zn. 22 ICm 1588/2014,
26. sp. zn. 22 ICm 1589/2014,
27. sp. zn. 22 ICm 1616/2014,
28. sp. zn. 22 ICm 1930/2014,
29. sp. zn. 22 ICm 2089/2014,
30. sp. zn. 22 ICm 2096/2014,
31. sp. zn. 22 ICm 2119/2014,
32. sp. zn. 22 ICm 2140/2014,
33. sp. zn. 22 ICm 2243/2014,
34. sp. zn. 22 ICm 2447/2014,
35. sp. zn. 22 ICm 2468/2014,
36. sp. zn. 22 ICm 2538/2014,
37. sp. zn. 22 ICm 2617/2014,
38. sp. zn. 22 ICm 2668/2014,
39. sp. zn. 22 ICm 2669/2014,
40. sp. zn. 22 ICm 2732/2014,

protože uvedené skutky **n e j s o u** kárným proviněním, vyjma skutku uvedeného pod bodem 40, který **s e n e s t a l**.

O d ů v o d n ě n í :

I.

Obsah návrhu

Kárná navrhovatelka podala u kárného soudu návrh na zahájení kárného řízení, přičemž kárné provinění spatřovala v tom, že se kárně obviněný dopustil neodůvodněné nečinnosti v 9 věcech náležejících do oddělení 4 Cm, 5 věcech oddělení 4 ECm a 40 věcech oddělení 22 ICm, které byly kárně obviněnému soudci přiděleny k vyřízení opatřením předsedkyně krajského soudu ze dne 27. 1. 2015 na základě § 160 odst. 2 zákona č. 182/2006 Sb., o úpadku a způsobech jeho řešení (insolvenční zákon), v tehdejší znění (dále jen „insolvenční zákon“). JUDr. V. tím dle kárné navrhovatelky porušil povinnost postupovat po zahájení řízení i bez dalších návrhů tak, aby věc byla co nejrychleji projednána a rozhodnuta, stanovenou v § 100 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, v relevantním znění (dále jen „o. s. ř.“), a dále porušil povinnost rozhodovat v přiměřených lhůtách bez průtahů stanovenou v § 79 odst. 1 zákona č. 6/2002 Sb., o soudech, soudcích, přísedících a státní správě soudů a o změně některých dalších zákonů (zákon o soudech a soudcích) (dále jen „zákon o soudech a soudcích“). Kárně obviněný tedy dle kárné navrhovatelky zaviněně porušil povinnost vykonávat svědomitě funkci soudce uloženou mu v § 80 odst. 1 zákona o soudech a soudcích, čímž se dopustil kárného provinění podle § 87 citovaného zákona.

Kárná navrhovatelka dále uvedla, že dne 12. 11. 2015 byla uzavřena prověrka oddělení 4 Cm (4 ECm) Krajského soudu v Ostravě, které je vedeno kárně obviněným, přičemž

bylo zjištěno, že ke dni 31. 10. 2015 bylo v oddělení 4 Cm zařazeno celkem 98 věcí, z toho 48 věcí bylo přerušeno z důvodu prohlášení úpadku (resp. konkursu). Dále měl k tomuto datu JUDr. V. 29 nevyřízených věcí v oddělení 4 ECm, z toho 8 věcí bylo přerušeno. V roce 2014 skončil JUDr. V. celkem 145 věcí, tj. průměrně 12,8 věcí měsíčně, za období od 1. 1. 2015 do 31. 10. 2015 vyřídil toliko 53 věcí, tj. průměrně 5,3 věci měsíčně; pokles již tak chabé výkonnosti soudce je tedy dle kárné navrhovatelky markantní. V roce 2014 vydal JUDr. V. 76 rozsudků, z toho 58 rozsudků bylo vydáno pro zmeškání či uznání, v roce 2015 vydal kárně obviněný soudce od 1. 1. 2015 do 31. 10. 2015 celkem 23 rozsudky, z toho 10 rozsudků bylo vydáno pro zmeškání či uznání. V únoru 2015 bylo JUDr. V. přiděleno 45 incidenčních sporů, s těmito věcmi soudce do data prověrky nezačal pracovat, až na několik výjimek, kdy řízení zastavil.

Dle kárné navrhovatelky JUDr. V. nepracuje průběžně se svěřenými věcmi, nevyužívá řádně přidělené jednacích termíny. Bylo zjištěno, že soudce nařizuje toliko jednu věc denně, neobsazuje jednacích termíny, nařizuje na dlouhé měsíce dopředu, přestože má v předcházejících kalendářních měsících řadu termínů volných. Jelikož soudce nevyužívá určené jednacích dny, dochází k neúměrně dlouhým prodlevám mezi jednotlivými nařízenými jednáními. Důsledkem uvedeného postupu kárně obviněného soudce jsou průtahy v řízení, a to v délce mnoha měsíců. Průtahy v řízení kárně obviněný soudce vykazuje, přestože počet „živých“ spisů vyřizovaných kárně obviněným soudcem je velmi nízký.

V minulých letech byl kárně obviněný opakovaně řešen, byla mu vytýkána špatná organizace práce a nedostatečné pracovní výsledky. Jelikož soudce argumentoval svým pracovním přetížením, byl mu v letech 2014 a 2015 téměř zastaven nápad (v roce 2014 mu napadlo 47 věcí, 14 věcí obživo, v roce 2015 mu do 31. 10. 2015 napadlo 10 věcí, 5 věcí obživo), aby měl možnost průtahy v řízení odstranit bez nutnosti enormního pracovního vypětí. Této možnosti však JUDr. V. nevyužil a jeho pracovní nasazení dále významně pokleslo. Kárně obviněný průtahy v řízení neodstranil, nýbrž svou nečinností zapříčinil průtahy další, které jsou nyní předmětem kárného návrhu.

Pokud jde o navrhované kárné opatření, bylo dle kárné navrhovatelky namístež uložit JUDr. V. kárné opatření spočívající ve snížení platu o 30 % na dobu 1 roku (na horní hranici zákonného rozpětí).

Kárná navrhovatelka následně na výzvu kárného soudu zaslala mimo jiné přehled přidělených a vyřízených věcí soudců, kteří projednávají stejnou agendu jako JUDr. V., a k tomu poznamenala, že obchodně závazkové věci u Krajského soudu v Ostravě projednávali před rokem 2014 zejména soudci JUDr. A., JUDr. S., JUDr. O. a JUDr. V. Všichni čtyři jmenovaní soudci přitom patřili dle kárné navrhovatelky mezi soudce „problematické“, kteří vykazovali podprůměrné výkony co do kvality i kvantity i před 1. 1. 2014. V souvislosti s novelou občanského soudního řádu provedenou zákonem č. 293/2013 Sb., která mimo jiné přinesla změnu ve věcné příslušnosti krajských soudů, vyvstala otázka, jakou agendu budou tito soudci vyřizovat za situace, kdy ke krajskému soudu již nebudou napadat věci závazkové podle dříve platného § 9 odst. 3 o. s. ř. Všichni jmenovaní soudci tvrdili, že byli v minulé době zahlceni prací, museli vyřizovat spisy po kolezích, kteří odešli apod. Tyto argumenty kárná navrhovatelka dle svého vyjádření

pokračování

vyslyšela, proto jim v letech 2014 a 2015 nebyl přidělován téměř žádný nápad, aby byli schopni vyřídit své dosavadní spisy, včetně četných mnohaletých nedodělků. Při tomto svém rozhodnutí brala v úvahu, že tři z těchto čtyřech soudců dosáhnou nejpозději v roce 2015 důchodového věku, přičemž tito soudci odmítli přejít na okresní soudy, kde by se mohli své dosavadní specializaci věnovat. V roce 2015 byly těmto čtyřem soudcům přikázány incidenční spory podle § 160 odst. 2 insolvenčního zákona na základě opatření předsedkyně soudu ze dne 27. 1. 2015. Výsledkem uvedeného postupu však nebylo vyřízení všech starých obchodně závazkových věcí, nýbrž markantní pokles výkonnosti každého z nich na úplné minimum ve věcech závazkových, přičemž incidenční spory nevyřizovali vůbec (až na výjimky v podobě zastavení řízení pro zpětvzetí návrhu).

V průběhu let 2014 a 2015 byla tato situace s kárně obviněným soudcem JUDr. V. mnohokrát řešena. Jelikož JUDr. V. je dlouholetým soudcem Krajského soudu v Ostravě, doufala kárná navrhovatelka v účinek ústních domluv a rozhodla se mu zatím neudělit výtka podle § 88a zákona o soudech a soudcích či podat návrh na zahájení kárného řízení. Kárně obviněný soudce bohužel nebyl přístupný domluvě, přístup k práci nezměnil a znovu nedůvodně argumentoval svým pracovním přetížením (současným i minulým). Poslední možnost k nápravě kárná navrhovatelka spatřovala v tom, že JUDr. V. dne 1. 7. 2015 přidělila asistentku (na úkor potřebnějších soudců). Od tohoto kroku si slibovala zlepšení pracovních výkonů JUDr. V., zejména v podobě odstranění průtahů v řízení. Kárně obviněný soudce však nebyl schopen s asistentkou pracovat, přidělovat jí a organizovat smysluplnou práci.

Situace byla v zásadě podobná u všech čtyř jmenovaných soudců, proto ke konci roku 2015 byla kárná navrhovatelka nucena tuto situaci s definitivní platností vyřešit. JUDr. A. a JUDr. O. uznali, že jejich další působení v justici není možné, a rozhodli se rezignovat na funkci soudce a odejít do starobního důchodu. JUDr. S. odmítla odejít do starobního důchodu, proto se na ni kárná navrhovatelka také rozhodla podat kárný návrh.

II.

Vyjádření kárně obviněného soudce

Kárně obviněný ve svém vyjádření prostřednictvím svého obhájce předně uvedl, že kárný návrh není důvodný, neboť zaviněně neporušil povinnost vykonávat svědomitě funkci soudce uloženou mu v § 80 odst. 1 zákona o soudech a soudcích. Tvrzení obsažená v kárném návrhu jsou dle kárně obviněného účelová, zástupná a v mnohém se nezakládají na pravdě. Kárně obviněný zdůraznil, že v rámci svého dosavadního funkčního období soudce, které trvá více než 24 let, se nikdy nedopustil žádného kárného provinění a ani mu nikdy nebyla udělena žádná výtka ze strany vedení Krajského soudu v Ostravě. V tomto ohledu rovněž odkázal na stanovisko soudcovské rady Krajského soudu v Ostravě ze dne 3. 2. 2016, které zdůrazňuje, že v jeho práci dosud nebyly zaznamenány žádné výhrady ze strany vedení krajského soudu, ostatních kolegů ani ze strany odvolacího soudu. Tvrzení předsedkyně soudu o jakési problematičnosti tak kárně obviněný považuje za naprosto nepravdivé, účelové a zcela zavádějící. Kárně obviněný popírá, že by s ním daná situace byla ze strany vedení soudu jakkoli řešena. Při prvním osobním kontaktu v listopadu 2015 jej kárná navrhovatelka informovala o tom, že dle jejího názoru má nedostatečné pracovní výsledky, které budou předmětem kárného návrhu, a vyzvala jej, ať zváží odchod na

Okresní soud ve Frýdku-Místku. Nejednalo se tedy o domluvu ve smyslu zlepšení přístupu k práci, ale *de facto* o sdělení, že na něj bude v nejbližších dnech podán návrh na zahájení kárného řízení, pokud dobrovolně neodejde na zmiňovaný okresní soud. To potvrzuje rovněž sama kárná navrhovatelka ve svém sdělení kárnému soudu.

Kárně obviněný dále popřel, že by mu v letech 2014 a 2015 nebyl přidělován téměř žádný nápad, neboť ani za tyto roky jeho nápad zastaven nebyl a do senátu 4 Cm a 4 ECm v uvedených letech i nadále napadaly jednotlivé spory. Pokud se jedná o údajně problematickou práci s přidělenou asistentkou, kárně obviněný uvedl, že poté, co mu byla v červenci 2015 asistentka přidělena (současně byla přidělena ještě dalšímu soudci), předkládal jí spisy 4 Cm a 4 ECm k procesním úkonům (procesní nástupnictví, odstraňování vad žalob atd.) a také k tomu, aby si spisy prostudovala a provedla řešerše. Následně probíhala mezi kárně obviněným a asistentkou konzultace o řešení sporů. V agendě 22 ICM asistentce předkládal spisy k vybrání soudních poplatků, což asistentka také provedla a v některých spisech zaslala žalovanému žalobu k vyjádření.

Kárně obviněný rovněž nesouhlasil s tvrzením, že řádně nevyužívá přidělené jednací termíny a poukázal na přehled soudních sporů v agendě 4 Cm a 4 ECm v roce 2015 a 2016, u kterých nařídil jednání (v roce 2015 se jednalo celkem o 90 jednání a v období ledna až února 2016 o 38 jednání). Dle kárně obviněného je z uvedeného zřejmé, že v období let 2014 a 2015 neměl v řešení jen spory, které navrhovatelka uvedla v návrhu, ale měl přiděleny i jiné spory, které průběžně vyřizoval a se kterými průběžně pracoval. Kárně obviněný rovněž poznamenal, že plně a řádně využívá pracovní dobu, a to včetně práce přesčas, což svědčí o jeho zodpovědnosti při výkonu funkce soudce.

Pokud se jedná o stanovisko kárně obviněného ke sporům v agendě 22 ICM, kárně obviněný předně uvedl, že se necítí být v těchto věcech zákonným soudcem, neboť předmětné incidenční spory, v nichž je spatřována jeho nečinnost, byly dle rozvrhu práce přiděleny do soudního oddělení 22 ICM a následně opatřením předsedkyně soudu přikázány k projednání a rozhodnutí kárně obviněnému, a to mimo rozvrh práce, bez projednání se soudcovskou radou a bez jakýchkoliv předem daných pravidel. Dle kárně obviněného tedy přidělení incidenčních sporů předsedkyní Krajského soudu v Ostravě proběhlo netransparentním způsobem, naplňujícím znaky libovůle a opírajícím se pouze o § 160 odst. 2 insolvenčního zákona. Kárně obviněný je proto přesvědčen, že § 160 odst. 2 insolvenčního zákona, v relevantním znění, porušoval interní nezávislost soudců, která je nedílnou součástí práva na nezávislý a nestranný soud chráněného čl. 36 odst. 1 Listiny základních práv a svobod (dále jen „Listina“) a čl. 6 odst. 1 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod (dále jen „Úmluva“), a rovněž institucionální záruky nezávislosti soudců ve smyslu čl. 82 odst. 1 Ústavy.

Kárně obviněný dále uvedl, že o svých pochybnostech v minulosti informoval předsedkyni soudu s tím, že vyčkává rozhodnutí Ústavního soudu (ve věci sp. zn. Pl. ÚS 11/15) a seznamuje se s novou agendou. Přednostně přitom vyřizoval spisy přidělené podle rozvrhu práce do jeho soudního oddělení 4 ECm a 4 Cm. Kárně obviněný dále dodal, že opatření předsedkyně soudu je datováno dnem 27. 1. 2015, ovšem fyzicky byly spisy na něho převedeny až koncem měsíce března 2015. Kárně obviněný rovněž podotkl, že se v minulosti insolvenční agendě nikdy nevěnoval, přičemž se jedná o úplně novou agendu,

pokračování

kde se aplikuje jiná právní úprava, včetně jiného počítačového programu. Kárně obviněný dále doplnil, že předsedkyně krajského soudu takto v lednu 2015 mimo rozvrh práce za použití § 160 odst. 2 insolvenčního zákona přikázala k vyřízení incidenční spory čtyřem soudcům, kteří se doposud nikdy nevěnovali insolvenční agendě, a všem jsou vytýkány průtahy.

Z uvedených důvodů má kárně obviněný za to, že při rozhodování otázky, zda se soudce mohl dopustit kárného provinění či nikoliv, je podstatné posoudit § 160 odst. 2 insolvenčního zákona, který byl použit namísto § 42 zákona o soudech a soudcích, a to, zda je kárně obviněný soudcem, který je povolán dle ústavního pořádku České republiky k projednání a rozhodnutí předmětných sporů, zda mohl v uvedených incidenčních sporech vést řízení a rozhodovat, zda příkázáním uvedených incidenčních spisů nedošlo, s odkazem na citované zákonné ustanovení, k zásahu do nezávislé soudní moci. S ohledem na tyto závažné pochybnosti kárně obviněný nepřistoupil ani k vydávání usnesení o přerušení řízení a vzhledem k závěrům Ústavního soudu uvedeným v usnesení ze dne 9. 2. 2016, sp. zn. Pl. ÚS 11/15, ve svém vyjádření navrhl, aby Nejvyšší správní soud podal Ústavnímu soudu dle čl. 95 odst. 2 Ústavy návrh na zrušení § 160 odst. 2 insolvenčního zákona pro jeho rozpor s ústavním pořádkem.

III.

Řízení před Ústavním soudem ve věci sp. zn. Pl. ÚS 22/16

Kárný soud v neveřejném zasedání konaném dne 4. 5. 2016 projednal podnět kárně obviněného na přerušení řízení a předložení věci Ústavnímu soudu pro tvrzený rozpor § 160 odst. 2 insolvenčního zákona s ústavním pořádkem, přičemž usnesením ze dne 4. 5. 2016, č. j. 13 Kss 1/2016 – 84, předložil Ústavnímu soudu návrh na zrušení zmíněného ustanovení insolvenčního zákona. Kárný soud totiž dospěl k závěru, že § 160 odst. 2 insolvenčního zákona, v tehdejší znění, byl v rozporu s právem na zákonného soudce zakotveným v čl. 38 odst. 1 Listiny, právem na nezávislý a nestranný soud chráněným čl. 36 odst. 1 Listiny a čl. 6 odst. 1 Úmluvy, a dále s principem nezávislosti soudní moci obsaženým v čl. 81 Ústavy a principem nezávislosti soudců stanoveným čl. 82 odst. 1 Ústavy, a to mj. z toho důvodu, že neposkytoval žádné záruky proti zneužití uvážení předsedy soudu při přidělování incidenčních sporů. K odebrání věci původnímu soudci určenému platným rozvrhem práce a jejímu přidělení kterémukoli jinému soudci daného soudu mohlo dle závěru kárného soudu dojít v podstatě v libovolném počtu incidenčních sporů opatřením předsedy soudu, které mohlo být přijato mimo rozvrh práce a tudíž i bez projednání se soudcovskou radou a bez jeho zpřístupnění veřejnosti (viz § 41 a § 52 zákona o soudech a soudcích), tedy v rozporu se standardním postupem předpokládaným v § 40 až § 44 zákona o soudech a soudcích.

Ústavní soud v dané věci rozhodl nálezem ze dne 27. 6. 2017, sp. zn. Pl. ÚS 22/16, publ. pod č. 268/2017 Sb., v němž dle většinového stanoviska neshledal § 160 odst. 2 insolvenčního zákona, v relevantním znění, v rozporu s ústavním pořádkem a návrh Nejvyššího správního soudu zamítl. Ústavní soud přitom dospěl k závěru, že § 160 odst. 2 insolvenčního zákona svým zněním, systematickou souvislostí a účelem slouží jako výjimka ze zásady jednotnosti insolvenčního řízení před jedním soudcem. Nevylučoval ani v posuzovaném znění plně souběžné užití zákona o soudech a soudcích. Zákon o soudech a

soudcích obsahuje obecnou úpravu pro přidělování věcí („podle předem daných pravidel“) a jejich případné přerozdělování („je-li soudce nedostupný“), insolvenční zákon stanoví některá zvláštní pravidla pro přidělování („incidenční spory jednomu soudci, ledaže brozí průtahy“) a přerozdělování věcí („brozí-li průtahy, lze odebrat a přidělit jinému soudci“).

K uplatnění § 160 odst. 2 insolvenčního zákona tedy dle Ústavního soudu může dojít pouze podle pravidel stanovených v rozvrhu práce a za splnění dalších požadavků § 41 až § 44 zákona o soudech a soudcích. Zároveň může být toto ustanovení použito jen k naplnění jeho zákonného účelu – odstranění nebezpečí průtahů v insolvenčním řízení. To platí jak pro prvotní přidělení věci jinému než insolvenčnímu soudci (preferovaný postup), tak i pro její výjimečné následné přerozdělení. Z úpravy insolvenčního zákona a zákona o soudech a soudcích lze dovodit obecná zákonná pravidla a limity pro způsob, jakým mají být věci přidělovány a výjimečně i přerozdělovány, i obecné stanovení podmínek pro uplatnění napadeného ustanovení. Ty musí být pro poměry a potřeby jednotlivých insolvenčních soudů provedeny konkrétními pravidly stanovenými v rozvrhu práce.

Současně Ústavní soud podotkl, že jím provedený ústavně konformní výklad napadeného ustanovení insolvenčního zákona nemá bez dalšího dopad na následné hodnocení zákonnosti příkázání incidenční věci jinému soudci, při němž bylo napadené ustanovení aplikováno. Věci dosud přidělené jinému soudci podle § 160 odst. 2 insolvenčního zákona v rozporu s požadavky vyjádřenými v tomto nálezu tudíž přerozdělovány (opětovně odnímány a přidělovány) nebudou.

IV.

Vyjádření stran k nálezu Ústavního soudu sp. zn. Pl. ÚS 22/16

Kárně obviněný ve své reakci na nález Ústavního soudu sp. zn. Pl. ÚS 22/16 uvedl, že plně respektuje závěry, ke kterým Ústavní soud dospěl, a odkázal zejména na odstavce 43, 54, 56, 59 a 62 uvedeného nálezu. Kárně obviněný dále poukázal na skutečnost, že v projednávaném případě došlo k přerozdělení věcí, které jsou předmětem kárného návrhu, na základě opatření předsedkyně soudu a žádná konkrétní pravidla nebyla v době přerozdělení věcí v rozvrhu práce obsažena. Dále podotkl, že v opatření předsedkyně soudu absentovalo řádné zdůvodnění, proč a z jakých důvodů byly dané incidenční spisy příkázány právě kárně obviněnému. Není z nich tedy možné dovodit zákonný účel předvídaný § 160 odst. 2 insolvenčního zákona, což kárně obviněný považuje za rozporné se závěry citovaného nálezu Ústavního soudu. Navíc, jak sám Ústavní soud v odstavci 51 nálezu připomněl, předseda soudu je povinen při uplatnění výjimky v § 160 odst. 2 insolvenčního zákona jednat v součinnosti se soudcovskou radou dle § 41 odst. 2 zákona o soudech a soudcích. Takto však ze strany předsedkyně soudu v projednávané věci postupováno nebylo. Kárně obviněný tedy k tomuto bodu uzavírá, že dle jeho názoru ve světle shora uvedeného nálezu Ústavního soudu nedošlo k řádnému přerozdělení věci ve smyslu § 160 odst. 2 insolvenčního zákona, z čehož dovozuje, že ve sporech, které jsou předmětem kárného návrhu, nebyl zákonným soudcem ve smyslu čl. 38 odst. 1 Listiny, a stěží se tak v těchto sporech mohl dopustit kárného provinění.

Z uvedených důvodů kárně obviněný odkázal na své původní vyjádření a závěrem podotkl, že by Nejvyšší správní soud měl při posouzení projednávané věci zohlednit i skutečnost, že

pokračování

názor odborné veřejnosti, který je prezentován zejména soudci Nejvyššího správního soudu a rovněž soudci Ústavního soudu, není k dané problematice jednoznačný. Vzhledem k uvedenému kárně obviněný navrhl, aby jej kárný soud v plném rozsahu zprostil kárného obvinění.

Kárná navrhovatelka ve svém vyjádření ze dne 30. 11. 2017 sdělila, že při vydávání opatření k příkázání insolvenčních incidenčních sporů postupovala podle § 160 odst. 2 insolvenčního zákona, který nařizuje příkázat takový spor jinému soudci insolvenčního soudu, pokud se ukáže, že by projednávání a rozhodnutí incidenčního sporu mohlo vést k průtahům v insolvenčním řízení. Kárná navrhovatelka je proto přesvědčena, že neměla jinou možnost, neboť by nepřikázání incidenčních sporů s ohledem na vysoký počet insolvenčních věcí, které krajskému soudu v minulých letech napadly, zákonitě vedlo k průtahům. Kárná navrhovatelka dále připojila tabulky nápadu insolvenčních věcí v letech 2010 – 2016, počtu soudců v této agendě dle systemizace, skutečného počtu insolvenčních soudců na Krajském soudu v Ostravě a dále tabulku výkonnosti jednotlivých insolvenčních soudců v období 2014 – 2016. Z těchto tabulek dle kárné navrhovatelky vyplývá, že insolvenční soudci byli mimořádně zatíženi a nemůže být řeč o jejich laxnosti při vyřizování incidenčních sporů. Každý insolvenční soudce vyřídil mnohem více insolvenčních věcí, než předpokládá měřítko výkonnosti. Dle kárné navrhovatelky tedy daní soudci objektivně neměli volnou kapacitu pro vyřizování incidenčních sporů a jejich pracovní výkony hodnotí jako výjimečné a příkladné. Není tedy pravda, že by kárná navrhovatelka neprovedla posouzení, zda by projednání incidenčního sporu v rámci insolvenčního řízení vedlo k průtahům. Z počtu insolvenčních věcí napadlých např. v roce 2015 (6 108 věcí) a počtu insolvenčních soudců v roce 2015 (13 soudců) je dle kárné navrhovatelky evidentní, že pokud jednomu insolvenčnímu soudci v průměru napadne 463 věcí ročně, objektivně nemůže vyřizovat ještě další incidenční spory (podle měřítek výkonnosti by měl insolvenční soudce ročně vyřídít buď 110 insolvenčních věcí, kde není úpadek řešen oddlužením, nebo 330 oddlužení nebo 109 incidenčních věcí).

Podle § 160 odst. 2 insolvenčního zákona, ve znění účinném do 30. 6. 2017, nebylo dle názoru kárné navrhovatelky možné zahrnout vydaná opatření do rozvrhu práce. Dané ustanovení bylo v insolvenčním zákoně od samého počátku jeho účinnosti, tj. od 1. 1. 2008, kdy byly poměry v insolvenčním řízení zcela jiné, a mířilo (dle záměru zákonodárce) především na tzv. velké konkursy generující řadu incidenčních sporů, které nebyl insolvenční soudce schopen sám vyřizovat. Situace se začala měnit v průběhu roku 2008, kdy byl zaveden způsob řešení úpadku oddlužením. Tento institut začal být hojně využíván, čímž prudce narostl počet insolvenčních věcí, insolvenční soudci už sami nedokázali incidenční insolvenční věci vyřizovat, takže se muselo přistoupit k aplikaci § 160 odst. 2 insolvenčního zákona ve zvýšené míře. Kárná navrhovatelka si byla vědoma problematičnosti aplikace daného ustanovení v „*nových poměrech*“ (stejně jako další předsedové krajských soudů). Ustanovení § 160 odst. 2 insolvenčního zákona, ve znění účinném do 30. 6. 2017, se jevílo jako dobou překonané a určené k novelizaci, proto kolegium insolvenčních místopředsedů krajských soudů i kolegium předsedů krajských soudů opětovně a dlouhodobě navrhovalo jeho novelizaci tak, aby bylo možno tyto věci zahrnout do rozvrhu práce.

Závěr, dle něhož přidělování incidenčních sporů na základě § 160 odst. 2 insolvenčního zákona, není možné vtělit do rozvrhu práce, dle kárné navrhovatelky vyplývá z teleologického výkladu daného ustanovení, z usnesení Ústavního soudu ze dne 9. 2. 2016, sp. zn. Pl. ÚS 11/15, a z nového znění § 160 odst. 2 insolvenčního zákona, ve znění zákona č. 64/2017 Sb., kterým se mění zákon č. 182/2006 Sb., o úpadku a způsobech jeho řešení (insolvenční zákon) a některé další zákony. Daná opatření proto dle kárné navrhovatelky nemohla být projednána ani soudcovskou radou. Až na základě usnesení Ústavního soudu ze dne 9. 2. 2016, sp. zn. Pl. ÚS 11/15, dospěla kárná navrhovatelka k závěru, že přidělování incidenčních sporů dle § 160 odst. 2 insolvenčního zákona lze začlenit do rozvrhu práce a rozhodla proto o jeho změně s účinností od 1. 4. 2016.

Závěrem svého vyjádření kárná navrhovatelka konstatovala, že jí jakožto předsedkyni Krajského soudu v Ostravě zákon ukládá zabezpečit finančně i personálně nejen chod insolvenčního úseku, ale také bezproblémový chod všech ostatních úseků krajského soudu a všech 11 okresních soudů, které se nacházejí v obvodu jeho působnosti. Nemůže proto rozhodnout o posílení insolvenčního úseku Krajského soudu v Ostravě na úkor všeho ostatního, a paralyzovat tím chod zbývajících úseků krajského soudu či okresních soudů. Pokud by daná situace měla být řešena posílením insolvenčního úseku o další soudce, pak by na insolvenčním úseku krajského soudu při daném počtu napadlých věcí muselo být zařazeno v některých letech více než 30 soudců, přičemž každý insolvenční soudce musí být vybaven odborným aparátem čítajícím nejméně 5 zaměstnanců. Insolvenční úsek by tedy dle kárné navrhovatelky musel být posílen řádově o 8 soudců a 40 zaměstnanců, což je dle jejího názoru zjevně nereálné; již v současné době chybí u Krajského soudu v Ostravě 15 soudců.

V. Ústní jednání, dokazování

Při ústním jednání konaném dne 6. 12. 2017 kárná navrhovatelka odkázala na obsah kárného návrhu a dále doplnila, že JUDr. V. je sice soudce pracovitý, ochotný a vlídný, jeho základním problémem je ovšem jeho uzavřená a „ultrakonzervativní“ povaha. Ačkoliv s kárně obviněným dříve nebyly žádné problémy, situace se zkomplikovala po novele o. s. ř. provedené zákonem č. 293/2013 Sb., která s účinností od 1. 1. 2014 změnila věcnou příslušnost u obchodně závazkových sporů. Kárná navrhovatelka proto JUDr. V., jakožto specialistovi na tuto agendu, navrhla možnost přejít na Okresní soud ve Frýdku-Místku, kde má rovněž bydliště a kde by mohl pokračovat v agendě, kterou rozhodoval celý život. Tuto nabídku ovšem JUDr. V. odmítl. Kárně obviněná proto byla nucena rozhodnout o novém nápadu, přičemž současně řešila obrovské problémy ve věcech insolvenčních, jež podrobně popsala ve svém vyjádření ze dne 30. 11. 2017 a na které též plně odkázala. Dle kárné navrhovatelky není pravdou, že by po přidělení incidenčních věcí JUDr. V. panovaly pochybnosti o tom, zda je či není zákonným soudcem, neboť v některých věcech úkony činil a rozhodl o zastavení řízení. JUDr. V. si však „šetřil“ agendu Cm, která mu ještě zbývala, a měl zásadní problém se vrhnout do insolvenčních incidenčních sporů. Kárná navrhovatelka tedy byla nucena podat na JUDr. V. kárný návrh, neboť jej nebyla schopna přesvědčit, že dlouhé intervaly mezi nařizováním jednání již neodpovídají počtu vyřizovaných věcí. Závěrem úvodního slova nicméně kárná navrhovatelka poznamenala, že účelu kárného řízení již bylo dosaženo podáním kárného návrhu, po němž JUDr. V.

pokračování

zlepšil svůj pracovní přístup a začal na jednotlivých vytýkaných věcech pracovat tak, jak je v jeho silách. Kárná navrhovatelka proto nově navrhla, aby bylo upuštěno od uložení kárného opatření.

Obhájce kárně obviněného uvedl, že i přes významnou změnu kárného návrhu setrvává kárně obviněný na svém původním stanovisku a odkázal na obsah svého písemného vyjádření. Dále zdůraznil, že JUDr. V. vždy využíval pracovní dobu, nebyly vůči němu žádné výtky a řádně se připravoval na jednání. Pokud je mu vytýkáno, že měl rozhodovat rychleji, je třeba současně zohlednit, že vyřizoval i jiné věci. Pokud jde o agendu ICM, považuje obhajoba ustanovení § 160 odst. 2 insolvenčního zákona za velmi problematické. S přerozdělováním incidenčních sporů na základě tohoto ustanovení se přitom počítalo již v rozvrhu práce krajského soudu na rok 2014. Je proto otázkou, proč už v roce 2014 nebyly tyto věci přerozdělovány, pokud insolvenční soudci byli vytíženi takovým způsobem, že nemohli danou agendu vyřizovat, a proč se rok čekalo a následně byly tyto spisy přerozděleny všechny najednou, a to mezi jinými i čtyřem, dle kárného návrhu problematickým, soudcům. Dle obhajoby je třeba se zamyslet též nad tím, proč dané spisy rok ležely a proč příslušný insolvenční soudce ve věci nekonal, přičemž je třeba přihlídnout též k tomu, že insolvenční soudci mají k dispozici aparát minimálně šesti pracovníků. Dále je dle obhajoby nezbytné zvážit otázku zákonného soudce, jež se na krajském soudě v dané době velmi řešila, čemuž odpovídá i návrh JUDr. P. podaný Ústavnímu soudu v roce 2015. Kárně obviněný o těchto pochybnostech rovněž informoval kárnou navrhovatelku a následně upřednostňoval vyřizování agendy Cm, v níž projednával starší věci, jejichž vyřízení považoval za důležitější, neboť by zde mohly hrozit sankce státu. Pokud jde o „nabídku“ kárné navrhovatelky, aby šel soudit na Okresní soud ve Frýdku-Místku, byla učiněna až poté, co byla provedena kontrola senátu kárně obviněného, přičemž tato „nabídka“ byla formulována tak, že buďto odejde na Okresní soud ve Frýdku-Místku, nebo na něj bude podán kárný návrh. Takový způsob jednání s dlouholetým soudcem, který vykazuje výbornou práci, je ovšem dle obhajoby nevhodný.

Předseda kárného senátu dále v souladu s § 13 a § 17 odst. 3 zákona č. 7/2002 Sb., o řízení ve věcech soudců, státních zástupců a soudních exekutorů (dále jen „zákon č. 7/2002 Sb.“) seznámil účastníky řízení s výsledky předběžného šetření kárného senátu ve věci s tím, že si kárný senát Nejvyššího správního soudu vyžádal spisy Krajského soudu v Ostravě (resp. jejich ověřené kopie), jichž se týkají skutky, v nichž navrhovatelka spatřovala kárné provinění. Účastníci řízení vyjádřili souhlas s tím, aby při jednání následně nebyly podrobně probírány veškeré jednotlivé skutky, ale aby byly shrnuty souhrnné výsledky šetření k jednotlivým částem kárného návrhu, a případně byly podrobněji probrány ty skutky, ke kterým by se účastníci nad rámec svých předchozích písemných vyjádření chtěli dále vyjádřit. Podrobný popis relevantních částí vytýkaných spisů a jednotlivé skutkové závěry, k nimž kárný senát dospěl, jsou obsaženy v části VI. tohoto rozhodnutí.

Kárný senát dále v souladu s § 17 odst. 4 zákona č. 7/2002 Sb. provedl další listinné důkazy, které byly předloženy kárnou navrhovatelkou nebo kárně obviněným ať již během písemné části řízení nebo při jednání nebo které si sám obstaral. Konkrétně bylo provedeno dokazování následujícími listinami:

Výsledky prověrky oddělení 4 Cm a opatření k odstranění zjištěných nedostatků ze dne 12. 11. 2015 vyhotovené předsedkyní Krajského soudu v Ostravě JUDr. Ivou Hrdinovou

Její závěry byly převzaty do kárného návrhu, a to, ať již jde o konkrétní vytýkaná období nečinnosti u jednotlivých věcí a jejich popis, tak o obecnou charakteristiku tvrzených nedostatků v práci JUDr. V. uvedenou v kárném návrhu. K výsledkům prověrky byl dále přiložen přehled jednání nařízených JUDr. V. na období 27. 11. 2015 až 19. 2. 2016, celkem se jednalo o 12 věcí.

Jako opatření k odstranění zjištěných nedostatků bylo nařízeno, aby místopředseda soudu Mgr. Janša kontroloval počet nařízených jednání ve věcech JUDr. V. s tím, že mu bude přidělovat jednací dny postupně na 2 měsíce dopředu poté, co budou přidělené jednací dny plně obsazeny. Termíny jednání na dobu delší 2 měsíců budou přidělovány soudci *ad hoc* v odůvodněných případech (v takovém případě soudce odročí věc na neurčito a nařídí ji až po přidělení jednacího termínu Mgr. Janšou na odůvodněnou žádost soudce). Místopředseda Mgr. Janša měl dále každý měsíc kontrolovat počet skončených věcí a stav všech živých věcí přidělených JUDr. V. za účelem zjištění průtahů v řízení. Asistentka soudce měla být s okamžitou platností JUDr. V. odňata a přidělena jinému soudci.

Úřední záznamy ze dne 14. 3. 2016

Kárně obviněný předložil úředním záznamy ze dne 14. 3. 2016 totožného obsahu, které se týkají jednotlivých spisů agendy ICM jemu přidělených v roce 2015 a podle nichž příslušné spisy neměl od 11. 1. 2016 k dispozici a z tohoto důvodu nemohl v těchto věcech dále pokračovat.

Rozvrh práce Krajského soudu v Ostravě pro rok 2013, sp. zn. Spr 3523/2012

Z něho vyplývá, že JUDr. V. (4 Cm) byly v tomto roce přidělovány věci obchodně závazkové (rozkazní a nerozkazní) v rozsahu 1/8 nápadu hl. části soudu (mimo pobočku v Olomouci) a dále věci obchodně závazkové EPR v rozsahu 1/4 nápadu hl. části soudu; shodnou agendu v totožném rozsahu rozhodovali rovněž JUDr. A. (1 Cm), JUDr. S. (11 Cm) a JUDr. O. (21 Cm); všem těmto soudcům byla přidělena soudní tajemnice M. E. a VSÚ I. M., které byly přiděleny též JUDr. P. V. (5 Cm, C), JUDr. A. Ř. (7 Cm, C), Mgr. J. M. (9 Cm), JUDr. Z. M. (18 Cm) a Mgr. D. S. (37 Cm). Všem těmto soudcům byla přidělena jako vedoucí kanceláře A. H., která zároveň plnila tuto funkci i pro některé další soudce obchodního úseku. Zapisovatelkou JUDr. V. byla R. S..

Dle změny č. 9 ze dne 23. 8. 2013, účinné od 1. 9. 2013, byl zastaven nápad do oddělení 26 Cm soudce JUDr. P. H. s tím, že podíl nápadu obchodně závazkových věcí (rozkazních i nerozkazních) se u oddělení 1 Cm, 4 Cm, 11 Cm a 21 Cm zvyšuje na 9/64.

Dle změny č. 10 ze dne 30. 9. 2013, účinné od 1. 10. 2013, se věci obchodně závazkové (rozkazní i nerozkazní) nově přidělovaly jen do oddělení 1 Cm, 4 Cm, 11 Cm a 21 Cm, přičemž podíl každého z těchto oddělení na nápadu nových věcí činil 1/4.

Rozvrh práce Krajského soudu v Ostravě pro rok 2014, sp. zn. Spr 3443/2013

pokračování

Z něho vyplývá, že JUDr. V. (4 Cm) byly v tomto roce přidělovány věci obchodně závazkové [dle § 9 odst. 2 písm. k), n) a o) o. s. ř.]; shodnou agendu v totožném rozsahu rozhodovali rovněž JUDr. A. (1 Cm), JUDr. S. (11 Cm) a JUDr. O. (21 Cm) a každému z nich byla přidělována 1/4 nápadu v této agendě hl. části soudu. Všem těmto soudcům byla přidělena soudní tajemnice M. E., která byla přidělena též JUDr. P. V. (5 Cm, C) a JUDr. A. Ř. (7 Cm, C). Všem těmto soudcům byla přidělena jako vedoucí kanceláře A. H., která zároveň plnila tuto funkci i pro některé další soudce obchodního úseku. Od 1. 7. 2014 ji pro JUDr. V. a některé další soudce nahradila J. P.. Zapisovatelkou JUDr. V. byla R. S.

Dle bodu 5 písm. h) úvodních ustanovení rozvrhu práce pro obchodní úsek byly insolvenční incidenční spory ve smyslu § 7a písm. b) insolvenčního zákona přidělovány do oddělení soudce, který vyřizoval danou insolvenční věc. Opatřením předsedy soudu dle § 160 odst. 2 insolvenčního zákona ovšem mohly být tyto věci přikázány jinému soudci, „obvykle“ do oddělení 2 Cm, 9 Cm, 12 Cm, 19 Cm a 44 Cm. Dle změny č. 7 rozvrhu práce ze dne 24. 6. 2014, účinné od 1. 7. 2014, byl rozšířen okruh oddělení, jimž je na možné přidělit incidenční spory dle § 160 odst. 2 insolvenčního zákona tak, že mezi ně byla nově zařazena oddělení 1 Cm, 4 Cm (JUDr. V.), 11 Cm, 21 Cm a 32 Cm.

Rozvrh práce Krajského soudu v Ostravě pro rok 2015, sp. zn. Spr 3676/2014

Z něho vyplývá, že JUDr. V. (4 Cm) byly i v tomto roce přidělovány věci obchodně závazkové v rozsahu 1/4 nápadu hl. části soudu a dále insolvenční incidenční spory (bez určení rozsahu nápadu); shodnou agendu v totožném rozsahu rozhodovali rovněž JUDr. A. (1 Cm), JUDr. S. (11 Cm) a JUDr. O. (21 Cm). Všem těmto soudcům byla přidělena soudní tajemnice M. E., která byla přidělena též JUDr. P. V. (5 Cm, C) a JUDr. A. Ř. (7 Cm, C). Ani obsazení místa vedoucí kanceláře a zapisovatelky pro JUDr. V. se nezměnilo.

Rozvrh práce v úvodních ustanoveních pro obchodní úsek pod bodem 5 písm. h) opět upravoval následující: *„Insolvenční incidenční spory se přidělují do oddělení soudce, který vyřizuje danou insolvenční věc. Opatřením předsedy soudu dle ust. § 160 odst. 2 IZ mohou být přikázány jinému soudci, obvykle do oddělení 1 Cm, 4 Cm, 9 Cm, 11 Cm, 12 Cm, 18 Cm, 19 Cm, 21 Cm, 32 Cm a 44 Cm.“*

Dle změny č. 1 ze dne 30. 1. 2015, účinné od 1. 2. 2015, bylo zrušeno oddělení 26 Cm soudce JUDr. P. H. a dle § 42 odst. 4 zákona o soudech a soudcích došlo k přerozdělení soudních spisů, přičemž obchodně závazkové věci byly přiděleny do oddělení 1 Cm (11 věcí), 4 Cm (JUDr. V.- 12 věcí a „ostatní obchodně závazkové věci z oddělení 26 Cm“), 11 Cm (11 věcí), 21 Cm (11 věcí).

De změny č. 9 ze dne 26. 6. 2015, účinné od 1. 7. 2015, byla do oddělení 4 Cm (JUDr. V.) a 21 Cm zařazena asistentka soudce Mgr. K. G..

Dle změny č. 10 ze dne 27. 7. 2015, účinné od 1. 8. 2015, byl do oddělení 1 Cm a 11 Cm zařazen asistent soudce Mgr. M. Š..

Rozvrh práce Krajského soudu v Ostravě pro rok 2016, sp. zn. Spr 3770/2015

Z něho vyplývá, že JUDr. V. (4 Cm) byly v tomto roce přidělovány věci obchodně závazkové v rozsahu 1/3 nápadu hl. části soudu a dále insolvenční incidenční spory (bez určení rozsahu nápadu); shodnou agendu v totožném rozsahu rozhodovali rovněž JUDr. S. (11 Cm) a JUDr. O. (21 Cm). JUDr. A. (1 Cm) rozhodovala shodnou agendu, již však bez nápadu nových věcí. Změnou rozvrhu práce č. 3 bylo s účinností od 1. 4. 2016 její oddělení zrušeno a neskončené věci byly přiděleny jiným soudcům. Všem těmto soudcům byla přidělena soudní tajemnice M. E., která byla přidělena též JUDr. P. V. (5 Cm, C) a JUDr. A. Ř. (7 Cm, C). Ani obsazení místa vedoucí kanceláře a zapisovatelky pro JUDr. V. se nezměnilo.

Rozvrh práce v úvodních ustanoveních pro obchodní úsek pod bodem 5 písm. h) opět upravoval následující: *„Insolvenční incidenční spory se přidělují do oddělení soudce, který vyřizuje danou insolvenční věc. Opatřením předsedy soudu dle ust. § 160 odst. 2 IZ mohou být přikázány jinému soudci, obvykle do oddělení 4 Cm, 9 Cm, 11 Cm, 18 Cm, 19 Cm, 20 Cm, 21 Cm, 26 Cm, 32 Cm a 44 Cm.“*

Změnou rozvrhu práce č. 3 ovšem došlo s účinností od 1. 4. 2016 k následující změně tohoto ustanovení:

*„Insolvenční incidenční spory se – vzhledem k trvale vysokému nápadu do insolvenčních oddělení vedoucímu k trvale vysokému počtu vyřizovaných věcí v těchto odděleních a tedy k nemožnosti projednat v insolvenčních odděleních spory bez průtahů - přidělují do specializovaných oddělení incidenčních sporů, a to takto:
(...)*

c) insolvenční incidenční spory z působnosti hlavní části soudu přidělují se do oddělení 4 ICm, 9 ICm, 11 ICm, 18 ICm, 21 ICm, 26 ICm, 32 ICm, přičemž byl-li již dříve do některého z těchto oddělení přidělen incidenční spor vyvolaný insolvenčním řízením evidovaným v ročníku 2016, přidělí se spor vyvolaný tímto insolvenčním řízením do tohoto stejného oddělení, jinak se přidělí poměrnou kolovou metodou zohledňující počet věcí v aktuálním roce do daného rejstříku ICm, při přidělování incidenčního sporu vyplývajícího z insolvenčního řízení, v němž funkci insolvenčního správce vykonává JUDr. K. M., Ing. B. P. nebo JUDr. A. V. - a to ať již přímo či prostřednictvím veřejné obchodní společnosti – se z důvodu podjatosti přeskakuje oddělení 9 ICm.“

Zároveň bylo stanoveno, že u oddělení 4 ICm, 9 ICm, 11 ICm, 18 ICm, 21 ICm a 32 ICm se u oboru působnosti insolvenční incidenční spory doplňuje podíl nápadu vždy 3/20, u oddělení 26 ICm podíl 2/20. Insolvenční incidenční spory napadlé v období od 1. 1. 2016 do 31. 3. 2016 byly, *„vzhledem k trvale vysokému nápadu do insolvenčních oddělení vedoucímu k trvale vysokému počtu vyřizovaných věcí v těchto odděleních a tedy k nemožnosti projednat v insolvenčních odděleních spory bez průtahů“*, přiděleny dle § 160 odst. 2 insolvenčního zákona opatřením předsedkyně soudu, které bylo takto vtěleno do rozvrhu práce, celkem 9 soudcům krajského soudu, včetně JUDr. V., JUDr. S. a JUDr. O., přičemž JUDr. S. bylo takto přiděleno prvních 31 sporů evidovaných v rejstříku 37 ICm a zbývající

pokračování

věci evidované v tomto rejstříku 37 ICm byly přiděleny do oddělení 4 ICm k vyřízení JUDr. V.

Dle změny rozvrhu práce č. 5 byl s účinností od 1. 6. 2016 změněn podíl incidenčních oddělení 4 ICm, 9 ICm, 11 ICm, 18 ICm a 21 ICm na nápadu incidenčních sporů na 3/17, podíl oddělení 26 ICm byl stanoven na 2/17.

Změnou rozvrhu práce č. 9 s účinností od 1. 11. 2016 nahradila JUDr. J. B., Ph.D. v oddělení 21 ICm JUDr. P. O.

Opatření předsedkyně Krajského soudu v Ostravě JUDr. Ivy Hrdinové ze dne 27. 1. 2015

Tímto opatřením byly dle § 160 odst. 2 insolvenčního zákona přerozděleny incidenční spory evidované v rejstříku daného soudu roku 2014, přičemž JUDr. V. bylo takto přikázáno 45 věcí vedených v oddělení 22 ICm (JUDr. S. 72 věcí oddělení 31 ICm, JUDr. A. 35 věcí oddělení 22 ICm a JUDr. O. 72 věcí oddělení 39 ICm). V odůvodnění opatření bylo uvedeno: „Vzhledem k vysokému počtu insolvenčních věcí vyřizovaných v jednotlivých insolvenčních odděleních (průměrně cca 1580 věcí na jedno oddělení) a vysokému počtu nově napadajících věcí (průměrný roční nápad na jedno oddělení v roce 2014 činil 553 věcí, přičemž systemizace soudců předpokládá 1 soudce na 330 oddlužení, resp. 110 jiných insolvenčních věcí) je kapacita insolvenčních soudců plně využita k vyřizování věcí insolvenčních a schopnost vyřizovat incidenční spory je minimální – vyřízení incidenčních sporů napadlých v roce 2014 by bylo lze očekávat v horizontu 3-7 let, což by, při zohlednění možnosti uplatnit opravné prostředky, nepochybně vedlo k extrémním průtahům v dotčených insolvenčních řízeních. Předseda soudu proto přikázal uведенé incidenční spory jiným soudcům, u nichž existuje předpoklad, že podstatná část uvedených věcí bude vyřízena již v letech 2015 – 2016.“

Srovnání výkonnosti s ostatními soudci vyřizujícími srovnatelnou agendu pro roky 2013 až 2016, včetně Výkazů MSp o pohybu agendy rejstříku Cm a ICm za příslušná období

Podle tabulky, kterou navrhovatelka předložila ke srovnání výkonnosti soudkyně JUDr. S., kárně obviněné v související věci sp. zn. 13 Kss 3/2016, jsou výsledky jednotlivých soudců za **rok 2013** následující:

V agendě Cm v roce 2013 JUDr. V. napadlo 42 věcí, obživo 21, vyřízeno bylo 103, nevyřízeno zůstalo 153; JUDr. S. napadlo 51 věcí, obživo 19, vyřízeno bylo 123, nevyřízeno zůstalo 191; JUDr. A. napadlo 45 věcí, obživo 11, vyřízeno bylo 112, nevyřízeno zůstalo 188; JUDr. O. napadlo 55 věcí, obživo 22, vyřízeno bylo 119, nevyřízeno zůstalo 186.

Tato čísla odpovídají rovněž výkazům MSp o pohybu agendy rejstříku Cm za rok 2013.

Podle tabulky, kterou navrhovatelka předložila ke srovnání výkonnosti soudkyně JUDr. S., jsou výsledky jednotlivých soudců za **rok 2014** následující:

V agendě Cm v roce 2014 JUDr. V. napadlo 23 věcí, obživo 14, vyřízeno bylo 81, nevyřízeno zůstalo 105; JUDr. S. napadlo 23 věcí, obživo 17, vyřízeno bylo 103, nevyřízeno zůstalo 150; JUDr. A. napadlo 25 věcí, obživo 15, vyřízeno bylo 67,

nevyřízeno zůstalo 163; **JUDr. O.** napadlo 28 věcí, obživo 15, vyřízeno bylo 79, nevyřízeno zůstalo 143.

Tato čísla opět odpovídají rovněž výkazům MSp o pohybu agendy rejstříku Cm za rok 2014. Srovnávací tabulka, kterou navrhovatelka předložila v nyní posuzované věci **JUDr. V.**, neodpovídá v uváděném nápadu věcí Cm u **JUDr. V.** (uvádí 21 věcí), zbylé údaje k agendě Cm za rok 2014 se shodují.

Srovnávací tabulka, kterou navrhovatelka předložila v nyní posuzované věci **JUDr. V.**, uvádí rovněž údaje týkající se agendy Ecm za rok 2014:

V agendě Ecm v roce 2014 **JUDr. V.** napadlo 22 věcí, vyřízeno bylo 64, nevyřízeno zůstalo 41; **JUDr. S.** napadlo 21 věcí, vyřízeno bylo 62, nevyřízeno zůstalo 45; **JUDr. A.** napadlo 22 věcí, vyřízeno bylo 34, nevyřízeno zůstalo 66; **JUDr. O.** napadlo 23 věcí, vyřízeno bylo 25, nevyřízeno zůstalo 32.

Podle tabulky, kterou navrhovatelka předložila ke srovnání výkonnosti soudkyně **JUDr. S.**, jsou výsledky jednotlivých soudců za rok 2015 následující:

V agendě Cm v roce 2015 **JUDr. V.** mělo napadnout 23 věcí, obživo 14 věcí, vyřízeno mělo být 81 věcí, nevyřízeno mělo zůstat 105 věcí. **JUDr. S.** napadlo 9 věcí, obživo 10, vyřízeno bylo 54, nevyřízeno zůstalo 121; **JUDr. A.** napadlo 9 věcí, obživo 3, vyřízeno bylo 64, nevyřízeno zůstalo 119; **JUDr. O.** napadlo 9 věcí, obživo 7, vyřízeno bylo 28, nevyřízeno zůstalo 139.

Výkaz MSp o pohybu agendy v rejstříku Cm za rok 2015 uvádí zcela jiná čísla u **JUDr. V.**: nápad 8 věcí, obživo 7, vyřízeno 44 věcí a nevyřízeno 91 věcí. U ostatních soudců údaje odpovídají. Srovnávací tabulka, kterou navrhovatelka předložila v nyní posuzované věci, odpovídá u **JUDr. V.** výkazu MSp a z těchto čísel tedy také kárný soud vycházel. Pokud jde o ostatní soudce, odchyluje se pouze drobně u nápadu věcí Cm **JUDr. S.** (uvádí 8 věcí), zbylé údaje k agendě Cm za rok 2015 se shodují.

Srovnávací tabulka, kterou navrhovatelka předložila v nyní posuzované věci **JUDr. V.**, uvádí rovněž údaje týkající se agendy Ecm za rok 2015:

V agendě Ecm v roce 2015 **JUDr. V.** napadly 3 věci, vyřízeno bylo 25, nevyřízeno zůstalo 23; **JUDr. S.** napadly 4 věci, vyřízeno bylo 29 věcí, nevyřízeno zůstalo 23 věcí; **JUDr. A.** napadly 4 věci, vyřízeno bylo 22 věcí, nevyřízeno zůstalo 47; **JUDr. O.** napadly 2 věci, vyřízeno bylo 14, nevyřízeno zůstalo 21 věcí.

V agendě Icm podle tabulky k výkonnosti předložené ve věci **JUDr. S.** v roce 2015 **JUDr. V.** napadlo 45 věcí, obživo 0, vyřízeno bylo 6, nevyřízeno zůstalo 39; **JUDr. S.** napadlo 72 věcí, obživo 0, vyřízeno bylo 8, nevyřízeno zůstalo 64; **JUDr. A.** napadlo 35 věcí, obživo 0, vyřízeno bylo 10, nevyřízeno zůstalo 24; **JUDr. O.** napadlo 72 věcí, obživo 3, vyřízeno bylo 14, nevyřízeno zůstalo 61 věcí.

Tato čísla odpovídají výkazům MSp o pohybu agendy v rejstříku Icm za rok 2015 i tabulce předložené v nyní posuzované věci **JUDr. V.**

pokračování

Podle tabulky, kterou navrhovatelka předložila ke srovnání výkonnosti soudkyně JUDr. S., jsou výsledky jednotlivých soudců za rok 2016 následující:

V agendě Cm v roce 2016 JUDr. V. napadly 4 věci, obživo 9, vyřízeno bylo 38 věcí, nevyřízeno zůstalo 66 věcí; JUDr. S. napadlo 6 věcí, obživly 2, vyřízeno bylo 46 věcí, nevyřízeno zůstalo 82 věcí; JUDr. A. (soudkyně pouze do 31. 3. 2016) napadlo 0 věcí, obživla 1, vyřízeno bylo 13 věcí, nevyřízeno zůstalo 0 věcí; JUDr. O. (soudcem pouze do 31. 10. 2016) napadlo 5 věcí, obživly 3, vyřízeno bylo 23 věcí, nevyřízeno zůstalo 0 věcí.

Tato čísla odpovídají výkazům MSp o pohybu agendy v rejstříku Cm za rok 2016.

V agendě ICm podle tabulky k výkonnosti předložené ve věci JUDr. S. v roce 2016 JUDr. V. napadlo 232 věcí, obživla 1, vyřízeno bylo 86 věcí, nevyřízeno zůstalo 186; JUDr. S. napadlo 227 věcí, obživly 4, vyřízeno bylo 80 věcí, nevyřízeno zůstalo 215 věcí; JUDr. O. (soudcem pouze do 31. 10. 2016) napadlo 214 věcí, obživly 2, vyřízeno bylo 83 věcí, nevyřízeno zůstalo 0 věcí.

Údaje v tabulce ohledně nápadu nových věcí ICm neodpovídají výkazům MSp o pohybu agendy v rejstříku ICm za rok 2016, dle něhož JUDr. V. mělo napadnout pouze 95 věcí, JUDr. S. 99 věcí a JUDr. O. 73 věcí, kárný soud však ohledně nápadu ICm věcí vycházel z výše uvedených čísel obsažených v tabulce výkonnosti. Ostatní údaje odpovídají.

Kárná navrhovatelka k danému důkazu v průběhu jednání uvedla, že byt jsou uváděná čísla v zásadě srovnatelná, u JUDr. O. a JUDr. A. byly jejich výsledky významně ovlivněny jejich zdravotním stavem a z toho důvodu také odešli do starobního důchodu. Jejich práci tedy nechce nijak skandalizovat, neboť si to nezaslouží. K dotazu předsedy senátu, zda je tedy možné předložit soudu jiné měřítko pro srovnání, případně orientační ukazatele ministerstva spravedlnosti pro agendu Cm, kárná navrhovatelka uvedla, že nedokáže s určitostí říci, kolik v dané době takový ukazatel činil v této agendě.

Stanovisko soudcovské rady Krajského soudu v Ostravě k osobě soudce JUDr. V. ze dne 3. 2. 2016

Podle závěrů soudcovské rady jsou zjištěné nedostatky v rozhodovací činnosti JUDr. V. vzhledem k jeho dosavadní činnosti soudce, k jeho kárné bezúhonnosti a vzhledem k množství a délce průtahů pouze drobnými nedostatky v práci, které lze odstranit projednáním průtahů a dočasným zvýšeným dozorem nad činností soudce, případně opatřením podle § 88a zákona o soudech a soudcích.

K uvedenému závěru soudcovská rada dospěla v důsledku zjištění, že nezaznamenala negativní ohlasy k práci kárně obviněného soudce JUDr. V. vyjma těch, které jsou tvrzeny v kárném návrhu. Jedná se o dlouholetého zkušeného soudce, k jehož práci dosud nebyly zaznamenány ani žádné výhrady ze strany vedení krajského soudu, kolegů soudců ani ze strany odvolacího soudu. Pracovní výsledky obviněného soudce jsou srovnatelné s pracovními výsledky kolegů, kteří pracují na stejném úseku, jak v počtu vyřizovaných věcí, tak délky řízení, dokonce má nejméně neskončených věcí se srovnatelnými odděleními, i když počet vyřízených věcí vzhledem k počtu neskončených věcí není

vysoký. Dle názoru soudcovské rady lze nízký počet vyřízených věcí v agendě Cm vysvětlit mimo jiné tím, že se jedná o zbytkovou agendu (po změně věcné příslušnosti krajských soudů), která zpravidla obsahuje složité věci k vyřízení, a k tomu soudci přibyla nová agenda - incidenční spory.

Ohledně incidenčních sporů, které tvoří druhou část tvrzeného kárného provinění, je jednak podstatné, že tyto spisy byly předány z tzv. podpůrného incidenčního oddělení (zřízeného rozvrhem práce krajského soudu) fyzicky na oddělení soudce JUDr. A. V. až koncem měsíce března 2015. Jedná se o úplně novou a velmi odborně náročnou agendu. Ke způsobu přidělování incidenčních sporů měla soudcovská rada v minulosti opakovaně výhrady, které nebyly ze strany vedení soudu akceptovány. Jeví se jako velmi problematické, že tyto spisy mohou u jiných (insolvenčních) soudců „ležet“ bez úkonu téměř rok, neboť podle zavedené praxe krajského soudu tito soudci vědí, že spisy budou přerozděleny jiným soudcům, avšak pro konkrétního soudce (JUDr. V.) jde o novou agendu přidělenou nikoli podle rozvrhu práce, ale opatřením předsedkyně soudu - a v tomto případě je konstatován v měsíci listopadu 2015 průtah.

Podmínky pro práci jsou pro soudce JUDr. A. V. standardní, srovnatelné s ostatními soudci. Soudcovská rada konstatovala, že JUDr. A. V. je soudcem 24 let, v minulosti pracoval s několika tisíci věcmi v senátě bez jakýchkoli výhrad, nikdy nebyl zdrojem žádných problémů nejen pracovních, ale ani osobních. Soudcovská rada zaznamenala, že po projednání závěrů prověrky soudce JUDr. A. V. podstatně zvýšil pracovní úsilí, neboť se zvýšil počet využitých jednacích dnů a ve spisech, které nejsou předloženy kárnému soudu, činí úkony. Proto soudcovská rada považuje podání návrhu na zahájení kárného řízení za předčasné a požadované kárné opatření za nepřiměřené.

Písemné vyjádření JUDr. P. H., Ph.D., ze dne 21. 11. 2017

Obhajoba navrhla výslech JUDr. P. H., Ph.D., bývalého místopředsedy Krajského soudu v Ostravě pro obchodní úsek. Kárný soud ho předvolal k jednání jako svědka, nicméně JUDr. H. zaslal soudu omluvu s tím, že se téhož dne účastní jako advokát v důležité věci svých klientů jednání u Městského soudu v Praze, kde vzhledem k mimořádné složitosti uvedené věci není možné jeho zastoupení substitutem. Za těchto okolností požádal kárný soud JUDr. H. o písemné vyjádření, v němž by soudu sdělil své zkušenosti s kárně obviněným, které nabyl po dobu svého působení ve funkci místopředsedy Krajského soudu v Ostravě pro obchodní úsek, a této žádosti JUDr. H. vyhověl. Kárný soud tedy namísto navrhovaného výslechu se souhlasem obhajoby provedl důkaz zmiňovaným písemným vyjádřením JUDr. H.. Na zmiňovanou žádost kárného soudu JUDr. H. uvedl:

„K vaší žádosti o sdělení informací ze dne 15. 11. 2017 uvádím, že jsem vykonával funkci místopředsedy Krajského soudu v Ostravě od 1. 9. 2001 do 30. 9. 2014. Po celou dobu výkonu této funkce (mimo období mého působení u Nejvyššího soudu ČR v letech 2002 a 2003 a Vrchního soudu v Olomouci v roce 2014) jsem prováděl kontrolní činnost stran plynulosti řízení ve věcech přidělovaných soudcům obchodního úseku a vyřizoval stížnosti na nevhodné chování soudců tohoto úseku, resp. průtahy v řízení ve věcech, v nichž rozhodovali. Soudce JUDr. A. V. plnil z tohoto pohledu své povinnosti svědomitě. S ohledem na časový odstup od ukončení mého působení ve výkonu funkce místopředsedy a konečně též soudce, mohu pouze

pokračování

uvést, že si nevybavuji, že bych vyřizoval stížnost na průtahy v řízení ve věci, kterou měl soudce JUDr. V. přidělenou k vyřízení. Pamatuji si, že v rámci spisových prověrek jsem některé spisy soudce JUDr. V. vedl v tzv. kontrolní evidenci s cílem sledovat jejich vyřízení. Soudce JUDr. V. dlouhodobě vyvíjel mimořádné úsilí směřující k trvalému snižování počtu tzv. nedodělků, což se mu za mého působení ve funkci dařilo. Nevzpomínám si, že bych u něj navrhoval zahájení kárného řízení. Vnímám jsem naopak pozitivně jeho vysoce odborný přístup k výkonu rozhodovací činnosti, což jsem měl možnost z obsahu sledovaných spisů posoudit. Senát soudce JUDr. V. byl mimořádně zatížen z minulosti velkým počtem neskončených věcí, které mu byly přiděleny po předchozí soudkyni JUDr. Z.“

Osobní spis JUDr. V., sp. zn. 3359/92

Z jeho obsahu vyplývá, že JUDr. V. od 15. 11. 1984 vykonával funkci právního čekatele na Krajské státní arbitráži v Ostravě, kde byl po složení arbitrážní zkoušky s účinností od 23. 10. 1985 ustanoven do funkce státního arbitra. Od 1. 1. 1992 do 31. 8. 1992 vykonával funkci soudce u Krajského obchodního soudu Ostravě, od 1. 9. 1992 do 30. 11. 1992 působil jako advokát, dne 1. 12. 1992 se stal znovu soudcem Krajského obchodního soudu v Ostravě, přičemž dnem nabytí účinnosti zákona č. 215/2000 Sb. (1. 1. 2001) se stal soudcem Krajského soudu v Ostravě, kde působí doposud. Z osobního spisu nevyplývá, že by kárně obviněný byl dosud kárně postižen či že by mu byla udělena výtka dle § 88a zákona o soudech a soudcích.

Rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 5. 10. 2017, č. j. 11 Kss 1/2017 – 80

Tímto rozhodnutím kárného soudu bylo pro opožděnost části kárného návrhu podaného veřejnou ochránkyní práv zastaveno řízení o kárné odpovědnosti kárně obviněných JUDr. I. H., předsedkyně Krajského soudu v Ostravě, a Mgr. R. K., místopředsedy Krajského soudu v Ostravě, pro skutky, kterých se měli dopustit z části společným jednáním a z části samostatně tím, že:

I. Mgr. R. K. připravil soupis spisových značek incidenčních sporů k přidělení jednotlivým soudcům a JUDr. I. H. na základě těchto podkladů opatřeními ze dne 4. 7. 2012, 2. 1. 2013 (originál opatření ve spise 8 ICm 10/2012), 29. 1. 2013 (originál opatření ve spise 38 ICm 35/2012), 1. 3. 2013 (originál opatření ve spise 36 ICm 946/2012), 24. 4. 2013, 3. 6. 2013, 28. 6. 2013, 31. 7. 2013, 13. 1. 2014 (originál opatření ve spise 36 ICm 2002/2013), 21. 7. 2014 (originál opatření ve spise 14 ICm 1031/2011), 27. 1. 2015 (založeno ve spise 14 ICm 9/2014) a 26. 1. 2016 (založeno ve spise 31 ICm 2039/2015) přikázala prakticky všechny insolvenční spory jiným soudcům, a to:

- a) bez posouzení, zda by projednání a rozhodnutí toho kterého incidenčního sporu v rámci insolvenčního řízení mohlo vést k průtahům v insolvenčním řízení,
- b) mimo rozvrh práce,
- c) nepravidelně a nepředvídatelně,
- d) ve více než 1200 případech s více než čtyřměsíční prodlevou od zahájení řízení, čímž v řádově tisíci probíhajících řízeních odňali účastníky jejich zákonnému soudci, ztěžovali soudcům organizaci práce a zavinili průtahy v řízeních,

II. JUDr. I. H. rozvrhem práce na rok 2016, s účinností ode dne 1. 4. 2016 (změna rozvrhu práce č. 3 ze dne 30. 3. 2016, Spr 991/2016) a stejně tak rozvrhem práce na rok 2017 (Spr 3960/2016), přikazovala insolvenční spory jiným soudcům

- a) bez posouzení, zda by projednání a rozhodnutí toho kterého incidenčního sporu v rámci insolvenčního řízení mohlo vést k průtahům insolvenčního řízení,
- b) tak, že vytvořila specializovaná oddělení incidenčních sporů a podpůrné insolvenční oddělení na místo vytvoření dostatečného počtu oddělení pro vyřizování insolvenčních věcí odpovídajícího nápadu insolvenčního úseku, čímž odňala účastníky jejich zákonnému soudci, porušila princip prvotního rozdělení věcí a dostatečně nezajistila chod soudu po stránce personální a organizační.

Dle odůvodnění tohoto rozhodnutí bude kárné řízení pokračovat o těch částech kárného návrhu veřejné ochránkyně práv, jimiž je předsedkyni Krajského soudu v Ostravě vytýkáno porušení § 52 odst. 1 písm. e) a § 52 odst. 2 zákona o soudech a soudcích, kterého se měla dopustit tím, že neprojednala se soudcovskou radou (v návrhu blíže specifikovaná) opatření, jimiž přikázala větší množství insolvenčních incidenčních sporů k vyřízení jiným soudcům, než kterým dle rozvrhu práce tyto spory napadly, a dále porušení § 79 a § 118 odst. 2 citovaného zákona, kterého se měla dopustit tím, že spolu s kárnými návrhy podanými proti soudcům Krajského soudu v Ostravě JUDr. A. V. a JUDr. E. S. předložila Nejvyššímu správnímu soudu originály spisů, v nichž mělo docházet k průtahům v řízení, protože soudci nemohli jednat v neskončených věcech a napravovat průtahy, které jim byly vytýkány, přičemž v některých (návrhu blíže specifikovaných) případech museli jmenovaní soudci zrušit již nařízená jednání, čímž mělo ze strany kárně obviněné dojít k nepřipustnému zásahu do nezávislého výkonu funkce soudců a do jejich nezávislosti.

Program jednání místopředsedů insolvenčních soudů dne 1. 6. 2016

Třetí bod jednání místopředsedů byl označen jako „Problematika § 160 insolvenčního zákona“. K programu je dále přiložen „Podklad k jednání s předsedy krajských soudů“ poukazující na usnesení Ústavního soudu ze dne 9. 2. 2016, sp. zn. Pl. ÚS 11/15, a rovněž na skutečnost, že dne 5. 5. 2016 kárný senát Nejvyššího správního soudu podal nový návrh na zrušení § 160 odst. 2 insolvenčního zákona. V podkladech je dále zahrnut návrh novelizace daného ustanovení obsahující 3 varianty s posouzením jejich přínosů a nedostatků.

Zápis ze zasedání kolegia předsedů krajských soudů konaný v budově Krajského soudu v Ústí nad Labem dne 11. 2. 2016

Dle 9. bodu zápisu kolegium „[u]pozorňuje na potřebu legislativní změny § 160 odst. 2 insolvenčního zákona tak, aby umožňoval plynulé přidělování incidenčních sporů soudcům dle rozvrhu práce na soudu“.

Zápis z jednání kolegia předsedů krajských soudů a Městského soudu v Praze konaného dne 7. 6. 2016 u Krajského soudu v Ostravě

Dle 8. bodu zápisu nazvaného „Insolvenční řízení“ kolegium předsedů „upozorňuje, že v celé republice zůstává nevyřízeno 115 664 insolvenčních věcí a 6 942 incidenčních sporů vyvolaných insolvenčním řízením. V této souvislosti zdůrazňuje, že předsedové krajských soudů se opakovaně domáhali změny zejména ustanovení § 160 odst. 2 insolvenčního zákona tak, aby bylo možno incidenční spory rozdělovat rozvrhem práce; stávající insolvenční soudci nejsou

pokračování

schopni incidenční spory vyřizovat. Kolegium předsedů krajských soudů podporuje „variantu III.“ novely § 160 odst. 2 IZ („Stanoví-li tak rozvrh práce, incidenční spor projedná a rozhodne jiný soudce insolvenčního soudu.“), kterou vypracovalo dne 1. 6. 2016 kolegium místopředsedů krajských soudů pro věci insolvenční.“

Kárný senát následně vyhodnotil jako nadbytečné obhajobou navrhované provedení důkazu opatřením předsedkyně soudu, jímž byly přerozděleny incidenční spisy pro rok 2016, neboť toto přerozdělení za období prvních tří měsíců roku 2016 bylo nakonec vtěleno do rozvrhu práce, který již byl citován, stejně jako další přidělování incidenčních sporů přímo jiným než insolvenčním soudcům, takže tato skutková otázka již byla pro potřeby tohoto řízení dostatečně objasněna. Stejně tak kárný soud neshledal nezbytným vyžadovat si ani spisy z insolvenčních oddělení, ve kterých původně napadly příslušné incidenční spory později přidělené JUDr. V., jak rovněž navrhovala obhajoba, protože i období, kdy spis ICm po nápadu „ležel“ bez úkonu u původního insolvenčního soudce, je z poskytnutých spisů ICm, resp. z jejich ověřených kopií, jednoznačně patrné.

V souladu s § 17 odst. 4 zákona č. 7/2002 Sb. kárný soud dále přistoupil k **výslechu kárně obviněného soudce**, který vypověděl, že od roku 2014 řešil hlavně závazkové věci, neboť je považoval za skutkově a právně složité (typově se jednalo o spory z ústních smluv o dílo, kupní smlouvy o náhradu škody či nepojmenované smlouvy jako například smlouva o franchisingu), přičemž na poradách jim místopředseda soudu vždy zdůrazňoval, aby řešili především staré věci, u nichž hrozí stížnosti účastníků, kteří by mohli žádat odškodnění. Kárně obviněný tedy řešil zejména tyto věci, přičemž kromě sporů, které jsou uvedeny v kárném návrhu, dodnes řeší ještě 60 závazkových věcí a asi 10 věcí agendy ECm. Pokud jde o incidenční spory, tyto věci napadaly od ledna do srpna 2014, aniž by v nich byl původními soudci učiněn úkon. Kárně obviněnému byly dané spisy přiděleny opatřením předsedkyně krajského soudu ze dne 27. 1. 2015. Kárně obviněný se domnívá, že v daných věcech nebyl zákonným soudcem, neboť mu incidenční spory byly přiděleny mimo rozvrh práce, bez projednání se soudcovskou radou a nebylo to učiněno podle předem daných pravidel. Kárně obviněný proto kladl důraz na snižování počtu závazkových věcí. Agenda ICm dle kárně obviněného není jednoduchá, přičemž k dnešnímu dni z 283 incidenčních sporů vyřešil asi 178 a z toho pouze 2 věci byly odvolacím soudem zrušeny. Závazkových sporů vyřešil tisíce a u odvolacího soudu má větší úspěšnost než neúspěšnost. Na dotaz předsedy senátu, proč předmětné spisy Cm nebo ECm nechával po nějakou dobu tzv. ležet ihned po úvodních úkonech soudní tajemnice a zda by nebylo vhodnější nejprve připravit spisy k jednání, kárně obviněný odpověděl, že tak postupoval, neboť v danou dobu projednával jiné věci. K nízkému počtu vyřízených věcí kárně obviněný poznamenal, že je tento počet ovlivněn složitostí zbývajících věcí a právě tím, že se jedná o již zbytkovou agendu.

K vytýkanému nízkému využívání jednacích dnů kárně obviněný uvedl, že pokud věci nenařizoval, tak se věnoval přípravě na dané spory. Skutečnost, že nyní může nařizovat jednání pouze na dva měsíce dopředu, kárně obviněný vnímá jako omezení, neboť u obchodních věcí je třeba delší časový úsek, aby účastníci měli případně možnost spolu jednat a uzavřít smír. V opačném případě účastníci žádají o odročení za účelem mimosoudního vyřešení sporu, protože neměli čas se s danou problematikou seznámit. Pokud jde o opakované vyzývání stran k zaujetí stanoviska, kárně obviněný má za to, že je třeba být připraven a dostatečně znát již před jednáním stanoviska stran, neboť to

nepochybně ovlivňuje následný průběh jednání. Na dotaz předsedy senátu, zda po návrhu na zrušení § 160 odst. 2 insolvenčního zákona podaného jeho kolegyní JUDr. P. neuvažoval o přerušení řízení u incidenčních sporů, jež mu byly přiděleny opatřením předsedkyně soudu ze dne 27. 1. 2015, kárně obviněný připustil, že to dnes hodnotí jako chybu a že měl daná jednání přerušit. Kárně obviněný dále uvedl, že na Krajském soudu v Ostravě probíhají co čtvrt roku prověrky věcí starších dvou let a dalšího čtvrt roku prověrky věcí starších pěti let. Ze strany vedení soudu však nikdy nezaznamenal žádné výtky ke své práci. V říjnu 2015 hovořil s místopředsedou krajského soudu Mgr. Janšou, který mu sdělil, že ve srovnání s ostatními závazkovými soudci má o 30 sporů méně. Překvapilo jej, když si ho dne 11. 11. 2015 předvolala kárná navrhovatelka a v zásadě mu sdělila obsah kárného návrhu s tím, že může odejít na Okresní soud ve Frýdku-Místku. Tuto nabídku kárně obviněný odmítl dne 22. 12. 2015, kdy kárné navrhovatelce sdělil, že by chtěl zůstat na Krajském soudu v Ostravě. Následně byly kárně obviněnému odebrány „živé“ spisy, které byly odeslány Nejvyššímu správnímu soudu. Kárně obviněný žádal o vrácení některých spisů z důvodu nařízeného jednání, kárná navrhovatelka mu ovšem sdělila, že si nepřeje, aby si předmětné spisy vyžadoval, a nařídila mu, aby dané věci odročil.

K aktuálnímu stavu ve svém oddělení kárně obviněný uvedl, že v současné době má asi 60 věcí Cm, z nichž 10 nebo 12 sporů je živých, zbývající jsou přerušené. Dále má 9 věcí ECm, z nichž je 7 přerušeno. Věcí ICm mu napadlo 283, z nichž má skončeno 178 a 36 je přerušeno z důvodu nyní projednávaného kárného návrhu. Incidenční spory mu nyní napadají průběžně. Pokud jde o administrativní podporu ze strany kanceláře, situace se dle kárně obviněného zlepšila a kancelář již reaguje na pokyny bez prodlení. Ve vytýkaném období měl kárně obviněný asistentku pouze na necelé půl roku od 1. 7. 2015 a poté mu byla odňata. Od února letošního roku má opět asistenta a je to pro něj velká pomoc. Své vztahy ke kárné navrhovatelce kárně obviněný označil za kolegiální, předsedu soudcovské rady osobně nezná.

Kárný soud přistoupil též k výslechu předvolaných svědků.

Z výpovědi JUDr. H. A., bývalé soudkyně obchodního úseku Krajského soudu v Ostravě, vyplynulo, že působila u Krajského soudu v Ostravě od roku 2001 nebo 2002, kdy došlo ke zrušení obchodních soudů a jejich agendy přešly na krajské soudy, do konce března 2016. Po celou tuto dobu rozhodovala agendu obchodně závazkových sporů. Daná agenda byla dle svědkyně v porovnání s ostatními pracná, složitá a důkazně náročná. Připadalo jí, že zatímco směnečné věci „odsýpaly“, v této agendě se na každou „čárku“ nadřeli. Změnu příslušnosti provedenou novelou občanského soudního řádu účinnou od roku 2014 příliš nezaznamenali, neboť měli hodně dříve napadlých věcí. S kritikou své práce ze strany vedení soudu se nesešla, pouze jí byla v roce 2014 udělena výtka, již si však nevzpomíná, za co to bylo. Výkonnost svědkyně ovlivňoval v posledních letech její zdravotní stav, neboť v roce 2014 prodělala infarkt a v období 2014 a 2015 byla asi půl roku na nemocenské, což se jí již nepodařilo dohnat. Zdravotní stav tak byl spolu s rodinnými důvody jedním z motivů pro její odchod do důchodu. Svědkyně má za to, že se o jejím plánovaném odchodu do důchodu na soudu vědělo a ze strany vedení soudu k němu nebyla nijak vybízena, ani jí nebylo navrhováno, aby přešla na okresní soud. Svědkyně nezaznamenala, že by spolu s JUDr. V., JUDr. S. a JUDr. O. byli vedením soudu pojmání

pokračování

jako problematičtí soudci. Není si vědoma, že by jim byla vytýkána nekvalitní či podprůměrná práce a do roku 2015 nebyli nijak upozorňováni, že by měli dělat více. K incidenčním sporům svědkyně uvedla, že jí byly přiděleny jednorázově opatřením předsedkyně soudu poté, co dané věci na insolvenčním oddělení nějakou dobu ležely. Vzhledem k tomu, že svědkyně věděla, že půjde do důchodu, tak se soustředila především na své starší závazkové věci a incidenční spory příliš nedělala. Své vztahy ke kárně obviněnému svědkyně označila jako přátelské, konzultovali spolu pracovní věci a setkávali se u oběda. S kárnou navrhovatelkou svědkyně do styku příliš nepřišla.

Z výpovědi **JUDr. P. O.**, bývalého soudce obchodního úseku Krajského soudu v Ostravě, vyplynulo, že na Krajském soudu v Ostravě působil od října 2002 do 31. 10. 2016. Po většinu této doby zpracovával obchodně právní agendu, přičemž poslední dva roky k tomu přibyla ještě agenda incidenčních sporů. Novela občanského soudního řádu účinná od roku 2014 se jich příliš nedotkla, neboť soudili staré spory, nový nápad ovšem již v podstatě nedostávali. Svědek dříve pracoval na okresním soudu, kde rovněž dlouhou dobu rozhodoval obchodní spory. Agendu u krajského soudu ovšem považuje za podstatně složitější i časově náročnější. Jednalo se o velké částky, většinou v řádu milionů. Bylo nutné provádět znalecké posudky, svědecké výpovědi, přičemž svědci se často nedostavovali, znalci neprovedli znalecké posudky v takovém časovém úseku, jak by soudci potřebovali, a tak se daná agenda velice táhla. Ke dni 1. 1. 2014, kdy tuto agendu přestaly rozhodovat krajské soudy, tak stále ještě měli stovky nevyřízených věcí. Kárně obviněný nebyl nikdy kárně postížen, obdržel však dvě výtky dle § 88a zákona o soudech a soudcích. První výtka mu byla udělena poté, co si jedna strana stěžovala na průtahy a kárná navrhovatelka posuzovala výlučně daný konkrétní případ, aniž by jej srovnávala s dříve napadlými věcmi, jež měly přednost. Druhou výtku dostal v podstatě za stejné pochybení, za které je kárně stíhán JUDr. V. a JUDr. S., tj. za incidenční spory. Daná agenda jim byla přidělena najednou, přičemž před tím tyto věci napadaly insolvenčním soudcům, kteří v nich ovšem úkony nečinili a byly v nich průtahy až jeden rok. Poté dané spisy dostali obchodní soudci, a přestože neměli ještě dořešené své obchodní spory, obdrželi výtku za incidenční spory, které ovšem nikdy předtím nedělali a neměli v dané oblasti žádné zkušenosti. Ke svému zdravotnímu stavu svědek uvedl, že v 56 letech dostal infarkt a má voperovány tři bypassy a jeden stent. Z toho se ovšem svědek zotavil a naplno pracoval. Dodnes je jeho zdravotní stav velmi dobrý a nijak jej neovlivňuje. Svědek dále vypověděl, že z krajského soudu odešel do důchodu z důvodu nátlaku předsedkyně soudu, která mu naznačila, že pokud neodejde, bude na něj podán kárný návrh. Možnost přejít na okresní soud mu nabídnuta nebyla. Svůj vztah ke kárně obviněnému svědek označil za kolegiální, neboť spolu projednávali téměř všechny jim přidělené spory. Kárnou navrhovatelku svědek zná více než třicet let, přičemž bývali kamarádi. Chování kárné navrhovatelky se jej však dotklo a za poslední rok si již nepřipadal jako nezávislý soudce.

Provedení jiných důkazů nebylo stranami navrhováno.

Kárná navrhovatelka v rámci závěrečné řeči poznamenala, že dokazování v kárném řízení prokázalo, že se JUDr. V. dopouštěl průtahů jak v agendě Cm, tak ICm. Kárná navrhovatelka nepochybně, že v případě incidenčních sporů byly dány rovněž průtahy objektivního rázu. Pokud však jde o nečinnost kárně obviněného, nelze dle kárné navrhovatelky akceptovat názor, že věci nevyřizoval proto, že se necítil být zákonným soudcem. V takovém případě měl být ve svém postoji konzistentní, nevyřizovat z této

agendy vůbec nic a naopak zmíněná řízení přerušit a dát tak účastníkům řízení najevo, že zde existuje určitá překážka bránící vyřízení věci. Kárná navrhovatelka se nicméně domnívá, že účelu kárného řízení dosaženo bylo, neboť JUDr. V. po podání kárného návrhu svůj přístup zásadně zlepšil a k nápravě proto postačuje samotné projednání kárného návrhu.

Obhájce kárně obviněného v závěrečné řeči uvedl, že postup kárné navrhovatelky a její vyjádření se JUDr. V. osobně dotklo a daná situace pro něho byla stresující. V obvodu Krajského soudu v Ostravě jsou soudci dlouhodobě přetížení, Ministerstvo spravedlnosti to však neřeší. Za nepřiměřené proto kárně obviněný považuje přesouvání odpovědnosti na soudce. Pokud jde o vytýkané incidenční spory, pokládá obhajoba za důležité, že na § 160 odst. 2 insolvenčního zákona není jednotný názor ani ze strany odborné veřejnosti, a byly zde proto dány objektivní pochybnosti o souladu daného ustanovení s právem na zákonného soudce. Obhajoba má za to, že za těchto okolností ani nebylo namístě, aby kárně obviněný přerušoval jednotlivá řízení, neboť tímto úkonem by se již fakticky ujal řízení. Obhajoba dále označila za nevhodný způsob, jakým byly incidenční spory jednotlivým soudcům přiděleny, když nebylo takto postupováno průběžně, nýbrž jednorázově a přestože v daných věcech byly průtahy i v předchozím období, jiní soudci za to postiženi nebyli. K agendě Cm obhájce kárně obviněného poznamenal, že jde o složitou agendu a žádosti o odročování jsou často součástí strategie stran, přičemž soudce se mnohdy nachází v obtížném postavení, neboť smyslem soudního řízení je vést účastníky k tomu, aby se dohodli. Pokud by zde přesto měly být shledány průtahy, jsou ve vztahu k celé agendě pouze nepodstatné a neodůvodňují přijetí kárného opatření. Obhajoba považuje za zásadní, že kárně obviněný doposud nebyl kárně postižen a zcela jistě zde byly jiné možnosti nápravy než podání kárného návrhu. Z uvedených důvodů proto obhajoba navrhla, aby byl JUDr. V. zproštěn kárného obvinění.

Kárně obviněný využil svého práva posledního slova, v jehož rámci odkázal na rozhodnutí kárného soudu ze dne 3. 10. 2013, č. j. 16 Kss 8/2013 – 45 (všechna zde citovaná rozhodnutí Nejvyššího správního soudu jsou dostupná na www.nssoud.cz), dle něhož je kárné řízení prostředkem *ultima ratio*, jehož má být použito toliko v případě, kdy všechny předcházející kroky selhaly. Kárně obviněný má ovšem za to, že v jeho případě žádné předcházející kroky uplatněny nebyly.

VI.

Zjištění kárného soudu k jednotlivým vytýkaným skutkům

Kárný senát Nejvyššího správního soudu si, jak již bylo konstatováno, v rámci předběžného šetření vyžádal předmětné spisy (resp. jejich relevantní části) Krajského soudu v Ostravě a pečlivě se zabýval jednotlivými vytýkanými skutky. Ve všech níže uvedených případech spatřuje kárná navrhovatelka kárné provinění dle § 87 odst. 1 zákona o soudech a soudcích, neboť kárně obviněný měl porušit povinnost vykonávat svědomitě funkci soudce uloženou mu v § 80 odst. 1 zákona o soudech a soudcích. Kárného provinění se měl kárně obviněný dopustit neodůvodněnou nečinností, jíž zavinil průtahy při vyřizování přidělených věcí, čímž měl porušit povinnost stanovenou v § 100 odst. 1 o. s. ř. postupovat po zahájení řízení i bez dalších návrhů tak, aby věc byla co nejrychleji projednána a rozhodnuta; dále měl kárně obviněný porušit povinnost stanovenou § 79

pokračování

odst. 1 zákona o soudech a soudcích rozhodovat v přiměřených lhůtách bez průtahů. Popsaným jednáním měl kárně obviněný ohrozit důvěru ve spravedlivé rozhodování soudů.

V případech spisů vedených v odděleních 4 Cm a 4 Ecm je kárnou navrhovatelkou průtah konstatován v níže vymezených obdobích (okruh kárných provinění A). V případech spisů vedených v oddělení 22 Icm je nečinnost spatřována v tom, že kárně obviněný neučinil v těchto věcech od 27. 1. 2015 do 12. 11. 2015 žádný úkon (okruh kárných provinění B). Postupně jsou ve vymezených okruzích číslovány jednotlivé skutky, v nichž je spatřováno kárné provinění.

Z obsahu předložených spisů (nebo jejich relevantních částí) a vyjádření stran vyplynula následující zjištění:

A) Tvrzené průtahy v oddělení 4 Cm a 4 Ecm

1) 4 Cm 24/2013

V kárném návrhu je průtah vymezen obdobím od 1. 2. 2014 do 5. 5. 2015. Po vydání platebního rozkazu má být spis bez úkonu od února 2014 do května 2015, kdy následuje (dle kárné navrhovatelky obvyklá) výzva „*vyhotov usnesení k doplnění skutkových tvrzení*“. Tato výzva je ze dne 4. 5. 2015, od té doby soud žádá účastníky o vzájemnou výměnu stanovisek. To pokračuje do 26. 11. 2015, kdy bylo nařízeno ve věci jednání na 13. 1. 2016.

Z ověřené kopie spisu vyplývá, že žaloba o zaplacení požadované částky (návrh na vydání platebního rozkazu byl krajskému soudu doručen dne 16. 4. 2013. Dne 28. 5. 2013 vydala vyšší soudní úřednice pokyn k vyhotovení usnesení s výzvou k zaplacení soudního poplatku, samotné usnesení je pak z 21. 6. 2013. Výzvou ze dne 21. 6. 2013 vyšší soudní úřednice vyzvala žalobce k doplnění žaloby, toto upřesnění bylo krajskému soudu doručeno dne 29. 7. 2013. Dne 1. 8. 2013 rozhodla vyšší soudní úřednice o věci vydáním platebního rozkazu. Odpor (resp. jeho oprava) byl krajskému soudu doručen dne 12. 8. 2013. Dne 15. 8. 2013 vydala VSÚ pokyn k zaslání stejnopisu odporu na vědomí žalobci a dne 9. 9. 2013 byl odpor odeslán. Usnesením ze dne 18. 11. 2013 vyzvala VSÚ žalobce k doplnění žaloby o vylíčení rozhodujících skutečností ve smyslu § 79 odst. 1 o. s. ř. (doplněno dne 26. 11. 2013). Dne 10. 12. 2013 vydala VSÚ pokyn k vypracování originálu usnesení, aby se žalovaný vyjádřil, zda uplatněný nárok uznává, a k jeho předložení JUDr. V., přičemž příslušné usnesení vydané JUDr. V. je datováno dnem 9. 12. 2013. Žalovaný své vyjádření soudu doručil dne 6. 1. 2014. Následuje pokyn k předložení věci soudci k dalšímu řízení ze dne 13. 1. 2014. Další vyjádření žalované je z téhož dne. Dne 16. 1. 2014 JUDr. V. vydal pokyn k zaslání vyjádření žalovaného na vědomí žalobci; další obdobný pokyn je ze dne 29. 1. 2014, který byl kanceláři předložen dne 31. 1. 2014. Dne 11. 2. 2014 byla soudu doručena „*reakce žalobce*“. **Dne 21. 2. 2014** je vydán pokyn k zaslání této „*reakce*“ žalovanému a po doložení doručky k předložení věci soudci dle pořadí. Dne 4. 5. 2015 vydává JUDr. V. pokyn k vyhotovení usnesení k doplnění skutkových tvrzení (určeno žalobci; pokyn byl kanceláři doručen **dne 5. 5. 2015**), neboť návrh ze dne 9. 4. 2013 nesplňuje náležitosti dle § 79 odst. 1 o. s. ř. (samotné usnesení ze dne 4. 5. 2015 následuje). Písemné vyjádření žalobce je soudu doručeno dne 28. 5. 2015. Dne 9. 7. 2015 pak JUDr. V. vydává pokyn k zaslání doplnění žaloby žalovanému k zaujetí stanoviska; ze dne 25. 8.

2015 je pokyn k zopakování výzvy. Žalobce žádá o prodloužení lhůty k vyjádření přípisem doručeným soudem dne 3. 9. 2015. Dne 15. 9. 2015 vydal JUDr. V. pokyn k zaslání oznámení o prodloužení lhůty k vyjádření. Žalovaný vyjádření k věci soudu doručil dne 21. 9. 2015. Toto vyjádření bylo zasláno zástupci žalobce na základě pokynu JUDr. V. ze dne 9. 10. 2015. Dne 20. 11. 2015 vyhotovil JUDr. V. pokyn k vyhotovení dotazu adresovaného zástupci žalovaného, zda již došlo ke změnám ve společnosti žalovaného, popř. zda jedná se žalobcem o smírném vyřešení věci. Žalovaný se vyjádřil přípisem doručeným soudem dne 25. 11. 2015. Dne 26. 11. 2015 vydává JUDr. V. pokyn k vyhotovení usnesení vyzývajícího k předložení listinných důkazů ke smírnému vyřešení věci a předvolání k jednání; předvolání k jednání na 13. 1. 2016 a usnesení vyzývající k předložení listinných důkazů a ke smírnému řešení sporu následují. Žalovaný se k věci vyjádřil přípisem doručeným soudem dne 12. 1. 2016, jednání proběhlo dne 13. 1. 2016, kdy bylo rozhodnuto o jeho pokračování dne 4. 3. 2016. Z předloženého doplnění kopie spisu vyplývá, že dne 14. 3. 2016 vyhotovil JUDr. V. úřední záznam, podle něhož ode dne 11. 1. 2016 nemá spis k dispozici a z tohoto důvodu nemůže být ve věci dále pokračováno. Spis byl na základě žádosti JUDr. V. kárným soudem Krajskému soudu v Ostravě vrácen dne 12. 4. 2016. Ke dni 19. 7. 2017 nebylo doposud ve věci rozhodnuto. Dle posledního protokolu o jednání ze dne 14. 7. 2017 bylo jednání po provedení účastnického výslechu a po poučení žalobce dle § 118a odst. 1, 2 a 3 o. s. ř. (nárok žalobce je třeba posoudit na základě jiného právního titulu, a to bezdůvodného obohacení, neboť mezi účastníky nedošlo k platnému uzavření smlouvy o franchisingu) odročeno na 20. 9. 2017.

Nečinnost ve věci je možné vymežit v období od pondělí **24. 2. 2014 do 5. 5. 2015**, kdy JUDr. V. ve spise neučinil žádný úkon (tj. po dobu **cca 14 a půl měsíce**).

2) 4 Cm 91/2013

Podle kárného návrhu je ve věci dán průtah v období od 26. 2. 2014 do 6. 10. 2015. Platební rozkaz měl být vydán dne 20. 1. 2014, po něm následuje odpor; věc je poté bez úkonu od 26. 2. 2014 do 6. 10. 2015, kdy soud vyzývá žalovaného dle § 114b o. s. ř.

Z ověřené kopie spisu vyplývá, že žaloba ve věci zaplacení požadované částky (návrh na vydání platebního rozkazu) byla soudem doručena dne 25. 11. 2013. Usnesením ze dne 31. 12. 2013, vydaným VSÚ, je žalobce vyzván k zaplacení soudního poplatku. Dne 20. 1. 2014 soudní tajemnice krajského soudu vydala platební rozkaz. Dne 21. 2. 2014 byl krajskému soudu doručen odpor žalovaného. Dne 25. 2. 2014 je vydán pokyn k zaslání odporu na vědomí zástupci žalobce a k předložení věci k dalšímu řízení soudci (kanceláři došlo dne 26. 2. 2014) a soudní tajemnice zasílá odpor na vědomí zástupci žalobce **dne 21. 3. 2014**. **Dne 6. 10. 2015** vydává JUDr. V. pokyn k zaslání výzvy žalovanému (pokyn byl kanceláři doručen dne 6. 10. 2015); ze stejného dne je pak výzva zástupkyni žalovaného dle § 114b o. s. ř. Dne 14. 10. 2015 je do datové schránky soudu dodáno oznámení o ukončení zastoupení žalovaného. Dne 21. 10. 2015 proto JUDr. V. vydává pokyn k doručení výzvy dle § 114b o. s. ř. přímo žalovanému; výzva z téhož dne následuje. Vyjádření nové zástupkyně žalovaného je do e-mailové schránky krajského soudu doručeno dne 25. 11. 2015. Dne 26. 11. 2015 vydává JUDr. V. pokyn k doručení vyjádření žalovaného zástupci žalobce. Žalobce se vyjádřil přípisem ze dne 18. 12. 2015. Z předloženého doplnění kopie spisu vyplývá, že dne 14. 3. 2016 vyhotovil JUDr. V. úřední záznam, podle něhož ode dne 11. 1. 2016 nemá spis k dispozici a z tohoto důvodu nemůže být ve věci dále pokračováno.

pokračování

Spis byl kárným soudem na základě žádosti JUDr. V. Krajskému soudu v Ostravě vrácen dne 12. 4. 2016. Dne 1. 7. 2016 vyhlásil JUDr. V. ve věci rozsudek, který byl dne 26. 1. 2017 ve výroku II. a III. zrušen usnesením Vrchního soudu v Olomouci č. j. 4 Cmo 241/2016 – 102 a věc byla vrácena krajskému soudu k dalšímu řízení. Spis byl krajskému soudu vrácen dne 10. 2. 2017. Dle posledního protokolu o jednání ze dne 21. 7. 2017 bylo jednání na žádost účastníků řízení odročeno na 15. 8. 2017 za účelem mimosoudního vyřešení sporu.

Na základě uvedených skutečností lze mít za to, že nečinnost ve věci nastala od pondělí **24. 3. 2014 do 6. 10. 2015 (tj. téměř 18 a půl měsíce)**.

3) 4 Cm 41/2013

Podle kárného návrhu je dán průtah v období od 21. 5. 2014 do 6. 2. 2015. Po vydání platebního rozkazu měl být odpor zaslán žalobci dne 30. 4. 2014; v říjnu 2014 žalobce urguje vyřízení věci a soud mu sděluje, že vyřizuje věci starší a slibuje žalobci nařízení věci v prvním čtvrtletí roku 2015. Slib není dle kárného návrhu splněn a dne 6. 2. 2015 je žalobci adresována výzva k doplnění žaloby.

Z ověřené kopie spisu vyplývá, že žaloba je do datové schránky krajského soudu dodána dne 25. 6. 2013. Usnesením vyšší soudní úřednice ze dne 4. 10. 2013 je žalobce vyzván k zaplacení soudního poplatku. Dne 1. 11. 2013 vydává JUDr. V. p. k předložení spisu Vrchnímu soudu v Olomouci za účelem posouzení věcné příslušnosti, a to po vyjádření účastníků. Usnesením vyšší soudní úřednice ze dne 9. 12. 2013 je žalovaný vyzván k přeložení plné moci udělené advokátce. Přípisem ze dne 31. 12. 2013, doručeným Vrchnímu soudu v Olomouci dne 17. 1. 2014, je věc předložena k rozhodnutí o věcné příslušnosti. Vrchní soud v Olomouci rozhoduje o příslušnosti usnesením ze dne 23. 1. 2014 (doručeným krajskému soudu dne 31. 1. 2014). JUDr. V. vydává pokyn k rozeslání usnesení účastníkům dne 13. 2. 2014. JUDr. V. pak ve věci rozhoduje platebním rozkazem ze dne 20. 2. 2014. Odpor je do datové schránky soudu dodán dne 26. 3. 2014. Žalovaný se k věci vyjadřuje podáním ze dne 22. 4. 2014. Následuje pokyn (soudní tajemnice) ze dne 25. 4. 2014, doručený kanceláři dne 30. 4. 2014 a vypravený dne 21. 5. 2014, dle něhož má být zástupci žalobce doručen odpor a vyjádření žalovaného, po doložení doručky má být věc předložena soudci. Odpor a vyjádření jsou spolu s přípisem soudní tajemnice rozeslány **dne 21. 5. 2014**. Podáním dodaným do datové schránky krajského soudu dne 27. 10. 2014 se žalobce dotazuje na stav věci. Pokynem ze dne 31. 10. 2014 JUDr. V. dává příkaz k doručení odpovědi žalobci; dne 3. 11. 2014 je pak stěžovateli vypravena daná odpověď z 31. 10. 2014, v níž JUDr. V. sděluje, že jsou projednávány starší věci a „*k nařízení sporu*“ dojde v prvním čtvrtletí roku 2015. **Dne 6. 2. 2015** vydává JUDr. V. pokyn k zaslání „*usnesení k doplnění skutkových tvrzení žaloby*“ (usnesení ze dne 6. 2. 2015. Doplnění žaloby je do datové schránky dodáno dne 2. 3. 2015. Dne 27. 3. 2015 vydává JUDr. V. pokyn k zaslání doplnění žaloby žalovanému k zaujetí stanoviska. Žalovaný se vyjádřil podáním ze dne 22. 4. 2015. Dne 3. 6. 2015 vydává JUDr. V. další pokyn k doručení vyjádření protistraně. V pokynu ze dne 29. 7. 2015 JUDr. V. uvádí, že zástupce žalobce má být vyzván ke splnění výzvy ze dne 3. 6. 2015; zástupce žalobce reaguje replikou doručenou krajskému soudu dne 13. 8. 2015. Dne 29. 9. 2015 vydává JUDr. V. pokyn, aby daná replika byla zástupci žalovaného zaslána k vyjádření. Žalovaný se vyjádřil podáním ze dne 10. 10. 2015. Dne 10. 11. 2015 JUDr. V. vydává pokyn, aby vyjádření žalovaného bylo

zasláno zástupci žalobce na vědomí; dne 15. 1. 2016 je vydán pokyn k zaslání žádosti o výslech svědka dožádanému soudu. Z předloženého doplnění kopie spisu vyplývá, že ke dni 19. 7. 2017 nebylo doposud ve věci rozhodnuto. Dle posledního protokolu o jednání ze dne 28. 6. 2017 bylo jednání na žádost zástupce žalobce odročeno na 8. 8. 2017.

Na základě uvedených skutečností lze souhlasit s kárným návrhem, že předběžně poslední úkon ve věci byl proveden dne 25. 4. 2014 a příslušná písemnost byla na pokyn soudní tajemnice vypravena dne 21. 5. 2014; další úkon, který nesměruje k vyřízení věci, je odpověď na dotaz žalobce na stav řízení z 31. 10. 2014. Až 6. 2. 2015 vydal JUDr. V. pokyn k zaslání usnesení vyzývajícího k doplnění žaloby. Spis tak byl bez věcného úkonu od 22. 5. 2014 do 6. 2. 2015 (tj. nečinnost trvající osm a půl měsíce).

4) 4 Cm 8/2014

Podle kárného návrhu byl ve věci průtah od 21. 8. 2015 do 11. 11. 2015. Dne 21. 8. 2014 mělo krajskému soudu dojít vyžádané vyjádření žalobce a poté bylo dne 11. 11. 2015 nařízeno jednání na 6. 1. 2016.

Z ověřené kopie spisu vyplývá, že návrh na vydání platebního rozkazu byl Okresnímu soudu v Ostravě doručen dne 12. 7. 2013. Usnesením VSÚ ze dne 23. 8. 2013 byl žalobce vyzván k zaplacení soudního poplatku. Dne 1. 10. 2013 bylo okresnímu soudu doručeno doplnění žaloby. Na základě pokynu VSÚ ze dne 11. 10. 2013 byla stranám zaslána výzva k vyjádření se k věcné příslušnosti soudu. Žalovaný se k věci vyjádřil dne 5. 11. 2013. Přípisem VSÚ z 27. 11. 2013 byla věc přeložena k rozhodnutí o věcně příslušnosti Vrchnímu soudu v Olomouci. Vrchní soud rozhodl usnesením ze dne 17. 12. 2013 o věcné příslušnosti Krajského soudu v Ostravě. Dne 6. 1. 2014 je vydán pokyn k zaslání usnesení Vrchního soudu v Olomouci stranám a společně s přípisem ze dne 29. 1. 2014, doručeným dne 3. 2. 2014, je věc Okresním soudem v Ostravě postoupena krajskému soudu. Dne 10. 2. 2014 vydává JUDr. V. pokyn k zaslání výzvy zástupci žalobce k doplnění skutkových tvrzení. Dané doplnění žaloby je krajskému soudu doručeno dne 20. 3. 2014. Usnesením ze dne 26. 3. 2014 rozhodl JUDr. V., že se žalovaný vyzývá k vyjádření k věci samé; žalovaný se vyjádřil v podání ze dne 7. 5. 2014. Dne 16. 7. 2014 vydal JUDr. V. pokyn, aby vyjádření žalobce bylo zasláno obecnému zmocněnci žalobce a aby byl žalobce vyzván k zaujetí stanoviska ve lhůtě 15 dnů od doručení (pokyn došel kanceláři dne 17. 7. 2014 a písemnost byla vypravena dne 1. 8. 2014); obecný zmocněnec tak učinil podáním doručeným krajskému soudu **dne 21. 8. 2014**. Další úkon ve věci následuje až **dne 11. 11. 2015**, kdy JUDr. V. vydal pokyn k nařízení jednání na 6. 1. 2016. Téhož dne vydal JUDr. V. usnesení, jímž žalobci uložil předložení příslušných listinných důkazů a vyzval účastníky ke smírnému řešení sporu. Pokynem ze dne 25. 11. 2015 uložil JUDr. V. předvolání svědka. Dne 5. 1. 2016 požádal žalobce o odročení jednání, a to z důvodu nemoci i s ohledem na možnost smírného řešení sporu. Téhož dne rozhodl JUDr. V. o zrušení jednání a o odročení na 17. 2. 2016. Z předloženého doplnění kopie spisu vyplývá, že dne 15. 2. 2016 JUDr. V. odvolal jednání nařízené na 17. 2. 2016. Dne 14. 3. 2016 vyhotovil JUDr. V. úřední záznam, podle něhož ode dne 11. 1. 2016 nemá spis k dispozici a z tohoto důvodu nemůže být ve věci dále pokračováno. Spis byl kárným soudem Krajskému soudu v Ostravě vrácen na základě žádosti JUDr. V. dne 12. 4. 2016. Jednání bylo opětovně nařízeno na 3. 6. 2016, na němž soud vyhlásil usnesení, kterým schválil ve věci smír.

pokračování

Lze souhlasit s kárným návrhem, že věc byla bez úkonu ode dne 21. 8. 2014, kdy bylo soudu doručeno požadované vyjádření žalovaného, až do dne 11. 11. 2015, kdy JUDr. V. mj. nařídil jednání ve věci. Nečinnost tak lze shledat v období **od 22. 8. 2014 do 11. 11. 2015**, tj. v délce **více než 14 a půl měsíce**.

5) 4 Cm 67/2013

Podle kárného návrhu trval průtah ve věci od 21. 3. 2014 do 13. 7. 2015. Měl být vydán platební rozkaz, proti kterému byl dne 26. 6. 2014 podán odpor. Dne 8. 8. 2014 JUDr. V. referoval „*založ dle pořadí*“. Dne 26. 3. 2015 měl zástupce žalobce věc urgovat a dotazovat se na stav řízení, přičemž dne 27. 3. 2015 JUDr. V. sděluje, že soudce projednává spory zahájené v prvním pololetí roku 2013 a starší a k nařízení věci dojde do 31. 8. 2015. Poté následuje výměna stanovisek na žádost soudu, přičemž do dne prověrky nebylo jednání nařízeno.

Z ověřené kopie spisu vyplynulo, že žaloba o zaplacení požadované částky byla soudu doručena dne 7. 10. 2013. Dne 14. 1. 2014 vydala soudní tajemnice platební rozkaz (vypraven dne 7. 2. 2014). Dne 24. 2. 2014 doručen odpor. Následuje pokyn ze dne 26. 2. 2014 k přeposlání odporu k vyjádření se lhůtou „*po doložení doručení + 15 dnů předlož soudci k dalšímu řízení dle pořadí*“ (dle razítka kanceláři došlo dne 4. 3. 2014 a bylo vypraveno dne 21. 3. 2014). **Dne 26. 6. 2014** bylo doručeno vyjádření žalobce k odporu. Následuje pokyn soudce ze dne 8. 8. 2014 „*založ dle pořadí*“. Dne 26. 3. 2015 doručena žádost žalobce o sdělení stavu řízení, na kterou navazuje přípis JUDr. V. ze dne 27. 3. 2015, dle něhož projednává spory zahájené v prvním pololetí roku 2013 a starší a k nařízení věci dojde do 31. 8. 2015. Dále navazuje až pokyn JUDr. V. ze **dne 13. 7. 2015** k přeposlání posledního vyjádření žalobce žalovanému se lhůtou 15 dnů k zaujetí stanoviska. Dne 31. 7. 2015 doručena replika žalovaného. Dále JUDr. V. zadal pokyn k vyhotovení usnesení o odstranění vad žaloby (dle razítka kanceláři došlo dne 5. 8. 2015, vypraveno dne 11. 8. 2015). Dne 28. 8. 2015 doručeno doplnění žaloby. Dne 1. 10. 2015 zadal JUDr. V. pokyn k přeposlání doplnění žaloby se lhůtou 15 dnů k zaujetí stanoviska. Dne 14. 10. 2015 bylo doručeno vyjádření k doplnění žaloby. Dne 20. 11. 2015 zadán pokyn k přeposlání vyjádření se lhůtou 15 dnů k zaujetí stanoviska. Dne 7. 12. 2015 bylo doručeno vyjádření žalobce. Následuje pokyn ze dne 10. 12. 2015 k nařízení jednání na 27. 1. 2016. Uvedené jednání bylo po provedeném dokazování odročeno na 5. 2. 2016 za účelem vyhlášení rozsudku. Dne 5. 2. 2016 byl vyhlášen rozsudek (písemné vyhotovení vypraveno dne 19. 2. 2016). Dne 3. 3. 2016 doručeno odvolání žalovaného. Z předloženého doplnění kopie spisu vyplývá, že předmětný rozsudek byl zrušen usnesením Vrchního soudu v Olomouci ze dne 8. 12. 2016, č. j. 7 Cmo 279/2016 – 81, a věc byla vrácena krajskému soudu k dalšímu řízení. Spis byl krajskému soudu vrácen dne 23. 12. 2016. Dne 29. 5. 2017 JUDr. V. ve věci vyhlásil nový rozsudek (písemné vyhotovení vypraveno dne 16. 8. 2017). Dne 27. 6. 2017 bylo doručeno odvolání žalovaného.

Na základě uvedených skutečností lze souhlasit s kárným návrhem, že po přeposlání odporu k vyjádření dne 21. 3. 2014 byl další úkon ve věci učiněn až dne 13. 7. 2015. Pokyn ze dne 8. 8. 2014 ani odpověď na žádost žalobce o sdělení stavu řízení ze dne 27. 3. 2015 nelze považovat za úkony směřující k vyřízení věci. Za takový úkon lze pokládat až pokyn k přeposlání vyjádření žalobce ze dne 13. 7. 2015. Vzhledem k tomu, že se nečinnost v daném případě pojila s přeposláním vyjádření žalobce, je třeba při stanovení počátku

nečinnosti vycházet právě z okamžiku doručení předmětného vyjádření, tj. nečinnost v daném případě trvala **od 27. 6. 2014 do 13. 7. 2015** (tj. **cca 12 a půl měsíce**).

6) 4 Cm 100/2013

Podle kárného návrhu byl ve věci průtah od 26. 3. 2014 do 11. 12. 2015. Po vydání platebního rozkazu byl dne 26. 3. 2014 zaslán žalovanému odpor a následně již spis zůstal bez úkonu.

Z ověřené kopie spisu vyplývá, že dne 17. 12. 2013 byl soudu doručen návrh na vydání platebního rozkazu. Dne 31. 1. 2014 byl soudní tajemnicí vydán platební rozkaz. Dne 24. 2. 2014 byl doručen odpor. Dne 27. 2. 2014 dán pokyn k přeposlání odporu zástupci žalobce na vědomí se lhůtou pro kancelář „*po doložení doručení předlož soudci k dalšímu řízení dle pořadí*“ (dle razítka kanceláři došlo dne 4. 3. 2014, bylo vypraveno **dne 26. 3. 2014** a zástupci žalobce doručeno téhož dne). Následuje usnesení JUDr. V. ze **dne 11. 12. 2015** o vyrozumění účastníků o přerušení řízení z důvodu prohlášení konkursu na žalovaného (usnesením KS v Ostravě ze dne 17. 12. 2014, sp. zn. KSOS 34 INS 9464/2014). Dle předložené kopie je spis ke dni 20. 7. 2017 beze změny.

Byť bylo dané řízení již ode dne 17. 12. 2014 ze zákona (§ 263 odst. 1 insolvenčního zákona) přerušeno, bylo o přerušení řízení třeba dle § 263 odst. 4 insolvenčního zákona vyrozumět účastníky řízení a poučit je o podmínkách případného pokračování v řízení, k čemuž v dané věci došlo až dne 11. 12. 2015. Lze tak shledat nečinnost v období **od 27. 3. 2014 do 11. 12. 2015**, tj. v délce **cca 20 a půl měsíce**.

7) 4 Cm 29/2014

Podle kárného návrhu byl ve věci průtah od 24. 9. 2014 do 20. 11. 2015. Poslední úkon byl učiněn v září 2014, kdy byl vybrán soudní poplatek, poté následuje v srpnu 2015 urgency ze strany Okresního soudu v Ostravě, jemuž bylo sděleno, že se projednávají starší spory, a proto dosud nebylo rozhodnuto. Spis zůstal bez jakéhokoli dalšího úkonu do 20. 11. 2015.

Z ověřené kopie spisu vyplývá, že daná věc byla Krajskému soudu v Ostravě dne 28. 8. 2014 postoupena Okresním soudem v Ostravě na základě pravomocného usnesení Vrchního soudu v Olomouci. Dne 10. 9. 2014 zadala soudní tajemnice pokyn k vrácení spisu okresnímu soudu za účelem jeho doplnění o plnou moc a osvědčení o registraci plátce DPH zástupců účastníků. Den 24. 9. 2014 byl zadán pokyn (zřejmě soudní tajemnice) k zaslání výzvy žalovanému k zaplacení SOP. Dle záznamu o složení ze **dne 2. 10. 2014** byl SOP uhrazen bankovním převodem dne 1. 10. 2014. Na žádost byl spis v období **od 5. 12. 2014 do 11. 12. 2014** zapůjčen v rámci krajského soudu ke spisové značce 51 Co 356/2014. Dne 10. 8. 2015 doručena žádost Okresního soudu v Ostravě o sdělení stavu řízení, na kterou navazuje přípis JUDr. V. ze dne 13. 8. 2015, dle něhož projednává starší spory, které napadly dříve. Následuje pokyn JUDr. V. (s nečitelným datem) k zaslání výzvy žalovanému, aby se vyjádřil k vyjádření žalobce ze dne 7. 1. 2014 (dle razítka kanceláři došlo **dne 20. 11. 2015**, vypraveno dne 25. 11. 2015). Vyjádření žalovaného doručeno dne 28. 12. 2015. Z předloženého doplnění kopie spisu vyplývá, že před zahájením prvního jednání ve věci samé vzal žalobce podáním ze dne 14. 7. 2016 žalobu v celém rozsahu zpět, a to z důvodu uzavření dohody o mimosoudním vyřešení věci. Dne 15. 7. 2016 bylo vyhlášeno usnesení o zastavení řízení, které nabylo dne 20. 8. 2016 právní moci.

pokračování

Období nečinnosti lze spatřovat až od záznamu o zaplacení SOP, tedy v době **od 3. 10. 2014 do 20. 11. 2015**, s výjimkou období **od 5. 12. 2014 do 11. 12. 2014**, kdy byl spis zapůjčen jinému soudnímu oddělení krajského soudu (tj. v délce **přesahující 13 měsíců**).

8) 4 Cm 25/2014

Podle kárného návrhu byl ve věci průtah od 24. 9. 2014 do 20. 11. 2015. Dne 30. 7. 2014 byl vybrán SOP, v srpnu 2014 vydán platební rozkaz, v září 2014 podán odpor a od té doby zůstal spis bez jakéhokoli úkonu do 20. 11. 2015.

Z ověřené kopie spisu vyplývá, že dne 2. 12. 2013 byl Okresnímu soudu ve Frýdku-Místku doručen návrh na vydání platebního rozkazu. Věc byla dne 7. 5. 2014 předložena Vrchnímu soudu v Olomouci, který usnesením ze dne 13. 5. 2014 rozhodl o příslušnosti Krajského soudu v Ostravě. Dne 25. 6. 2014 byl spis doručen krajskému soudu. Dne 15. 7. 2014 zadán pokyn (zřejmě soudní tajemnicí) k zaslání výzvy k zaplacení SOP (dle razítka kanceláři došlo dne 16. 7. 2014, vypraveno dne 30. 7. 2014). Dne 5. 8. 2014 byl SOP uhrazen. Dne 12. 8. 2014 byl soudní tajemnicí vydán platební rozkaz. Dne 19. 9. 2014 byl doručen odpor žalovaného, za nímž následuje pokyn ze dne 24. 9. 2014 k přeposlání odporu na vědomí žalobkyni a po doložení doručenký předložení spisu soudci k dalšímu řízení dle pořadí (dle razítka kanceláři došlo dne 25. 9. 2014, vypraveno dne 26. 9. 2014, dle záznamu na doručence byla zásilka vložena do domovní schránky **dne 29. 9. 2014**). Následuje pokyn JUDr. V. ze **dne 20. 11. 2015** k zaslání výzvy žalobkyni, aby se ve lhůtě 15 dnů vyjádřila k odporu žalovaného, jež jí byl zaslán v září 2014. Dne 23. 12. 2015 zadal JUDr. V. pokyn k nařízení jednání na 19. 2. 2016. Z předloženého doplnění kopie spisu vyplývá, že dne 14. 3. 2016 vyhotovil JUDr. V. úřední záznam, podle něhož ode dne 11. 1. 2016 nemá spis k dispozici a z tohoto důvodu nemůže být ve věci dále pokračováno. Spis byl kárným soudem Krajskému soudu v Ostravě vrácen na základě žádosti JUDr. V. dne 12. 4. 2016. Jednání bylo opětovně nařízeno na 19. 8. 2016, které bylo na žádost účastníků následně odročeno na 23. 9. 2016 za účelem mimosoudního vyřešení sporu. Dne 21. 9. 2016 vydal JUDr. V. usnesení, jímž z důvodu zpětvzetí žaloby zastavil řízení. Usnesení nabylo právní moci dne 12. 10. 2016.

Lze shledat nečinnost v období **od 30. 9. 2014 do 20. 11. 2015**, tj. v délce **necelých 14 měsíců**.

9) 4 Cm 12/2014

Podle kárného návrhu byl ve věci průtah od 19. 9. 2014 do 20. 11. 2015. Po vydání platebního rozkazu soud obdržel v dané věci dne 16. 9. 2014 urgenci zástupce vedlejšího účastníka, kterému bylo sděleno, že se vyřizují dřívější spory. Spis zůstal bez úkonu od 19. 9. 2014 do 20. 11. 2015.

Z ověřené kopie spisu vyplývá, že dne 6. 12. 2013 byla krajskému soudu doručena žaloba o náhradu škody evidovaná pod sp. zn. 31 C 32/2013. Na základě pokynu soudkyně JUDr. R. B. ze dne 7. 1. 2014 byla věc předložena Vrchnímu soudu v Olomouci, který usnesením ze dne 21. 1. 2014 rozhodl o příslušnosti krajského soudu podle § 9 odst. 3 písm. r) o. s. ř. Dne 28. 2. 2014 byl spis postoupen do senátu JUDr. V. Dne 5. 3. 2014 zadala soudní tajemnice pokyn k zaslání výzvy k upřesnění žaloby. Upřesnění žaloby bylo

doručeno dne 10. 4. 2014. Dne 15. 4. 2014 zadala soudní tajemnice pokyn k uhrazení SOP, který byl uhrazen dne 15. 5. 2014. Dne 22. 5. 2014 byl soudní tajemnicí vydán platební rozkaz, proti němuž byl dne 23. 6. 2014 podán odpor. Následuje pokyn soudní tajemnice ze dne 15. 7. 2014 k přeposlání odporu žalobci na vědomí a po doložení doručky k předložení spisu soudci k dalšímu řízení dle pořadí (dle razítka kanceláři došlo dne 16. 7. 2014, vypraveno dne 28. 7. 2014). Dne 22. 7. 2014 doručeno „Oznámení vedlejšího účastníka o vstupu do řízení“. Dne 16. 9. 2014 doručen dotaz zástupce „vedlejšího účastníka“, zda bylo o přípustnosti jeho vedlejšího účastenství soudem rozhodováno, resp. zda může se svou účastí v řízení počítat a zda bude předvolán k účasti na jednání. Navazuje pokyn JUDr. V. ze dne 19. 9. 2014 k zaslání přípisu zástupci „vedlejšího účastníka“, dle něhož „o přípustnosti vedlejšího účastníka na straně žalobce nebylo soudem rozhodováno, protože soudce v současné době řeší spory, které byly zahájeny dříve a jsou starší než spor sp. zn. 4 Cm 12/2014. O úkonech soudce v tomto sporu budete informován“. Následuje pokyn JUDr. V. ze dne 20. 11. 2015 k zaslání oznámení vedlejšího účastníka o vstupu do řízení ze dne 22. 7. 2014 žalobci a k zaslání výzvy, aby se do 15 dnů vyjádřil, zda s jeho vstupem do řízení na straně žalobce souhlasí, a dále pokyn k zaslání předmětného oznámení vedlejšího účastníka žalovanému spolu s výzvou k vyjádření k žalobě. Dne 28. 12. 2015 bylo doručeno sdělení zástupkyně žalobce, dle něhož se vstupem vedlejšího účastníka do řízení nesouhlasí. Dne 29. 12. 2015 bylo doručeno vyjádření žalované. Dne 6. 1. 2016 zadal JUDr. V. pokyn k vyhotovení a vypravení usnesení o nepřipuštění vstupu vedlejšího účastníka do řízení (dle razítka kanceláři došlo dne 6. 1. 2016, údaj o vypravení chybí). Z předloženého doplnění kopie spisu vyplývá, že dne 14. 3. 2016 vyhotovil JUDr. V. úřední záznam, podle něhož ode dne 11. 1. 2016 nemá spis k dispozici a z tohoto důvodu nemůže být ve věci dále pokračováno. Spis byl kárným soudem Krajskému soudu v Ostravě vrácen na základě žádosti JUDr. V. dne 12. 4. 2016. Ústní jednání se uskutečnilo dne 2. 9. 2016 a bylo následně odročeno na 12. 9. 2016, kdy JUDr. V. vyhlásil rozsudek (právní moci nabyl dne 26. 10. 2016, č. l. 94).

Pokyn JUDr. V. ze dne 19. 9. 2014 k zaslání sdělení zájemci o vedlejší účastenství nesměruje k vyřízení věci, nicméně kárný soud není oprávněn měnit vymezení skutku v kárném návrhu v neprospěch kárně obviněného. Lze tedy shledat nečinnost v období od 19. 9. 2014 do 20. 11. 2015, tj. v délce 14 měsíců.

10) 4 ECm 42/2013

Podle kárného návrhu byl ve věci průtah od 28. 11. 2013 do 13. 7. 2015. V listopadu 2013 byl vydán platební rozkaz, proti němuž byl podán odpor. Od té doby zůstal spis bez úkonu až do 13. 7. 2015. Následovala výzva k doplnění skutkových tvrzení v žalobě. Jednání nařízeno na 18. 12. 2015.

Dle ověřené kopie spisu byl dne 13. 8. 2013 doručen návrh na vydání elektronického platebního rozkazu (EPR). Dne 28. 8. 2013 byl VSÚ EPR vydán. Dne 2. 9. 2013 doručen odpor žalovaného. Dne 8. 11. 2013 zadala VSÚ pokyn k zaslání odporu k vyjádření žalobci (dle razítka kanceláři došlo dne 11. 11. 2013, vypraveno dne 28. 11. 2013). Následuje referát ze dne 13. 1. 2014 - předlož soudci k dalšímu řízení, pod nímž je nedatovaný záznam JUDr. V. – Dle pořadí. Kopie spisu dále obsahuje pokyn JUDr. V. s nečitelným datem k zaslání výzvy k doplnění žaloby (dle razítka kanceláři došlo dne 13. 7. 2015). Doplnění žaloby bylo doručeno dne 7. 8. 2015. Dne 13. 8. 2015 zadal JUDr. V. pokyn k zaslání výzvy

pokračování

zástupci žalobce, aby se žalobce do 15 dnů vyjádřil k odporu žalovaného, který mu byl doručen dne 28. 11. 2013. Dne 4. 9. 2015 bylo doručeno vyjádření žalobce k odporu žalovaného. Dne 18. 9. 2015 zadal JUDr. V. pokyn k nařízení jednání na 11. 11. 2015 (dle razítka kanceláři došlo dne 18. 9. 2015, vypraveno dne 5. 10. 2015). Dne 9. 11. 2015 byly doručeny žádosti žalobce a žalovaného o odročení jednání z důvodu jednání o smíru. Dne 10. 11. 2015 zadal JUDr. V. pokyn ke zrušení nařízeného jednání a k jeho odročení na 18. 12. 2015. Jednání konané dne 18. 12. 2015 bylo po svém zahájení na návrh účastníků odročeno za účelem mimosoudního řešení sporu na 3. 2. 2016. Z předloženého doplnění kopie spisu vyplývá, že dne 25. 2. 2016 bylo krajskému soudu doručeno zpětvzetí žaloby z důvodu uzavření dohody o narovnání. Dne 2. 3. 2016 vydal JUDr. V. usnesení o zastavení řízení, které nabylo právní moci dne 30. 3. 2016.

Lze shledat nečinnost v období **od 14. 1. 2014 do 13. 7. 2015**, tj. v délce **cca 18 měsíců**.

11) 4 ECm 62/2013

Podle kárného návrhu byl ve věci průtah od 16. 1. 2014 do 8. 10. 2015. Dne 16. 1. 2014 byl kárně obviněnému předložen spis k dalšímu řízení po rozhodnutí vrchního soudu o věcné příslušnosti. Ve spise je obsažen referát „*spis založ dle pořadí*“, dále následuje dne 8. 10. 2015 pokyn „*vyhotov usnesení k doplnění skutkových tvrzení*“.

Ze spisu vyplývá, že dne 8. 4. 2013 byl Okresním soudem v Karviné vydán EPR, proti němuž podala žalovaná dne 22. 4. 2013 odpor. Dne 1. 11. 2013 byla věc předložena Vrchnímu soudu v Olomouci, který usnesením ze dne 12. 11. 2013 rozhodl o věcné příslušnosti Krajského soudu v Ostravě. Dne 18. 12. 2013 byl spis doručen krajskému soudu. **Dne 16. 1. 2014** zadán pokyn „*Předlož soudci k dalšímu řízení*“, pod nímž je obsažen pokyn JUDr. V. „*spis založ dle pořadí*“. Následuje pokyn JUDr. V. ze **dne 8. 10. 2015** k zaslání výzvy zástupci žalobce k doplnění skutkových tvrzení. Dne 29. 10. 2015 doručena žádost žalobce o prodloužení lhůty k doplnění návrhu o 2 měsíce. Dne 3. 11. 2015 zadal JUDr. V. pokyn k zaslání přípisu o prodloužení lhůty do 5. 12. 2015. Dne 7. 12. 2015 doručeno doplnění návrhu žalobce. Dne 8. 12. 2015 zadal JUDr. V. pokyn k nařízení jednání na 6. 1. 2016. Na předmětném jednání vyhlásil JUDr. V. usnesení, jímž jednání na žádost účastníků odročil za účelem mimosoudního řešení sporu na 24. 2. 2016. Z předloženého doplnění fotokopie spisu vyplývá, že podáním ze dne 18. 1. 2016 vzal žalobce svoji žalobu v celém rozsahu zpět. Dne 5. 2. 2016 vydal JUDr. V. usnesení o zastavení řízení, které nabylo právní moci dne 26. 2. 2016.

Lze souhlasit s kárným návrhem, že věc byla bez úkonu **od 17. 1. 2014 do 8. 10. 2015** (tj. **necelých 21 měsíců**).

12) 4 ECm 63/2013

Podle kárného návrhu byl ve věci průtah od 10. 2. 2014 do 9. 10. 2015. Po vydání platebního rozkazu a podání odporu byl spis předložen soudci, který dne 21. 1. 2014 zadal pokyn „*spis založ dle pořadí*“. V únoru 2014 bylo rozhodnuto o procesním nástupnictví, od té doby zůstal spis bez úkonu až do října 2015, kdy byla zaslána výzva, aby žalobce zaujal stanovisko k podanému odporu, k níž byl připojen odpor ze dne 12. 12. 2013. Bez dalších úkonů do 9. 10. 2015.

Dle ověřené kopie spisu byl dne 24. 11. 2013 podán návrh na vydání EPR. Dne 2. 12. 2013 byl VSÚ vydán EPR, proti němuž byl podán odpor ze dne 12. 12. 2013. Dne 21. 1. 2014 JUDr. V. zadal pokyn k zaslání odporu zástupci žalobce na vědomí a k založení spisu *dle pořadí*. Dne 2. 2. 2014 doručen návrh na změnu účastníka na straně žalobce z důvodu postoupení nároku. Usnesením ze dne 10. 2. 2014 JUDr. V. připustil změnu účastníka na straně žalobce (usnesení nabylo právní moci dne 20. 3. 2014, vyznačena dne 3. 4. 2014). Následuje pokyn „*Předlož soudci k dalšímu řízení dle pořadí*“ ze dne 3. 4. 2014, na nějž navazuje až pokyn JUDr. V. ze dne 9. 10. 2015 „*zašli žalobci odpor žalovaného ze dne 12. 12. 2013 a vyzvi ho, aby k němu zaujal své stanovisko do 15 dnů od doručení*“ (dle razítka kanceláři došlo dne 9. 10. 2015, vypraveno dne 15. 10. 2015). Dne 18. 11. 2015 zadal JUDr. V. pokyn k zaslání výzvy žalovanému k vyjádření k žalobě. Dne 19. 11. 2015 bylo doručeno zpětvzetí žaloby. Dne 20. 11. 2015 dal JUDr. V. pokyn k zaslání připsu žalovanému, aby ve lhůtě 10 dnů sdělil, zda uplatňuje náklady řízení. Dne 10. 12. 2015 vydal JUDr. V. usnesení o zastavení řízení (dle razítka kanceláři došlo dne 10. 12. 2015, vypraveno dne 18. 12. 2015, právní moci nabylo dne 5. 1. 2016).

Lze shledat nečinnost v období od 4. 4. 2014 do 9. 10. 2015, tj. v délce více než 18 měsíců.

13) 4 ECm 17/2014

Podle kárného návrhu byl ve věci průtah od 5. 6. 2014 do 11. 11. 2015. Dne 5. 6. 2014 byla Okresním soudem v Ostravě [*správně má být v Opavě*] daná věc postoupena krajskému soudu, spis následně zůstal bez úkonu do 11. 11. 2015, kdy byl žalovaný vyzván dle § 114b o. s. ř.

Z ověřené kopie spisu vyplývá, že dne 16. 10. 2012 byl Okresnímu soudu v Opavě doručen návrh na vydání EPR. Dne 15. 10. 2013 vydal okresní soud rozsudek pro zmeškání. Dne 28. 11. 2013 byl okresnímu soudu doručen návrh na zrušení rozsudku pro zmeškání dle § 153b odst. 4 o. s. ř., jemuž okresní soud usnesením ze dne 14. 2. 2014 nevyhověl. Dne 21. 2. 2014 doručeno odvolání žalované, na jehož základě Krajský soud v Ostravě předchozí rozhodnutí okresního soudu zrušil s tím, že věc se postupuje Krajskému soudu v Ostravě jako soudu věcně příslušnému. Dne 5. 6. 2014 byl příslušný spis postoupen krajskému soudu. Dále následuje až pokyn JUDr. V. ze dne 11. 11. 2015 k zaslání výzvy žalovanému k vyjádření. Dne 14. 12. 2015 doručena žádost žalovaného o prodloužení lhůty z důvodu rozsáhlých administrativních změn ve společnosti. Na základě pokynu JUDr. V. byla lhůta prodloužena do 4. 1. 2016. Dne 8. 1. 2016 bylo doručeno vyjádření žalovaného, že již podal odpor a své vyjádření dne 22. 11. 2012, které na výzvu soudu doplnil dne 8. 3. 2013; žalovaný má za to, že uvedené dokumenty jsou součástí spisu, a nerozumí, proč je soudem opakovaně žádáno jeho vyjádření. Z předloženého doplnění kopie spisu vyplývá, že dne 10. 2. 2016 JUDr. V. vyhlásil rozsudek pro uznání (právní moci nabyt dle vyznačené doložky dne 4. 3. 2016 – řízení o odvolání žalovaného proti zmiňovanému rozsudku bylo zastaveno pro nezaplacení soudního poplatku usnesením krajského soudu ze dne 9. 12. 2016, které bylo na základě odvolání žalovaného potvrzeno usnesením Vrchního soudu v Olomouci ze dne 14. 2. 2017, jež nabylo právní moci dne 1. 3. 2017).

Lze souhlasit s kárným návrhem, že věc byla bez úkonu od 6. 6. 2014 do 11. 11. 2015 (tj. více než 17 měsíců).

pokračování

14) 4 ECm 18/2014

Podle kárného návrhu byl ve věci průtah od 16. 7. 2014 do 9. 11. 2015. V červenci 2014 byla věc předložena soudci k dalšímu řízení, přičemž zůstala bez úkonu až do 9. 11. 2015, kdy byl zaslán žalobci k vyjádření odpor žalovaného ze dne 20. 3. 2014.

Z ověřené kopie spisu vyplývá, že dne 12. 11. 2013 byl podán návrh na vydání EPR. Dne 20. 11. 2013 byl VSÚ vydán EPR, proti němuž byl dne 20. 3. 2014 podán odpor spolu s žádostí o prominutí zmeškání lhůty. Dne 28. 3. 2014 vydala VSÚ usnesení, jímž zamítla návrh na prominutí zmeškání lhůty. Dne 14. 4. 2014 podáno odvolání žalovaného, na jehož základě Vrchní soud v Olomouci napadené usnesení zrušil a věc vrátil krajskému soudu k dalšímu řízení. Usnesením ze dne 13. 6. 2014 VSÚ promínila zmeškání lhůty. Následuje pokyn ze dne 16. 7. 2014 k předložení spisu soudci k dalšímu řízení, pod nímž je referát JUDr. V. „*spis založ dle pořadí*“. Dále navazuje pokyn JUDr. V. ze dne 9. 11. 2015 k zaslání výzvy žalobci k vyjádření k odporu žalovaného (dle razítka kanceláři došlo dne 9. 11. 2015, vypraveno dne 10. 11. 2015). Dne 25. 11. 2015 zadal JUDr. V. pokyn k nařízení jednání na 17. 12. 2015. Dne 15. 12. 2015 doručena žádost právního zástupce žalobce o odročení z důvodu jednání o mimosoudním řešení věci. Dne 16. 12. 2015 zadal JUDr. V. pokyn k odročení jednání na 11. 1. 2016. Dne 7. 1. 2016 doručeno zpětvzetí žaloby. Při jednání dne 11. 1. 2016 JUDr. V. vyhlásil usnesení o zastavení řízení (právní moci nabylo dne 23. 3. 2016).

Lze souhlasit s kárným návrhem, že věc byla bez úkonu od 17. 7. 2014 do 9. 11. 2015 (tj. necelých 16 měsíců).

B) Tvrzené průtahy v oddělení 22 ICm

V případech spisů vedených v oddělení 22 ICm byla kárným návrhem vytykána nečinnost spočívající v tom, že kárně obviněný neučinil v celkem 40 věcech žádný úkon v období od 27. 1. 2015 (dle vyjádření kárně obviněného a stanoviska soudcovské rady ovšem došlo k předání spisů kanceláři až koncem března 2015) do 12. 11. 2015. Na základě provedené analýzy předmětných spisů lze potvrdit, že v 37 věcech byl po předložení věci JUDr. V. první úkon učiněn až v době od 12. 11. 2015 do 30. 11. 2015, kdy ve všech předložených věcech asistentka soudce Mgr. K. G. zadala kanceláři pokyny k příslušným úkonům v podobě zaslání výzvy k zaplacení SOP či výzvy k vyjádření k žalobě a na tyto výzvy reagovali účastníci řízení a navazovaly na ně další úkony asistentky soudce nebo JUDr. V. K odebrání spisů JUDr. V. a jejich předložení kárnému soudu tedy došlo v době, kdy již byly ve všech spisech činěny úkony a v některých z nich pouze zbývalo zastavit řízení pro nezaplacení SOP či pro zpětvzetí žaloby. Po podání kárného návrhu (NSS doručen dne 20. 1. 2016) ovšem již kárně obviněný další úkony nečinil mimo úředního záznamu ze dne 14. 3. 2016, dle něhož neměl od 11. 1. 2016 spis k dispozici a nemohl proto ve věci pokračovat, a usnesení o přerušení řízení do rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ve věci sp. zn. 13 Kss 1/2016, k jehož vydání udělil JUDr. V. pokyn v období od 8. 9. 2016 do 19. 9. 2016. Výjimkou jsou ovšem věci B.12 a B.28, v nichž JUDr. V. i po zahájení kárného řízení vydal usnesení o zastavení řízení, a věc B.37, v níž žalovaným prodloužil lhůtu k vyjádření. Ve třech věcech předložených kárnou navrhovatelkou byly ve spisech rovněž činěny některé úkony i přede dnem 12. 11. 2015 (B.7, B.18, B.40).

1) 22 ICm 66/2014

Ze spisu vyplývá, že dne 7. 1. 2014 byla krajskému soudu doručena žaloba o určení pravosti části přihlášené pohledávky. Na č. l. 26 je založeno Opatření předsedkyně soudu ze dne 27. 1. 2015, jímž byly příslušné spisy oddělení 22 ICm přiděleny JUDr. V. Prvním úkonem soudu je **pokyn asistentky ze dne 12. 11. 2015** k zaslání výzvy k zaplacení SOP (dle razítka kanceláři došlo dne 12. 11. 2015, vypraveno dne 27. 11. 2015). Spis dále obsahuje pokyn (zřejmě asistentky) ze dne 11. 1. 2016 k vyhotovení a vypravení usnesení o zastavení řízení (dle razítka kanceláři došlo dne 14. 1. 2016, dle doručenek vypraveno dne 4. 3. 2016, právní moci nabylo dne 23. 3. 2016). Následuje úřední záznam JUDr. V. ze dne 14. 3. 2016, dle něhož nemá od 11. 1. 2016 spis k dispozici a nemůže proto ve věci pokračovat, pod nímž se nachází záznam ze dne 16. 5. 2016 – *spis vrácen kanceláři*.

2) 22 ICm 101/2014

Dle ověřené kopie spisu byla dne 10. 1. 2014 krajskému soudu doručena žaloba o popření vykonatelné pohledávky. Na č. l. 5 je ve spise založeno Opatření předsedkyně soudu ze dne 27. 1. 2015, jímž byly příslušné spisy oddělení 22 ICm přiděleny JUDr. V. Prvním úkonem soudu je až **pokyn asistentky ze dne 18. 11. 2015** k vyhotovení a zaslání výzvy žalovanému se lhůtou 30 dnů k vyjádření k žalobě (dle razítka kanceláři došlo dne 19. 11. 2015, vypraveno dne 10. 12. 2015). Dne 13. 1. 2016 doručeno vyjádření žalovaného. Následuje úřední záznam JUDr. V. ze dne 14. 3. 2016, dle něhož nemá od 11. 1. 2016 spis k dispozici a nemůže proto ve věci pokračovat, pod nímž se nachází záznam ze dne 16. 5. 2016 – *spis vrácen kanceláři*. Navazuje pokyn JUDr. V. ze dne 10. 9. 2016 k vyhotovení a rozeslání usnesení o přerušení řízení do rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ve věci sp. zn. 13 Kss 1/2016 (dle razítka kanceláři došlo dne 14. 9. 2016, vypraveno dne 20. 9. 2016, právní moc dne 6. 10. 2016).

3) 22 ICm 241/2014

Dle ověřené kopie spisu byla dne 27. 1. 2014 krajskému soudu doručena žaloba o určení pravosti a zajištění přihlášené pohledávky. Prvním úkonem soudu je **pokyn asistentky ze dne 12. 11. 2015** k zaslání výzvy k zaplacení SOP (dle razítka kanceláři došlo dne 12. 11. 2015, vypraveno dne 27. 11. 2015), za nímž je ve spise na č. l. 5 založeno Opatření předsedkyně soudu ze dne 27. 1. 2015, jímž byly příslušné spisy oddělení 22 ICm přiděleny JUDr. V. Dle záznamu o složení byl SOP uhrazen dne 1. 12. 2015. Následuje pokyn JUDr. V. ze dne 4. 1. 2016 k vyhotovení a zaslání výzvy žalovanému 1) a 2) k vyjádření, dle razítka kanceláři došlo dne 4. 1. 2016, nebylo ovšem vypraveno. Následuje úřední záznam JUDr. V. ze dne 14. 3. 2016, dle něhož nemá od 11. 1. 2016 spis k dispozici a nemůže proto ve věci pokračovat, pod nímž se nachází záznam ze dne 16. 5. 2016 – *spis vrácen kanceláři*. Navazuje pokyn JUDr. V. ze dne 10. 9. 2016 k vyhotovení a rozeslání usnesení o přerušení řízení do rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ve věci sp. zn. 13 Kss 1/2016 (dle razítka kanceláři došlo dne 14. 9. 2016, vypraveno dne 20. 9. 2016, právní moc dne 7. 10. 2016).

4) 22 ICm 281/2014

Z ověřené kopie spisu vyplývá, že dne 29. 1. 2014 byla krajskému soudu doručena odpůrčí žaloba. Na č. l. 11 založeno Opatření předsedkyně soudu ze dne 27. 1. 2015, jímž byly příslušné spisy oddělení 22 ICm přiděleny JUDr. V. Prvním úkonem soudu je **pokyn asistentky ze dne 18. 11. 2015** k vyhotovení a zaslání výzvy žalovanému se lhůtou 30 dnů k vyjádření k žalobě (dle razítka kanceláři došlo dne 19. 11. 2015, vypraveno dne 10. 12. 2015). Následuje úřední záznam JUDr. V. ze dne 14. 3. 2016, dle něhož nemá od 11. 1. 2016

pokračování

spis k dispozici a nemůže proto ve věci pokračovat, pod nímž se nachází záznam ze dne 16. 5. 2016 – *spis vrácen kanceláři*. Dne 18. 1. 2016 bylo doručeno vyjádření žalovaného. Navazuje pokyn JUDr. V. ze dne 10. 9. 2016 k vyhotovení a rozeslání usnesení o přerušení řízení do rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ve věci sp. zn. 13 Kss 1/2016 (dle razítka kanceláři došlo dne 14. 9. 2016, vypraveno dne 26. 9. 2016, právní moc dne 12. 10. 2016). Dne 28. 4. 2017 bylo doručeno zpětvzetí žaloby.

5) 22 ICm 303/2014

Dle ověřené kopie spisu byla dne 30. 1. 2014 krajskému soudu doručena žaloba o určení pravosti popřené pohledávky. Na č. l. 12 založeno Opatření předsedkyně soudu ze dne 27. 1. 2015, jímž byly příslušné spisy oddělení 22 ICm přiděleny JUDr. V. Prvním úkonem soudu je **pokyn asistentky ze dne 18. 11. 2015** k zaslání výzvy k zaplacení SOP (dle razítka kanceláři došlo dne 18. 11. 2015, vypraveno dne 27. 11. 2015). SOP uhrazen kolkovými známkami dne 30. 11. 2015. Následuje pokyn JUDr. V. ze dne 4. 1. 2016 k vyhotovení a zaslání výzvy žalovanému k vyjádření, dle razítka kanceláři došlo dne 4. 1. 2016, nebylo ovšem vypraveno. Následuje úřední záznam JUDr. V. ze dne 14. 3. 2016, dle něhož nemá od 11. 1. 2016 spis k dispozici a nemůže proto ve věci pokračovat, pod nímž se nachází záznam ze dne 16. 5. 2016 – *spis vrácen kanceláři*. Navazuje pokyn JUDr. V. ze dne 19. 9. 2016 k vyhotovení a rozeslání usnesení o přerušení řízení do rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ve věci sp. zn. 13 Kss 1/2016 (dle razítka kanceláři došlo dne 19. 9. 2016, vypraveno dne 20. 9. 2016, právní moc dne 7. 10. 2016). Dne 15. 12. 2016 bylo doručeno zpětvzetí žaloby.

6) 22 ICm 304/2014

Dle ověřené kopie spisu byla dne 30. 1. 2014 krajskému soudu doručena žaloba o určení pravosti popřené pohledávky. Na č. l. 9 založeno Opatření předsedkyně soudu ze dne 27. 1. 2015, jímž byly příslušné spisy oddělení 22 ICm přiděleny JUDr. V. Prvním úkonem soudu je **pokyn asistentky ze dne 18. 11. 2015** k zaslání výzvy k zaplacení SOP (dle razítka kanceláři došlo dne 18. 11. 2015, vypraveno dne 27. 11. 2015). SOP uhrazen kolkovými známkami dne 30. 11. 2015. Následuje pokyn JUDr. V. ze dne 4. 1. 2016 k vyhotovení a zaslání výzvy žalovanému k vyjádření, dle razítka kanceláři došlo dne 4. 1. 2016, nebylo ovšem vypraveno. Následuje úřední záznam JUDr. V. ze dne 14. 3. 2016, dle něhož nemá od 11. 1. 2016 spis k dispozici a nemůže proto ve věci pokračovat, pod nímž se nachází záznam ze dne 16. 5. 2016 – *spis vrácen kanceláři*. Navazuje pokyn JUDr. V. ze dne 19. 9. 2016 k vyhotovení a rozeslání usnesení o přerušení řízení do rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ve věci sp. zn. 13 Kss 1/2016 (dle razítka kanceláři došlo dne 19. 9. 2016, vypraveno dne 20. 9. 2016, právní moc dne 7. 10. 2016). Dne 15. 12. 2016 bylo doručeno zpětvzetí žaloby.

7) 22 ICm 347/2014

Dle ověřené kopie spisu byla dne 4. 2. 2014 doručena žaloba o vyloučení majetku z majetkové podstaty dlužníka. Dne 26. 2. 2015 byla doručena žádost o nahlédnutí do spisu, za níž je ve spise založeno Opatření předsedkyně soudu ze dne 27. 1. 2015, jímž byly příslušné spisy oddělení 22 ICm přiděleny JUDr. V. Dne 4. 3. 2015 zadal JUDr. V. pokyn k zaslání přípisu, dle něhož soud žadateli povolil nahlížení do spisu (dle razítka kanceláři došlo dne 4. 3. 2015, vypraveno dne 5. 3. 2015). Následuje až **pokyn asistentky ze dne 18. 11. 2015** k zaslání výzvy k zaplacení SOP (dle razítka kanceláři došlo dne 19. 11. 2015,

vypraveno dne 27. 11. 2015). Dle záznamu o složení byl SOP uhrazen dne 17. 12. 2015. Spis dále obsahuje pokyn JUDr. V. ze dne 18. 1. 2016 k vyhotovení a zaslání výzvy žalovanému k vyjádření, dle razítka kanceláři došlo dne 18. 1. 2016, nebylo ovšem vypraveno. Následuje úřední záznam JUDr. V. ze dne 14. 3. 2016, dle něhož nemá od 11. 1. 2016 spis k dispozici a nemůže proto ve věci pokračovat, pod nímž se nachází záznam ze dne 16. 5. 2016 – *spis vrácen kanceláři*. Navazuje pokyn JUDr. V. ze dne 19. 9. 2016 k vyhotovení a rozeslání usnesení o přerušení řízení do rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ve věci sp. zn. 13 Kss 1/2016 (dle razítka kanceláři došlo dne 19. 9. 2016, vypraveno dne 26. 9. 2016, právní moc dne 11. 10. 2016).

8) 22 ICm 363/2014

Dle ověřené kopie spisu byla dne 5. 2. 2014 krajskému soudu doručena žaloba o určení pravosti pohledávky. Na č. l. 8 je založeno Opatření předsedkyně soudu ze dne 27. 1. 2015, jímž byly příslušné spisy oddělení 22 ICm přiděleny JUDr. V. Prvním úkonem soudu je **pokyn asistentky ze dne 18. 11. 2015** k zaslání výzvy k zaplacení SOP (dle razítka kanceláři došlo dne 18. 11. 2015, vypraveno dne 27. 11. 2015). Dle záznamu o složení byl SOP uhrazen dne 1. 12. 2015. Následuje pokyn JUDr. V. ze dne 4. 1. 2016 k vyhotovení a zaslání výzvy žalovanému k vyjádření, dle razítka kanceláři došlo dne 4. 1. 2016, nebylo ovšem vypraveno. Následuje úřední záznam JUDr. V. ze dne 14. 3. 2016, dle něhož nemá od 11. 1. 2016 spis k dispozici a nemůže proto ve věci pokračovat, pod nímž se nachází záznam ze dne 16. 5. 2016 - *spis vrácen*. Navazuje pokyn JUDr. V. ze dne 19. 9. 2016 k vyhotovení a rozeslání usnesení o přerušení řízení do rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ve věci sp. zn. 13 Kss 1/2016 (dle razítka kanceláři došlo dne 19. 9. 2016, vypraveno dne 26. 9. 2016, právní moc dne 7. 10. 2016).

9) 22 ICm 372/2014

Dle ověřené kopie spisu byla dne 5. 2. 2014 krajskému soudu doručena žaloba o určení pravosti a výše pohledávky. Na č. l. 4 je založeno Opatření předsedkyně soudu ze dne 27. 1. 2015, jímž byly příslušné spisy oddělení 22 ICm přiděleny JUDr. V. Prvním úkonem soudu je **pokyn asistentky ze dne 19. 11. 2015** k vyhotovení a zaslání výzvy žalovaným 1) a 2) k vyjádření (dle razítka kanceláři došlo dne 20. 11. 2015, vypraveno dne 10. 12. 2015). Vyjádření žalované 1) bylo krajskému soudu doručeno dne 12. 1. 2016. Následuje úřední záznam JUDr. V. ze dne 14. 3. 2016, dle něhož nemá od 11. 1. 2016 spis k dispozici a nemůže proto ve věci pokračovat, pod nímž se nachází záznam ze dne 16. 5. 2016 – *spis vrácen*. Navazuje pokyn JUDr. V. ze dne 19. 9. 2016 k vyhotovení a rozeslání usnesení o přerušení řízení do rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ve věci sp. zn. 13 Kss 1/2016 (dle razítka kanceláři došlo dne 19. 9. 2016, vypraveno dne 26. 9. 2016, právní moc dne 19. 10. 2016). Dne 17. 7. 2017 bylo doručeno zpětvzetí žaloby.

10) 22 ICm 422/2014

Dle ověřené kopie spisu byla dne 10. 2. 2014 doručena žaloba o vyloučení majetku z majetkové podstaty. Na č. l. 5 je založeno Opatření předsedkyně soudu ze dne 27. 1. 2015, jímž byly příslušné spisy oddělení 22 ICm přiděleny JUDr. V. Prvním úkonem soudu je **pokyn asistentky ze dne 19. 11. 2015** k vyhotovení a zaslání výzvy žalovanému k vyjádření (dle razítka kanceláři došlo dne 20. 11. 2015, vypraveno dne 10. 12. 2015). Vyjádření žalovaného bylo krajskému soudu doručeno dne 4. 1. 2016. Následuje úřední záznam JUDr. V. ze dne 14. 3. 2016, dle něhož nemá od 11. 1. 2016 spis k dispozici a

pokračování

nemůže proto ve věci pokračovat, pod nímž se nachází záznam ze dne 16. 5. 2016 – *spis vrácen*. Navazuje pokyn JUDr. V. ze dne 19. 9. 2016 k vyhotovení a rozeslání usnesení o přerušení řízení do rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ve věci sp. zn. 13 Kss 1/2016 (dle razítka kanceláři došlo dne 19. 9. 2016, vypraveno dne 26. 9. 2016, právní moc dne 12. 10. 2016).

11) 22 ICm 574/2014

Dle ověřené kopie spisu byla dne 20. 2. 2014 doručena žaloba o popření pravosti pohledávky. Na č. l. 6 založeno Opatření předsedkyně soudu ze dne 27. 1. 2015, jímž byly příslušné spisy oddělení 22 ICm přiděleny JUDr. V. Prvním úkonem soudu je **pokyn asistentky ze dne 19. 11. 2015** k vyhotovení a zaslání výzvy žalovanému k vyjádření (dle razítka kanceláři došlo dne 20. 11. 2015, vypraveno dne 10. 12. 2015). Vyjádření žalovaného bylo krajskému soudu doručeno dne 17. 12. 2015. Následuje pokyn JUDr. V. ze dne 18. 1. 2016 k zaslání výzvy zástupci žalobce, aby ve lhůtě 15 dnů zaujal stanovisko k vyjádření žalovaného, dle razítka kanceláři došlo dne 18. 1. 2016, nebylo ovšem vypraveno. Následuje úřední záznam JUDr. V. ze dne 14. 3. 2016, dle něhož nemá od 11. 1. 2016 spis k dispozici a nemůže proto ve věci pokračovat, pod nímž se nachází záznam ze dne 16. 5. 2016 – *spis vrácen*. Navazuje pokyn JUDr. V. ze dne 19. 9. 2016 k vyhotovení a rozeslání usnesení o přerušení řízení do rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ve věci sp. zn. 13 Kss 1/2016 (dle razítka kanceláři došlo dne 19. 9. 2016, vypraveno dne 26. 9. 2016, právní moc dne 12. 10. 2016).

12) 22 ICm 738/2014

Dle obsahu spisu byla dne 3. 3. 2014 doručena žaloba o určení neplatnosti, eventuálně neúčinnosti právního úkonu. Na č. l. 7 založeno Opatření předsedkyně soudu ze dne 27. 1. 2015, jímž byly příslušné spisy oddělení 22 ICm přiděleny JUDr. V. Prvním úkonem soudu je **pokyn asistentky ze dne 19. 11. 2015** k vyhotovení a zaslání výzvy žalovanému k vyjádření (dle razítka kanceláři došlo dne 20. 11. 2015, vypraveno dne 10. 12. 2015). Dne 26. 1. 2016 doručeno zpětvzetí žaloby. Dne 25. 2. 2016 zadal JUDr. V. pokyn k vyhotovení a vypravení usnesení o zastavení řízení (dle razítka kanceláři došlo dne 25. 2. 2016, vypraveno dne 1. 3. 2016), usnesení nabylo právní moci dne 19. 3. 2016. Následuje úřední záznam JUDr. V. ze dne 14. 3. 2016, dle něhož nemá od 11. 1. 2016 spis k dispozici a nemůže proto ve věci pokračovat, pod nímž se nachází záznam ze dne 16. 5. 2016 – *spis vrácen*.

13) 22 ICm 757/2014

Dle ověřené kopie spisu byla dne 4. 3. 2014 doručena žaloba o určení práva dle § 198 insolvenčního zákona. Na č. l. 4 je založeno Opatření předsedkyně soudu ze dne 27. 1. 2015, jímž byly příslušné spisy oddělení 22 ICm přiděleny JUDr. V. Prvním úkonem soudu je **pokyn asistentky ze dne 18. 11. 2015** k zaslání výzvy k zaplacení SOP (dle razítka kanceláři došlo dne 19. 11. 2015, vypraveno dne 27. 11. 2015). Dle záznamu o složení byl SOP uhrazen dne 3. 12. 2015. Následuje pokyn JUDr. V. ze dne 18. 1. 2016 k vyhotovení a zaslání výzvy žalované k vyjádření, dle razítka kanceláři došlo dne 18. 1. 2016, nebylo ovšem vypraveno. Následuje úřední záznam JUDr. V. ze dne 14. 3. 2016, dle něhož nemá od 11. 1. 2016 spis k dispozici a nemůže proto ve věci pokračovat, pod nímž se nachází

záznam ze dne 16. 5. 2016 - *spis vrácen*. Navazuje pokyn JUDr. V. ze dne 19. 9. 2016 k vyhotovení a rozeslání usnesení o přerušení řízení do rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ve věci sp. zn. 13 Kss 1/2016 (dle razítka kanceláři došlo dne 19. 9. 2016, vypraveno dne 26. 9. 2016, právní moc dne 12. 10. 2016).

14) 22 ICm 812/2014

Dle ověřené kopie spisu byla dne 7. 3. 2014 doručena žaloba o vyloučení motorového vozidla z majetkové podstaty. Na č. l. 9 je založeno Opatření předsedkyně soudu ze dne 27. 1. 2015, jímž byly příslušné spisy oddělení 22 ICm přiděleny JUDr. V. Prvním úkonem soudu je **pokyn asistentky ze dne 18. 11. 2015** k zaslání výzvy k zaplacení SOP (dle razítka kanceláři došlo dne 19. 11. 2015, vypraveno dne 30. 11. 2015). Dle záznamu o složení byl SOP uhrazen dne 7. 12. 2015. Následuje pokyn JUDr. V. ze dne 18. 1. 2016 k vyhotovení a zaslání výzvy žalované k vyjádření, dle razítka kanceláři došlo dne 18. 1. 2016, nebylo ovšem vypraveno. Následuje úřední záznam JUDr. V. ze dne 14. 3. 2016, dle něhož nemá od 11. 1. 2016 spis k dispozici, a nemůže proto ve věci pokračovat, pod nímž se nachází záznam ze dne 16. 5. 2016 - *spis vrácen*. Navazuje pokyn JUDr. V. ze dne 19. 9. 2016 k vyhotovení a rozeslání usnesení o přerušení řízení do rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ve věci sp. zn. 13 Kss 1/2016 (dle razítka kanceláři došlo dne 19. 9. 2016, vypraveno dne 26. 9. 2016, právní moc dne 13. 10. 2016).

15) 22 ICm 816/2014

Dle ověřené kopie spisu byla dne 7. 3. 2014 krajskému soudu doručena žaloba o popření vykonatelné pohledávky. Na č. l. 5 je založeno Opatření předsedkyně soudu ze dne 27. 1. 2015, jímž byly příslušné spisy oddělení 22 ICm přiděleny JUDr. V. Prvním úkonem soudu je **pokyn asistentky ze dne 23. 11. 2015** k vyhotovení a zaslání výzvy pravděpodobnému zástupci žalovaného, zda plná moc založená u krajského soudu platí i pro danou věc (dle razítka kanceláři došlo dne 24. 11. 2015, vypraveno dne 16. 12. 2015). Dne 31. 12. 2015 doručeno vyjádření žalovaného. Následuje úřední záznam JUDr. V. ze dne 14. 3. 2016, dle něhož nemá od 11. 1. 2016 spis k dispozici a nemůže proto ve věci pokračovat, pod nímž se nachází záznam ze dne 16. 5. 2016 - *spis vrácen*. Navazuje pokyn JUDr. V. ze dne 19. 9. 2016 k vyhotovení a rozeslání usnesení o přerušení řízení do rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ve věci sp. zn. 13 Kss 1/2016 (dle razítka kanceláři došlo dne 19. 9. 2016, vypraveno dne 26. 9. 2016, právní moc dne 18. 10. 2016).

16) 22 ICm 964/2014

Dle ověřené kopie spisu byla dne 19. 3. 2014 krajskému soudu doručena žaloba o určení pravosti pohledávky. Na č. l. 8 založeno je Opatření předsedkyně soudu ze dne 27. 1. 2015, jímž byly příslušné spisy oddělení 22 ICm přiděleny JUDr. V. Prvním úkonem soudu je **pokyn asistentky ze dne 20. 11. 2015** k zaslání výzvy k zaplacení SOP (dle razítka kanceláři došlo dne 23. 11. 2015, vypraveno dne 30. 11. 2015). Dle záznamu o složení byl SOP uhrazen dne 4. 12. 2015. Následuje pokyn JUDr. V. ze dne 4. 1. 2016 k vyhotovení a zaslání výzvy žalovanému k vyjádření, dle razítka kanceláři došlo dne 4. 1. 2016, nebylo ovšem vypraveno. Následuje úřední záznam JUDr. V. ze dne 14. 3. 2016, dle něhož nemá od 11. 1. 2016 spis k dispozici a nemůže proto ve věci pokračovat, pod nímž se nachází záznam ze dne 16. 5. 2016 - *spis vrácen*. Navazuje pokyn JUDr. V. ze dne 19. 9. 2016 k vyhotovení a rozeslání usnesení o přerušení řízení do rozhodnutí Nejvyššího správního

pokračování

soudu ve věci sp. zn. 13 Kss 1/2016 (dle razítka kanceláři došlo dne 19. 9. 2016, vypraveno dne 26. 9. 2016, právní moc dne 12. 10. 2016).

17) 22 ICm 1024/2014

Dle ověřené kopie spisu byla dne 24. 3. 2014 krajskému soudu doručena žaloba o popření vykonatelné pohledávky. Na č. l. 6 je založeno Opatření předsedkyně soudu ze dne 27. 1. 2015, jímž byly příslušné spisy oddělení 22 ICm přiděleny JUDr. V. Prvním úkonem soudu je **pokyn asistentky ze dne 23. 11. 2015** k vyhotovení a zaslání výzvy žalovanému k vyjádření (dle razítka kanceláři došlo dne 23. 11. 2015, vypraveno dne 10. 12. 2015). Vyjádření žalovaného bylo krajskému soudu doručeno dne 8. 1. 2016. Následuje úřední záznam JUDr. V. ze dne 14. 3. 2016, dle něhož nemá od 11. 1. 2016 spis k dispozici a nemůže proto ve věci pokračovat, pod nímž se nachází záznam ze dne 16. 5. 2016 – *spis vrácen kanceláři*. Navazuje pokyn JUDr. V. ze dne 10. 9. 2016 k vyhotovení a rozeslání usnesení o přerušení řízení do rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ve věci sp. zn. 13 Kss 1/2016 (dle razítka kanceláři došlo dne 14. 9. 2016, vypraveno dne 26. 9. 2016, právní moc dne 12. 10. 2016).

18) 22 ICm 1062/2014

Dle ověřené kopie spisu byla dne 26. 3. 2014 doručena žaloba o určení pravosti a výše pohledávky, za níž je na č. l. 7 ve spise založeno Opatření předsedkyně soudu ze dne 27. 1. 2015. Dne 1. 7. 2015 byla soudu doručena urgence zástupce žalobce požadující vydání rozhodnutí, popř. nařízení jednání. Následuje pokyn JUDr. V. ze dne 10. 7. 2015 k zaslání přípisu zástupci žalobce, dle něhož převzal spis dne 1. 3. 2015 a v současné době projednává starší spory ze senátu 4 Cm a 4 ECm (dle razítka kanceláři došlo dne 10. 7. 2015, vypraveno dne 14. 7. 2015). Navazuje **pokyn asistentky ze dne 20. 11. 2015** k zaslání výzvy k zaplacení SOP (dle razítka kanceláři došlo dne 23. 11. 2015, vypraveno dne 27. 11. 2015). Dle záznamu o složení byl SOP uhrazen dne 4. 12. 2015. Spis dále obsahuje pokyn JUDr. V. ze dne 4. 1. 2016 k zaslání výzvy k vyjádření žalovanému (dle razítka kanceláři došlo dne 4. 1. 2016, údaj o vypravení chybí). Následuje úřední záznam JUDr. V. ze dne 14. 3. 2016, dle něhož nemá od 11. 1. 2016 spis k dispozici a nemůže proto ve věci pokračovat, pod nímž se nachází záznam ze dne 16. 5. 2016 – *spis vrácen*. Dne 27. 4. 2016 bylo doručeno zpětvzetí žaloby. Navazuje pokyn JUDr. V. ze dne 10. 9. 2016 k vyhotovení a rozeslání usnesení o přerušení řízení do rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ve věci sp. zn. 13 Kss 1/2016 (dle razítka kanceláři došlo dne 14. 9. 2016, vypraveno dne 26. 9. 2016, právní moc dne 12. 10. 2016).

19) 22 ICm 1084/2014

Dle obsahu spisu byla dne 27. 3. 2014 krajskému soudu doručena žaloba o popření vykonatelné pohledávky. Na č. l. 4 je založeno Opatření předsedkyně soudu ze dne 27. 1. 2015, jímž byly příslušné spisy oddělení 22 ICm přiděleny JUDr. V. Prvním úkonem soudu je **pokyn asistentky ze dne 23. 11. 2015** k vyhotovení a zaslání výzvy žalovanému k vyjádření (dle razítka kanceláři došlo dne 23. 11. 2015, vypraveno dne 11. 12. 2015). Vyjádření žalovaného bylo krajskému soudu doručeno dne 16. 12. 2015. Následuje pokyn JUDr. V. ze dne 18. 12. 2015 k zaslání výzvy žalobkyni, aby ve lhůtě 15 dnů zaujala stanovisko k vyjádření žalovaného, dle razítka kanceláři došlo dne 21. 12. 2015 a téhož dne bylo rovněž vypraveno. Dne 10. 1. 2016 bylo doručeno zpětvzetí žaloby. Dne 13. 1. 2016 zadal JUDr. V. pokyn k vyhotovení a vypravení usnesení o zastavení řízení (dle razítka

kanceláři došlo dne 13. 1. 2016). Dle doručenek bylo usnesení vypraveno dne 4. 3. 2016 a právní moci nabylo dne 22. 3. 2016. Následuje úřední záznam JUDr. V. ze dne 14. 3. 2016, dle něhož nemá od 11. 1. 2016 spis k dispozici a nemůže proto ve věci pokračovat, pod nímž se nachází záznam ze dne 16. 5. 2016 – *spis vrácen*.

20) 22 ICm 1191/2014

Dle ověřené kopie spisu byla dne 8. 4. 2014 krajskému soudu doručena žaloba o popření vykonatelných pohledávek. Na č. l. 5 je založeno Opatření předsedkyně soudu ze dne 27. 1. 2015, jímž byly příslušné spisy oddělení 22 ICm přiděleny JUDr. V. Prvním úkonem soudu je **pokyn asistentky ze dne 23. 11. 2015** k vyhotovení a zaslání výzvy žalované k vyjádření (dle razítka kanceláři došlo dne 23. 11. 2015, vypraveno dne 11. 12. 2015). Vyjádření žalované bylo krajskému soudu doručeno dne 8. 1. 2016. Následuje pokyn JUDr. V. ze dne 15. 1. 2016 k zaslání výzvy zástupci žalobce, aby ve lhůtě 15 dnů zaujal stanovisko k vyjádření žalované, dle razítka kanceláři došlo dne 15. 1. 2016, vypraveno dne 20. 1. 2016. Následuje úřední záznam JUDr. V. ze dne 14. 3. 2016, dle něhož nemá od 11. 1. 2016 spis k dispozici a nemůže proto ve věci pokračovat, pod nímž se nachází záznam ze dne 16. 5. 2016 – *vrácení spisu z NSS*. Dne 29. 1. 2016 doručeno zpětvzetí žaloby. Navazuje pokyn JUDr. V. ze dne 8. 9. 2016 k vyhotovení a rozeslání usnesení o přerušení řízení do rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ve věci sp. zn. 13 Kss 1/2016 (dle razítka kanceláři došlo dne 8. 9. 2016, vypraveno dne 19. 9. 2016, právní moc dne 6. 10. 2016).

21) 22 ICm 1223/2014

Dle obsahu spisu byla dne 9. 4. 2014 krajskému soudu doručena žaloba o popření vykonatelné pohledávky. Na č. l. 3 je založeno Opatření předsedkyně soudu ze dne 27. 1. 2015, jímž byly příslušné spisy oddělení 22 ICm přiděleny JUDr. V. Prvním úkonem soudu je **pokyn asistentky ze dne 23. 11. 2015** k vyhotovení a zaslání výzvy žalovanému k vyjádření (dle razítka kanceláři došlo dne 23. 11. 2015, vypraveno dne 11. 12. 2015). Vyjádření žalovaného bylo krajskému soudu doručeno dne 18. 12. 2015. Dne 5. 1. 2016 bylo doručeno zpětvzetí žaloby. Spis dále obsahuje pokyn (zřejmě asistentky) ze dne 11. 1. 2016 k vyhotovení a vypravení usnesení o zastavení řízení (dle razítka kanceláři došlo dne 14. 1. 2016, dle doručenek vypraveno dne 4. 3. 2016, právní moci nabylo dne 22. 3. 2016). Následuje úřední záznam JUDr. V. ze dne 14. 3. 2016, dle něhož nemá od 11. 1. 2016 spis k dispozici a nemůže proto ve věci pokračovat, pod nímž se nachází záznam ze dne 16. 5. 2016 – *spis vrácen*.

22) 22 ICm 1406/2014

Dle ověřené kopie spisu byla dne 22. 4. 2014 krajskému soudu doručena žaloba o určení pravosti pohledávky. Na č. l. 6 je založeno Opatření předsedkyně soudu ze dne 27. 1. 2015, jímž byly příslušné spisy oddělení 22 ICm přiděleny JUDr. V. Prvním úkonem soudu je **pokyn asistentky ze dne 20. 11. 2015** k zaslání výzvy k zaplacení SOP (dle razítka kanceláři došlo dne 23. 11. 2015, vypraveno dne 30. 11. 2015). Dle úředního záznamu účtárny ze dne 13. 1. 2016 nebyl soudní poplatek zaplacen. Následuje úřední záznam JUDr. V. ze dne 14. 3. 2016, dle něhož nemá od 11. 1. 2016 spis k dispozici a nemůže proto ve věci pokračovat, pod nímž se nachází záznam ze dne 16. 5. 2016 – *spis vrácen*. Navazuje pokyn JUDr. V. ze dne 10. 9. 2016 k vyhotovení a rozeslání usnesení o přerušení řízení do rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ve věci sp. zn. 13 Kss 1/2016 (dle razítka kanceláři došlo dne 14. 9. 2016, vypraveno dne 26. 9. 2016, právní moc dne 12. 10. 2016).

pokračování

23) 22 ICm 1473/2014

Dle ověřené kopie spisu byla dne 30. 4. 2014 doručena žaloba o určení pravosti a výše pohledávky, za níž je na č. l. 13 ve spise založeno Opatření předsedkyně soudu ze dne 27. 1. 2015. Prvním úkonem soudu je **pokyn asistentky ze dne 20. 11. 2015** k zaslání výzvy k zaplacení SOP (dle razítka kanceláři došlo dne 23. 11. 2015, vypraveno dne 30. 11. 2015). Dle záznamu o složení byl SOP uhrazen dne 1. 12. 2015. Následuje pokyn JUDr. V. ze dne 4. 1. 2016 k vyhotovení a zaslání výzvy žalovanému k vyjádření, dle razítka kanceláři došlo dne 4. 1. 2016, nebylo ovšem vypraveno. Následuje úřední záznam JUDr. V. ze dne 14. 3. 2016, dle něhož nemá od 11. 1. 2016 spis k dispozici a nemůže proto ve věci pokračovat, pod nímž se nachází záznam ze dne 16. 5. 2016 – *spis vrácen*. Navazuje pokyn JUDr. V. ze dne 10. 9. 2016 k vyhotovení a rozeslání usnesení o přerušení řízení do rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ve věci sp. zn. 13 Kss 1/2016 (dle razítka kanceláři došlo dne 14. 9. 2016, vypraveno dne 26. 9. 2016, právní moc dne 12. 10. 2016).

24) 22 ICm 1538/2014

Dle obsahu spisu byla dne 2. 5. 2014 krajskému soudu doručena žaloba o popření vykonatelné pohledávky. Na č. l. 6 je založeno Opatření předsedkyně soudu ze dne 27. 1. 2015, jímž byly příslušné spisy oddělení 22 ICm přiděleny JUDr. V. Prvním úkonem soudu je **pokyn asistentky ze dne 23. 11. 2015** k vyhotovení a zaslání výzvy žalovanému k vyjádření (dle razítka kanceláři došlo dne 23. 11. 2015, vypraveno dne 11. 12. 2015). Vyjádření žalovaného bylo krajskému soudu doručeno dne 14. 12. 2015. Následuje pokyn JUDr. V. ze dne 18. 12. 2015 k zaslání výzvy žalobkyni, aby ve lhůtě 15 dnů zaujala stanovisko k vyjádření žalovaného, dle razítka kanceláři došlo dne 21. 12. 2015 a téhož dne bylo rovněž vypraveno. Dne 5. 1. 2016 bylo doručeno zpětvzetí žaloby. Dne 15. 1. 2016 zadal JUDr. V. pokyn k vyhotovení a vypravení usnesení o zastavení řízení (dle razítka kanceláři došlo dne 15. 1. 2016, vypraveno dne 4. 3. 2016, právní moci nabylo dne 22. 3. 2016). Následuje úřední záznam JUDr. V. ze dne 14. 3. 2016, dle něhož nemá od 11. 1. 2016 spis k dispozici a nemůže proto ve věci pokračovat, pod nímž se nachází záznam ze dne 16. 5. 2016 – *spis vrácen*.

25) 22 ICm 1588/2014

Dle ověřené kopie spisu byla dne 8. 5. 2014 krajskému soudu doručena žaloba o popření části vykonatelné pohledávky. Na č. l. 5 je založeno Opatření předsedkyně soudu ze dne 27. 1. 2015, jímž byly příslušné spisy oddělení 22 ICm přiděleny JUDr. V. Prvním úkonem soudu je **pokyn asistentky ze dne 23. 11. 2015** k vyhotovení a zaslání výzvy žalovanému k vyjádření (dle razítka kanceláři došlo dne 23. 11. 2015, vypraveno dne 11. 12. 2015). Vyjádření žalovaného bylo krajskému soudu doručeno dne 4. 1. 2016. Následuje pokyn JUDr. V. ze dne 18. 1. 2016 k zaslání výzvy zástupci žalobce, aby ve lhůtě 15 dnů zaujal stanovisko k vyjádření žalovaného; dle razítka kanceláři došlo dne 18. 1. 2016, nebylo ovšem vypraveno. Následuje úřední záznam JUDr. V. ze dne 14. 3. 2016, dle něhož nemá od 11. 1. 2016 spis k dispozici a nemůže proto ve věci pokračovat, pod nímž se nachází záznam ze dne 16. 5. 2016 – *spis vrácen*. Navazuje pokyn JUDr. V. ze dne 10. 9. 2016 k vyhotovení a rozeslání usnesení o přerušení řízení do rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ve věci sp. zn. 13 Kss 1/2016 (dle razítka kanceláři došlo dne 14. 9. 2016, vypraveno dne 19. 9. 2016, právní moc dne 6. 10. 2016).

26) 22 ICm 1589/2014

Dle ověřené kopie spisu byla dne 8. 5. 2014 krajskému soudu doručena žaloba o popření části vykonatelné pohledávky. Na č. 1. 5 je založeno Opatření předsedkyně soudu ze dne 27. 1. 2015, jímž byly příslušné spisy oddělení 22 ICm přiděleny JUDr. V. Prvním úkonem soudu je **pokyn asistentky ze dne 24. 11. 2015** k vyhotovení a zaslání výzvy žalovanému k vyjádření (dle razítka kanceláři došlo dne 24. 11. 2015, vypraveno dne 11. 12. 2015). Následuje úřední záznam JUDr. V. ze dne 14. 3. 2016, dle něhož nemá od 11. 1. 2016 spis k dispozici a nemůže proto ve věci pokračovat, pod nímž se nachází záznam ze dne 16. 5. 2016 – *spis vrácen*. Navazuje pokyn JUDr. V. ze dne 13. 9. 2016 k vyhotovení a rozeslání usnesení o přerušení řízení do rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ve věci sp. zn. 13 Kss 1/2016 (dle razítka kanceláři došlo dne 14. 9. 2016, vypraveno dne 16. 9. 2016, právní moc dne 12. 10. 2016).

27) 22 ICm 1616/2014

Dle ověřené kopie spisu byla dne 13. 5. 2014 doručena žaloba o určení, že vykonatelná pohledávka není po právu, za níž je na č. 1. 2 ve spise založeno Opatření předsedkyně soudu ze dne 27. 1. 2015. Navazuje **pokyn asistentky ze dne 24. 11. 2015** k zaslání výzvy žalovanému k vyjádření (dle razítka kanceláři došlo dne 24. 11. 2015, vypraveno dne 11. 12. 2015). Vyjádření žalovaného doručeno dne 18. 12. 2015. Následuje pokyn JUDr. V. ze dne 15. 1. 2016 k zaslání vyjádření žalovaného žalobci k vyjádření (dle razítka kanceláři došlo dne 15. 1. 2016, údaj o vypravení chybí).

28) 22 ICm 1930/2014

Dle obsahu spisu byla dne 9. 6. 2014 doručena žaloba o určení neexistence pohledávky. Na č. 1. 6 je založeno Opatření předsedkyně soudu ze dne 27. 1. 2015, jímž byly příslušné spisy oddělení 22 ICm přiděleny JUDr. V. Prvním úkonem soudu je **pokyn asistentky ze dne 24. 11. 2015** k vyhotovení a zaslání výzvy žalovanému k vyjádření (dle razítka kanceláři došlo dne 24. 11. 2015, vypraveno dne 11. 12. 2015). Vyjádření žalovaného bylo krajskému soudu doručeno dne 29. 12. 2015. Následuje pokyn JUDr. V. ze dne 12. 1. 2016 k zaslání výzvy zástupci žalobkyně, aby ve lhůtě 10 dnů zaujal stanovisko k vyjádření žalovaného, dle razítka kanceláři došlo dne 12. 1. 2016, vypraveno bylo dne 13. 1. 2016. Dne 22. 1. 2016 doručeno zpětvzetí žaloby. Dne 3. 2. 2016 zadal JUDr. V. pokyn k vyhotovení a vypravení usnesení o zastavení řízení (dle razítka kanceláři došlo dne 3. 2. 2016, vypraveno bylo dne 17. 2. 2016, právní moci nabylo dne 4. 3. 2016).

29) 22 ICm 2089/2014

Dle ověřené kopie spisu byla dne 18. 6. 2014 doručena žaloba o určení popřené pohledávky, za níž je na č. 1. 13 ve spise založeno Opatření předsedkyně soudu ze dne 27. 1. 2015. Navazuje **pokyn asistentky ze dne 24. 11. 2015** k zaslání výzvy k zaplacení SOP (dle razítka kanceláři došlo dne 24. 11. 2015, vypraveno dne 30. 11. 2015). Dle záznamu o složení byl SOP uhrazen dne 2. 12. 2015. Následuje pokyn JUDr. V. ze dne 18. 1. 2016 k vyhotovení a zaslání výzvy žalovanému 1) a 2) k vyjádření, dle razítka kanceláři došlo dne 18. 1. 2016, ovšem údaj o vypravení chybí. Následuje úřední záznam JUDr. V. ze dne 14. 3. 2016, dle něhož nemá od 11. 1. 2016 spis k dispozici a nemůže proto ve věci pokračovat, pod nímž se nachází záznam ze dne 16. 5. 2016 – *vrácení spisu*. Dne 23. 8. 2016 doručena žádost žalované 2) (insolvenční správkyňe) o sdělení, zda byl zaplacen SOP a v jakém

pokračování

časovém horizontu bude rozhodnuto. Navazuje pokyn JUDr. V. ze dne 8. 9. 2016 k oznámení žalované 2), že SOP byl uhrazen, a k vyhotovení a rozeslání usnesení o přerušení řízení do rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ve věci sp. zn. 13 Kss 1/2016 (dle razítka kanceláři došlo dne 8. 9. 2016, vypraveno dne 19. 9. 2016, právní moc dne 6. 10. 2016).

30) 22 ICm 2096/2014

Dle ověřené kopie spisu byla dne 18. 6. 2014 doručena žaloba o určení pravosti přihlášené pohledávky, za níž je na č. l. 5 ve spise založeno Opatření předsedkyně soudu ze dne 27. 1. 2015. Navazuje **pokyn asistentky ze dne 24. 11. 2015** k zaslání výzvy zástupci žalobce k doložení plné moci (dle razítka kanceláři došlo dne 24. 11. 2015, vypraveno dne 16. 12. 2015). Dne 21. 12. 2015 bylo doručeno doplnění plné moci. Následuje pokyn JUDr. V. ze dne 18. 1. 2016 k vyhotovení a zaslání výzvy k zaplacení SOP, dle razítka kanceláři došlo dne 18. 1. 2016, ovšem nebylo vypraveno. Následuje úřední záznam JUDr. V. ze dne 14. 3. 2016, dle něhož nemá od 11. 1. 2016 spis k dispozici a nemůže proto ve věci pokračovat, pod nímž se nachází záznam ze dne 16. 5. 2016 – *spis vrácen*. Navazuje pokyn JUDr. V. ze dne 13. 9. 2016 k vyhotovení a rozeslání usnesení o přerušení řízení do rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ve věci sp. zn. 13 Kss 1/2016 (dle razítka kanceláři došlo dne 14. 9. 2016, vypraveno dne 20. 9. 2016, právní moc dne 7. 10. 2016).

31) 22 ICm 2119/2014

Dle ověřené kopie spisu byla dne 23. 6. 2014 doručena žaloba o určení existence pohledávky, za níž je na č. l. 4 založeno Opatření předsedkyně soudu ze dne 27. 1. 2015. Navazuje **pokyn asistentky ze dne 24. 11. 2015** k zaslání výzvy k zaplacení SOP (dle razítka kanceláři došlo dne 24. 11. 2015, vypraveno dne 30. 11. 2015). Dle záznamu o složení byl SOP uhrazen dne 9. 12. 2015. Následuje pokyn JUDr. V. ze dne 18. 1. 2016 k vyhotovení a zaslání výzvy žalované k vyjádření; dle razítka kanceláři došlo dne 18. 1. 2016, ovšem nebylo vypraveno. Následuje úřední záznam JUDr. V. ze dne 14. 3. 2016, dle něhož nemá od 11. 1. 2016 spis k dispozici a nemůže proto ve věci pokračovat, pod nímž se nachází záznam ze dne 16. 5. 2016 – *spis vrácen*. Navazuje pokyn JUDr. V. ze dne 13. 9. 2016 k vyhotovení a rozeslání usnesení o přerušení řízení do rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ve věci sp. zn. 13 Kss 1/2016 (dle razítka kanceláři došlo dne 14. 9. 2016, vypraveno dne 20. 9. 2016, právní moc dne 7. 10. 2016).

32) 22 ICm 2140/2014

Dle ověřené kopie spisu byla dne 24. 6. 2014 doručena žaloba o vyloučení majetku z majetkové podstaty, za níž je na č. l. 4 založeno Opatření předsedkyně soudu ze dne 27. 1. 2015. Navazuje **pokyn asistentky ze dne 30. 11. 2015** k zaslání výzvy k odstranění vad žaloby (dle razítka kanceláři došlo dne 30. 11. 2015, vypraveno dne 18. 12. 2015). Na č. l. 10 je vrácená zásilka (obálka č. III), na niž navazuje pokyn JUDr. V. ze dne 4. 1. 2016 k vyvěšení výzvy na úřední desce dle § 49 odst. 4 o. s. ř. (dle razítka kanceláři došlo dne 4. 1. 2016 a téhož dne bylo vypraveno). Dne 26. 2. 2016 bylo doručeno sdělení insolvenčního správce o pravomocném rozhodnutí, dle něhož dotčené pozemky patří do společného jmění manželů. Následuje úřední záznam JUDr. V. ze dne 14. 3. 2016, dle něhož nemá od 11. 1. 2016 spis k dispozici a nemůže proto ve věci pokračovat, pod nímž se nachází záznam ze dne 16. 5. 2016 – *spis vrácen*. Navazuje pokyn JUDr. V. ze dne 13. 9. 2016 k vyhotovení a rozeslání usnesení o přerušení řízení do rozhodnutí Nejvyššího správního

soudu ve věci sp. zn. 13 Kss 1/2016 (dle razítka kanceláři došlo dne 14. 9. 2016, vypraveno dne 21. 9. 2016, právní moc dne 3. 11. 2016).

33) 22 ICm 2243/2014

Dle ověřené kopie spisu byla dne 30. 6. 2014 doručena žaloba o určení, že pohledávky byly přihlášeny po právu. Na č. l. 4 je založeno Opatření předsedkyně soudu ze dne 27. 1. 2015. Prvním úkonem soudu je **pokyn asistentky ze dne 30. 11. 2015** k vyhotovení a zaslání výzvy pravděpodobnému zástupci žalobce, zda plná moc založená u krajského soudu platí i pro danou věc (dle razítka kanceláři došlo dne 30. 11. 2015, vypraveno dne 18. 12. 2015). Dne 31. 12. 2015 bylo doručeno sdělení zástupce žalobce. Následuje úřední záznam JUDr. V. ze dne 14. 3. 2016, dle něhož nemá od 11. 1. 2016 spis k dispozici a nemůže proto ve věci pokračovat, pod nímž se nachází záznam ze dne 16. 5. 2016 – *spis vrácen*. Navazuje pokyn JUDr. V. ze dne 10. 9. 2016 k vyhotovení a rozeslání usnesení o přerušení řízení do rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ve věci sp. zn. 13 Kss 1/2016 (dle razítka kanceláři došlo dne 14. 9. 2016, vypraveno dne 22. 9. 2016, právní moc dne 8. 10. 2016).

34) 22 ICm 2447/2014

Dle ověřené kopie spisu byla dne 17. 7. 2014 doručena žaloba o určení pravosti přihlášené pohledávky a dne 21. 7. 2014 její doplnění. Na č. l. 9 je ve spise založeno Opatření předsedkyně soudu ze dne 27. 1. 2015. Prvním úkonem soudu je **pokyn asistentky ze dne 24. 11. 2015** k zaslání výzvy k zaplacení SOP (dle razítka kanceláři došlo dne 24. 11. 2015, vypraveno dne 30. 11. 2015). Dle záznamu o složení byl SOP uhrazen dne 4. 12. 2015. Následuje pokyn JUDr. V. ze dne 4. 1. 2016 k vyhotovení a zaslání výzvy žalovanému k vyjádření; dle razítka kanceláři došlo dne 4. 1. 2016, ovšem údaj o vypravení chybí. Následuje úřední záznam JUDr. V. ze dne 14. 3. 2016, dle něhož nemá od 11. 1. 2016 spis k dispozici a nemůže proto ve věci pokračovat, pod nímž se nachází záznam ze dne 16. 5. 2016 – *spis vrácen*. Navazuje pokyn JUDr. V. ze dne 13. 9. 2016 k vyhotovení a rozeslání usnesení o přerušení řízení do rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ve věci sp. zn. 13 Kss 1/2016 (dle razítka kanceláři došlo dne 14. 9. 2016, vypraveno dne 20. 9. 2016, právní moc dne 7. 10. 2016).

35) 22 ICm 2468/2014

Dle ověřené kopie spisu byla dne 22. 7. 2014 doručena žaloba o platnosti pohledávky, za níž je na č. l. 7 založeno Opatření předsedkyně soudu ze dne 27. 1. 2015. Navazuje **pokyn asistentky ze dne 30. 11. 2015** k zaslání výzvy k odstranění vad žaloby (dle razítka kanceláři došlo dne 30. 11. 2015, vypraveno dne 18. 12. 2015). Na č. l. 12 je vrácená zásilka (obálka č. III), na niž navazuje pokyn JUDr. V. ze dne 4. 1. 2016 k vyvěšení výzvy na úřední desce dle § 49 odst. 4 o. s. ř. (dle razítka kanceláři došlo dne 4. 1. 2016 a téhož dne vypraveno). Následuje úřední záznam JUDr. V. ze dne 14. 3. 2016, dle něhož nemá od 11. 1. 2016 spis k dispozici a nemůže proto ve věci pokračovat, pod nímž se nachází záznam ze dne 16. 5. 2016 – *spis vrácen*. Navazuje pokyn JUDr. V. ze dne 10. 9. 2016 k vyhotovení a rozeslání usnesení o přerušení řízení do rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ve věci sp. zn. 13 Kss 1/2016 (dle razítka kanceláři došlo dne 14. 9. 2016, vypraveno dne 26. 9. 2016, právní moc dne 9. 11. 2016).

36) 22 ICm 2538/2014

pokračování

Dle ověřené kopie spisu byla dne 28. 7. 2014 doručena žaloba o platnosti pohledávky, za níž je na č. l. 8 založeno Opatření předsedkyně soudu ze dne 27. 1. 2015. Prvním úkonem soudu je **pokyn asistentky ze dne 24. 11. 2015** k vyhotovení a zaslání výzvy žalovanému k vyjádření (dle razítka kanceláři došlo dne 24. 11. 2015, vypraveno dne 11. 12. 2015). Vyjádření žalovaného bylo krajskému soudu doručeno dne 22. 12. 2015. Následuje pokyn JUDr. V. ze dne 14. 1. 2016 k zaslání výzvy žalobkyni, aby ve lhůtě 15 dnů zaujala stanovisko k vyjádření žalovaného; dle razítka kanceláři došlo dne 14. 1. 2016, vypraveno dne 20. 1. 2016. Následuje úřední záznam JUDr. V. ze dne 14. 3. 2016, dle něhož nemá od 11. 1. 2016 spis k dispozici a nemůže proto ve věci pokračovat, pod nímž se nachází záznam ze dne 16. 5. 2016 – *spis vrácen*. Navazuje pokyn JUDr. V. ze dne 10. 9. 2016 k vyhotovení a rozeslání usnesení o přerušení řízení do rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ve věci sp. zn. 13 Kss 1/2016 (dle razítka kanceláři došlo dne 14. 9. 2016, vypraveno dne 26. 9. 2016, právní moc dne 18. 10. 2016).

37) 22 Icm 2617/2014

Dle ověřené kopie spisu byla dne 4. 8. 2014 doručena odpůrcí žaloba a dne 12. 1. 2015 oprava žalobního petitu. Na č. l. 10 je ve spise založeno Opatření předsedkyně soudu ze dne 27. 1. 2015. Prvním úkonem soudu je **pokyn asistentky ze dne 24. 11. 2015** k vyhotovení a zaslání výzvy žalovanému 1) a 2) k vyjádření (dle razítka kanceláři došlo dne 24. 11. 2015, vypraveno dne 17. 12. 2015). Dne 8. 1. 2016 bylo doručeno sdělení žalobce o změně zástupce. Dne 25. 1. 2016 byla doručena žádost žalovaných o prodloužení lhůty k vyjádření. Dne 28. 1. 2016 bylo doručeno vyjádření žalovaných k žalobě. Dne 5. 2. 2016 zadal JUDr. V. pokyn k zaslání přípisu žalovaným, dle něhož prodlužuje lhůtu k vyjádření do 1. 3. 2016 (dle razítka kanceláři došlo dne 5. 2. 2016, vypraveno dne 16. 2. 2016). Následuje úřední záznam JUDr. V. ze dne 14. 3. 2016, dle něhož nemá od 11. 1. 2016 spis k dispozici a nemůže proto ve věci pokračovat, pod nímž se nachází záznam ze dne 16. 5. 2016 – *spis vrácen*. Navazuje pokyn JUDr. V. ze dne 10. 9. 2016 k vyhotovení a rozeslání usnesení o přerušení řízení do rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ve věci sp. zn. 13 Kss 1/2016 (dle razítka kanceláři došlo dne 14. 9. 2016, vypraveno dne 26. 9. 2016, právní moc dne 15. 10. 2016).

38) 22 Icm 2668/2014

Dle ověřené kopie spisu byla dne 7. 8. 2014 doručena žaloba o určení neexistence pohledávky, za níž je na č. l. 4 založeno Opatření předsedkyně soudu ze dne 27. 1. 2015. Prvním úkonem soudu je **pokyn asistentky ze dne 24. 11. 2015** k vyhotovení a zaslání výzvy žalovanému k vyjádření (dle razítka kanceláři došlo dne 24. 11. 2015, vypraveno dne 11. 12. 2015). Vyjádření žalovaného bylo krajskému soudu doručeno dne 8. 1. 2016. Následuje úřední záznam JUDr. V. ze dne 14. 3. 2016, dle něhož nemá od 11. 1. 2016 spis k dispozici a nemůže proto ve věci pokračovat, pod nímž se nachází záznam ze dne 16. 5. 2016 – *spis vrácen*. Navazuje pokyn JUDr. V. ze dne 10. 9. 2016 k vyhotovení a rozeslání usnesení o přerušení řízení do rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ve věci sp. zn. 13 Kss 1/2016 (dle razítka kanceláři došlo dne 14. 9. 2016, vypraveno dne 26. 9. 2016, právní moc dne 13. 10. 2016).

39) 22 Icm 2669/2014

Dle ověřené kopie spisu byla dne 7. 8. 2014 doručena žaloba o určení neexistence pohledávky, za níž je na č. l. 5 založeno Opatření předsedkyně soudu ze dne 27. 1. 2015.

Prvním úkonem soudu je **pokyn asistentky ze dne 24. 11. 2015** k vyhotovení a zaslání výzvy žalovanému k vyjádření (dle razítka kanceláři došlo dne 24. 11. 2015, vypraveno dne 11. 12. 2015). Vyjádření žalovaného bylo krajskému soudu doručeno dne 8. 1. 2016. Následuje úřední záznam JUDr. V. ze dne 14. 3. 2016, dle něhož nemá od 11. 1. 2016 spis k dispozici a nemůže proto ve věci pokračovat, pod nímž se nachází záznam ze dne 16. 5. 2016 – *spis vrácen*. Navazuje pokyn JUDr. V. ze dne 10. 9. 2016 k vyhotovení a rozeslání usnesení o přerušení řízení do rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ve věci sp. zn. 13 Kss 1/2016 (dle razítka kanceláři došlo dne 14. 9. 2016, vypraveno dne 26. 9. 2016, právní moc dne 12. 10. 2016).

40) 22 ICM 2732/2014

Dle obsahu spisu byla dne 14. 8. 2014 doručena žaloba o určení pravosti pohledávek, za níž je na č. l. 4 založeno Opatření předsedkyně soudu ze dne 27. 1. 2015. Dne 1. 7. 2015 doručeno zpětvzetí žaloby. Následuje pokyn JUDr. V. ze dne 10. 7. 2015 k výzvě zástupce žalobce k zaplacení SOP a následně buď k zastavení řízení pro nezaplacení SOP, nebo pro zpětvzetí (dle razítka kanceláři došlo **dne 13. 7. 2017**, výzva k zaplacení SOP byla vypravena dne 17. 7. 2017). Dne 20. 7. 2015 došlo k uhrazení SOP. **Dne 20. 8. 2015 vydal JUDr. V. usnesení o zastavení řízení** (došlo dne 20. 8. 2015, vypraveno dne 10. 9. 2015, právní moc dne 26. 9. 2015). Následuje pokyn JUDr. V. (se špatně čitelným datem, zřejmě 14. 10. 2015), dle něhož má být samostatným usnesením žalobci vrácen SOP snížený o 20 %, předmětné usnesení bylo dle navazujícího pokynu asistentky ze dne 21. 10. 2015 vypraveno dne 9. 11. 2015. Dne 3. 12. 2015 zadán soudní tajemnicí pokyn k zaslání výzvy ke sdělení čísla účtu pro vrácení SOP (dle razítka kanceláři došlo dne 7. 12. 2015, vypraveno dne 18. 12. 2015). Dne 18. 12. 2015 sděleno číslo účtu. Dne 11. 1. 2016 zadán soudní tajemnicí pokyn účtárně k vrácení části SOP (dle razítka kanceláři došlo dne 14. 1. 2016, vypraveno až dne 13. 7. 2016, účtárna převzala dne 20. 7. 2016). Následuje úřední záznam JUDr. V. ze dne 14. 3. 2016, dle něhož nemá od 11. 1. 2016 spis k dispozici a nemůže proto ve věci pokračovat, pod nímž se nachází záznam ze dne 16. 5. 2016 – *spis vrácen*. Dle záznamu o vydání část SOP vrácena dne 22. 7. 2016.

VII.

Posouzení věci soudem

Kárný senát se nejprve zabýval dodržením subjektivní a objektivní lhůty k podání návrhu na zahájení kárného řízení. Dle § 9 odst. 1 zákona č. 7/2002 Sb. totiž musí být návrh na zahájení kárného řízení podán nejpozději do šesti měsíců ode dne, kdy se navrhovatel dozvěděl o skutečnostech týkajících se kárného provinění, které jsou rozhodné pro podání návrhu, nejpozději však do tří let ode dne spáchání kárného provinění (objektivní lhůta pro podání kárného návrhu je zároveň totožná s hmotněprávní prekluzivní lhůtou zániku kárné odpovědnosti dle § 89 zákona o soudech a soudcích). Návrh na zahájení kárného řízení byl u Nejvyššího správního soudu podán dne 20. 1. 2016. Subjektivní lhůta je tedy zachována pro skutky, o kterých se navrhovatelka dozvěděla ne dříve než 20. 7. 2015.

Z kárného návrhu a z provedeného dokazování vyplynulo, že o skutečnostech týkajících se tvrzených kárných provinění, které jsou rozhodné pro podání kárného návrhu, se navrhovatelka dozvěděla až z výsledků prověrky soudního oddělení 4 Cm ze dne 12. 11. 2015. Subjektivní lhůta tak byla u všech skutků zachována.

pokračování

Pokud jde o objektivní procesní lhůtu a zároveň i hmotněprávní prekluzivní lhůtu 3 let, byla tato lhůta rovněž ve všech případech, vzhledem k době spáchání jednotlivých vytýkaných skutků, zachována.

Pokud jde o důvodnost kárného návrhu, tedy o otázku viny kárně obviněného, soud se důkladně zabýval jednotlivými skutky vytýkanými v obou částech kárného návrhu a dospěl přitom k závěru, že návrh je pouze zčásti důvodný.

Z provedené analýzy jednotlivých spisů popsané v části VI. tohoto rozhodnutí vyplývá, že k objektivní nečinnosti ve všech 14 obchodně závazkových věcech obsažených v první části kárného návrhu nepochybně došlo a jedná se o poměrně dlouhá období. Pouze v jednom případě trvalo období nečinnosti méně než 1 rok (konkrétně 8 a půl měsíce), v šesti případech se nečinnost pohybovala v rozmezí 12 – 15 měsíců, v pěti případech v rozmezí 15 – 20 měsíců a ve dvou případech období nečinnosti dokonce přesáhlo 20 měsíců.

Je přitom stabilně judikováno rozhodovací praxí kárných senátů, že nelze stanovit přesnou hranici, odkdy již určité období nečinnosti je nutno považovat za kárné provinění, neboť záleží na situaci na konkrétním soudu, v konkrétní agendě a u konkrétního soudce, a že od určitého zatížení daného soudce je jistě neadekvátní požadovat po něm, aby veškeré spisy, které mu byly přiděleny, vyřizoval bez jakékoli prodlevy (viz např. rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 2. 11. 2011, č. j. 11 Kss 2/2011 - 79, ze dne 28. 11. 2013, č. j. 16 Kss 1/2013 - 116, nebo ze dne 22. 10. 2014, č. j. 13 Kss 5/2014 - 122).

Jak v této souvislosti konstatoval kárný soud v rozhodnutí ze dne 5. 11. 2015, č. j. 11 Kss 8/2014 - 119, jež se také týkalo soudce (resp. soudkyně) obchodního úseku krajského soudu, při úvaze o tom, zda se v konkrétních případech již jedná o průtahy v řízení, kárná judikatura konstantně vychází z premisy, že práce soudce je činností navýsost intelektuální a kreativní, která se ze své povahy vzpírá možnosti jakéhokoliv normování, či jiným snahám o stanovení pevných lhůt, v jejichž rámci měl být ten který úkon v řízení učiněn (viz dále též například rozhodnutí tohoto kárného soudu ze dne 20. 3. 2014, č. j. 16 Kss 9/2013 - 91, a ze dne 29. 5. 2014, č. j. 11 Kss 10/2013 - 83). Přestože zákonodárce v některých případech stanovil nejen lhůty pro vydání rozhodnutí, ale i lhůty pro provedení jiných úkonů směřujících ke skončení věci, obecně platí, že občanský soudní řád, dle kterého bylo postupováno i ve všech nyní posuzovaných případech, vyslovuje pouze obecný požadavek, aby účastníkům byla poskytnuta rychlá a účinná ochrana jejich práv (§ 6 a § 100 odst. 1 o. s. ř.). Nelze přitom reálně očekávat, že vždy a ve všech soudních řízeních na sebe budou jednotlivé úkony soudce (či jím pověřené soudní osoby) plynule navazovat, a je tedy nutno vždy individuálně stanovit určitou hranici, kdy existující nečinnost již atakuje požadavek na co nejrychlejší projednání a rozhodnutí věci, vyslovený obecně pro všechny typy soudního řízení rovněž v § 79 odst. 1 zákona o soudech a soudcích. Z tohoto pohledu tedy v některých případech může být za průtah v řízení považována nečinnost po dobu i jen několika týdnů, v jiných případech bude nečinnost akceptovatelná i v řádech měsíců.

Jde-li o případy nečinnosti absolutní, tedy nebyl-li v posuzovaném období učiněn soudcem žádný úkon, jak tomu bylo v případech uvedených v první části kárného návrhu, zastává kárný soud i v nyní posuzované věci názor, že je nutno odlišovat případy, kdy standardní postup v soudním řízení předpokládá učinění úkonu jednoduchého, spíše administrativní povahy, u něhož nebylo třeba právní úvahy, od případů, kdy byla věc již způsobilá k meritornímu projednání či k vydání jiného rozhodnutí, tedy případů, kdy se soud již zabýval (měl zabývat) skutkovým a právním hodnocením věci, tedy tím, co tvoří jádro soudcovské činnosti. V případech, kdy se nejedná o nečinnost tohoto druhu (tedy nečinnost při provádění jednoduchých úkonů), je stanovení jakýchkoliv časových hranic z povahy věci vyloučeno a tyto situace tak musí být posuzovány vždy přísně individuálně, a to zejména z pohledu celkového zatížení soudce, stáří posuzované věci, dodržování časových řad při vyřizování věcí, výkonnosti soudce atd.

Kárný soud přihlédl k tomu, že v posuzovaných obchodně závazkových věcech vytykávaných v první části kárného návrhu konstatovaná období nečinnosti spadají již do rané fáze řízení po prvotních úkonech soudní tajemnice či vyššího soudního úředníka a teprve po této prodlevě následně JUDr. V. vyzýval jednotlivé strany k vyjádření k věci či k doplnění tvrzení či doložení důkazů; nejednalo se tedy o nečinnost až před samotným nařízením jednání a vydáním rozhodnutí. V důsledku tohoto přístupu mohlo být též pro některé účastníky obtížnější unést břemeno tvrzení či břemeno důkazní.

Základní otázkou však přesto zůstává, zda k předmětným obdobím nečinnosti vůbec muselo dojít, zda tedy obstojí obhajoba kárně obviněného založená zejména na tvrzení, že se v těchto obdobích věnoval starším, tj. dříve napadlým věcem a že tyto nyní posuzované věci čekaly dle pořadí nápadu, než na ně přijde řada.

V této souvislosti je nutno konstatovat, že, jak vyplynulo z dokazování v předmětné věci, JUDr. V. vykazoval v daném období v zásadě srovnatelnou výkonnost v porovnání s ostatními soudci daného soudu, kteří rozhodovali shodnou agendu a byli obdobně vytíženi, totiž s JUDr. S., JUDr. A. a JUDr. O. Kárná navrhovatelka ovšem v kárném návrhu vyjádřila svou nespokojenost se všemi jmenovanými soudci, z nichž JUDr. S. byla rovněž kárně stíhána a kárný senát se zabýval i její věcí, a další dva jmenovaní soudci byli v této věci slyšeni jako svědci, přičemž jeden z nich (JUDr. O.) vypověděl, že odešel do důchodu po kritice jeho práce, či dokonce po nátlaku ze strany vedení soudu, a svědkyně JUDr. A. připustila, že její pracovní výsledky v hodnoceném období byly nepříznivě ovlivněny jejím zdravotním stavem, zejména pokud jde o poměrně dlouhé období pracovní neschopnosti.

Byť kárný senát rozhodně nesouhlasí se způsobem, jakým kárná navrhovatelka vyvíjela pod hrozbou podání kárného návrhu nátlak na uvedené soudce, aby odešli do důchodu nebo přešli na okresní soud, a považuje takové metody za neslučitelné s respektováním interní nezávislosti každého soudce, musí zároveň konstatovat, že celkový počet rozhodnutých věcí v daných agendách ve sledovaném období se skutečně nejeví být natolik vysoký, aby odůvodňoval tak výrazné průtahy v řízení, které byly ve věcech JUDr. V. zjištěny. Navíc rovněž u JUDr. V. došlo k poměrně výraznému poklesu tohoto počtu rozhodnutých věcí v roce 2015 a 2016 ve srovnání s rokem 2014. Je pravdou, že je třeba přihlédnout k tomu, jak poukazovala obhajoba i jak vyplynulo ze svědeckých výpovědí, že

pokračování

se v některých případech jedná o věci skutkově a právně komplikované. Navíc, jak připomíná ve svém stanovisku také soudcovská rada Krajského soudu v Ostravě, vzhledem k novele občanského soudního řádu napadal v těchto agendách od roku 2014 jen velmi malý počet nových věcí, a tedy těmto soudcům zbývaly z minulých let spíše dosud nerozhodnuté složité kauzy. Na straně druhé je třeba vzít v úvahu i orientační ukazatele Ministerstva spravedlnosti. Byť kárný senát chápe tyto ukazatele skutečně pouze jako orientační, má přesto za to, že i přes zohlednění zmiňovaných specifických okolností, které panovaly na Krajském soudu v Ostravě, nebyl JUDr. V. ve sledovaném období natolik zatížen jinými věcmi, včetně agendy ICM, v níž v roce 2015, až na výjimky, žádný úkon neučinil, aby bylo možné konstatovat, že zmiňované výrazné průtahy v jednotlivých obchodně závazkových věcech mají objektivní povahu a nezavinil je svou nečinností kárně obviněný.

I když je stabilně judikováno, že kárným proviněním je pouze kvalifikované porušení povinností soudce při současném naplnění všech znaků skutkové podstaty kárného provinění a že v tomto smyslu je třeba postupovat podle principu proporcionality a subsidiarity (primárně směřovat k uložení výtky), přičemž podání kárného návrhu je až *ultima ratio* (viz např. rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 3. 10. 2013, č. j. 16 Kss 8/2013 – 45, na které upozorňoval kárně obviněný), musí zároveň kárný soud konstatovat, zejména vzhledem k délce zjištěných průtahů a vytížení kárně obviněného jinými věcmi, že se JUDr. V. uvedeným zaviněným porušením svých povinností vyplývajících z § 100 odst. 1 o. s. ř. a § 79 zákona o soudech a soudcích dopustil kárného provinění ve smyslu § 87 odst. 1 zákona o soudech a soudcích.

Pokud jde o druhou část kárného návrhu, tedy vytýkanou nečinnost v agendě ICM, tj. ve věcech tzv. insolvenčních incidenčních sporů, jež byly JUDr. V. a dalším soudcům obchodního úseku daného krajského soudu přerozděleny opatřením kárné navrhovatelky ze dne 27. 1. 2015 vydaným na základě § 160 odst. 2 insolvenčního zákona, v tehdejší znění, i zde je nutno potvrdit, že k této nečinnosti dle zjištění kárného soudu skutečně došlo v 39 z vytýkaných 40 věcí, a to přinejmenším v období od 1. 4. 2015 do 12. 11. 2015. Výjimkou je pouze poslední v kárném návrhu uvedená věc sp. zn. 22 ICM 2732/2014, kde JUDr. V. učinil první úkon již dne 13. 7. 2015 a kde došlo s ohledem na zpětvzetí návrhu k pravomocnému skončení věci již dne 26. 9. 2015. V této věci se tedy vytýkaný skutek vůbec nestal, v ostatních 39 věcech ovšem k objektivní nečinnosti došlo a je třeba se opět zabývat zaviněním kárně obviněného soudce, případně dalších osob. Je tedy otázkou, zda obstojí obhajoba kárně obviněného, že v předmětných věcech nečinil úkony zejména z důvodu obavy před porušením práva účastníků na zákonného soudce.

Pro kárný soud je k zodpovězení této otázky určující především náleze ze dne 27. 6. 2017, sp. zn. Pl. ÚS 22/16, jímž Ústavní soud rozhodl o návrhu kárného soudu dle čl. 95 odst. 2 Ústavy na zrušení § 160 odst. 2 insolvenčního zákona, v tehdejší znění, podaného v nyní posuzované věci. Jak již bylo uvedeno, dle svého většinového stanoviska se sice Ústavní soud neztotožnil s názorem kárného soudu, že dané ustanovení bylo v rozporu s ústavním pořádkem, ovšem k tomuto závěru ho vedlo přesvědčení, že toto ustanovení bylo možné vyložit ústavně konformním způsobem, tedy tak, že ani v posuzovaném znění nevyklučovalo souběžné užití zákona o soudech a soudcích. Ten obsahuje obecnou úpravu pro přidělování věcí („podle předem daných pravidel“) a jejich případné přerozdělování („je-li

soudce nedostupný“), insolvenční zákon stanoví podle Ústavního soudu některá zvláštní pravidla pro přidělování („*incidenční spory jednomu soudci, ledaže brozí průtahy*“) a přerozdělování věci („*brozí-li průtahy, lze odebrat a přidělit jinému soudci*“).

K uplatnění § 160 odst. 2 insolvenčního zákona tedy dle Ústavního soudu může dojít pouze podle pravidel stanovených v rozvrhu práce a za splnění dalších požadavků § 41 až § 44 zákona o soudech a soudcích. Zároveň může být toto ustanovení použito jen k naplnění jeho zákonného účelu – odstranění nebezpečí průtahů v insolvenčním řízení. To platí jak pro prvotní přidělení věci jinému než insolvenčnímu soudci (preferovaný postup), tak i pro její výjimečné následné přerozdělení. Z úpravy insolvenčního zákona a zákona o soudech a soudcích lze dovodit obecná zákonná pravidla a limity pro způsob, jakým mají být věci přidělovány a výjimečně i přerozdělovány, i obecné stanovení podmínek pro uplatnění napadeného ustanovení. Ty musí být pro poměry a potřeby jednotlivých insolvenčních soudů provedeny konkrétními pravidly stanovenými v rozvrhu práce.

Je třeba jednoznačně konstatovat, že tímto způsobem, který by ve světle citovaného nálezu Ústavního soudu jako jediný bylo možno považovat za zákonný a ústavní, kárná návrhvatelka při přerozdělení incidenčních sporů v roce 2015 JUDr. V. a dalším soudcům obchodního úseku krajského soudu nepostupovala, neboť tyto spory a jejich účastníky odňala jejich dosavadním zákonným insolvenčním soudcům, kteří vedli i jednotlivá základní insolvenční řízení, jež tyto spory vyvolala, a přerozdělila je obchodním soudcům na základě pouhého opatření předsedkyně soudu vydaného mimo rozvrh práce, který v té době pouze obecně předjímal, že k tomuto přerozdělení jinému soudci, a to „*obvykle*“ do určitých vyjmenovaných oddělení, může dojít. Opatření předsedkyně soudu je navíc odůvodněno nikoliv ve vztahu ke každé takto přerozdělované incidenční věci, ale pouze obecně je argumentováno přetížením všech insolvenčních soudců daného krajského soudu, a vzhledem k tomu, že bylo vydáno mimo rozvrh práce, nebylo ani odpovídajícím způsobem zveřejněno (k tomu srov. též rozhodnutí kárného soudu ze dne 15. 2. 2017, č. j. 16 Kss 5/2016 - 120). Ze stanoviska soudcovské rady rovněž vyplynulo, že dané opatření nebylo se soudcovskou radou projednáno a že s ním soudcovská rada nesouhlasí.

Až změnou rozvrhu práce na rok 2016, účinnou od 1. 4. 2016, počala kárná návrhvatelka incidenční spory přidělovat jiným než insolvenčním soudcům přímo v rozvrhu práce, čímž v daném ohledu vyhověla zmiňovaným požadavkům vyplývajícím z nálezu Ústavního soudu, resp. nyní i novému znění § 160 odst. 2 insolvenčního zákona, ovšem vzhledem k tomu, že jsou takto přerozdělovány veškeré incidenční spory napadající na daný krajský soud, zdá se, že taková úprava může odporovat § 160 odst. 1 insolvenčního zákona, podle něhož má i nadále zůstat pravidlem, že incidenční spory rozhodují insolvenční soudci, kteří vedou hlavní insolvenční řízení, a tedy postup dle odstavce druhého tohoto ustanovení má být pouze výjimečný.

Kárnému soudu samozřejmě v tomto řízení nepřísluší hodnotit, zda kárná návrhvatelka uvedeným postupem spáchala kárné provinění, a má jistě i pochopení pro její argumenty, které uvedla ve svém vyjádření ze dne 30. 11. 2017 a které zopakovala též při jednání, že výklad daného ustanovení byl až do nálezu Ústavního soudu sp. zn. Pl. ÚS 22/16, resp. do provedené novelizace, velmi nejasný a že podle jejího názoru (i s ohledem na minoritní stanovisko některých ústavních soudců vyjádřené v usnesení Ústavního soudu ze dne 9. 2.

pokračování

2016, sp. zn. Pl. ÚS 11/15, a ostatně i na názor tohoto kárného senátu Nejvyššího správního soudu vyjádřený v jeho návrhu na zrušení § 160 odst. 2 insolvenčního zákona, v tehdejší znění) neumožňovalo postupovat cestou změny rozvrhu práce, přičemž bylo při výrazném nárůstu objemu insolvenční agendy obtížné zajistit jiným způsobem než kritizovaným opatřením plynulost rozhodování v těchto věcech. Tento systémový problém, kterým je zjevně kritický nedostatek insolvenčních soudců, případně dalšího soudního personálu k jejich podpoře, na krajských soudech obecně, za něž jsou zodpovědné orgány státní správy soudnictví, tedy v první řadě Ministerstvo spravedlnosti, však nelze v žádném případě přenášet na jednotlivé soudce a *de facto* je činit kárně odpovědnými za nezvládnutí tohoto problému státní správou soudů.

Je pravdou, že podle Ústavního soudu jím provedený ústavně konformní výklad napadeného ustanovení insolvenčního zákona nemá bez dalšího dopad na následné hodnocení zákonnosti přikázání incidenční věci jinému soudci, při němž bylo napadené ustanovení aplikováno. Věci dosud přidělené jinému soudci podle § 160 odst. 2 insolvenčního zákona v rozporu s požadavky vyjádřenými v tomto nálezu tudíž přerозdělovány (opětovně odnímány a přidělovány) podle vyjádření Ústavního soudu nebudou a zůstanou tedy až do pravomocného skončení přiděleny i kárně obviněnému soudci.

Na straně druhé, za daných okolností, a s přihlédnutím k tomu, že předmětné spisy byly kárně obviněnému předloženy až koncem března 2015, přičemž v předchozím období byly u příslušného insolvenčního soudce bez jediného úkonu po řadu měsíců, a nezanedbatelné průtahy následně způsobila i sama kárná navrhovatelka odnětím originálů spisů JUDr. V. v době, kdy již ve věcech byly činěny úkony, se kárný soud nedomnívá, že by nečinnost trvající od 1. 4. do 12. 11. 2015 (v některých případech byl první úkon učiněn později, je však třeba vycházet z kárného návrhu) dosahovala intenzity kárného provinění. Je pravdou, že kárně obviněný, měl-li pochybnosti o tom, zda je v těchto věcech zákonným soudcem, mohl již v roce 2015 řízení v těchto věcech přerušit alespoň do rozhodnutí Ústavního soudu v řízení o návrhu jeho kolegyně JUDr. P. vedeném pod sp. zn. Pl. ÚS 11/15, jak sám připustil, nicméně toto spíše formální pochybení samo o sobě rovněž nedosahuje intenzity kárného provinění. Je třeba zohlednit i to, že se pro kárně obviněného jednalo o novou agendu, která mu fakticky byla jednorázově přidělena koncem března 2015, a lze tak přihlédnout i k jeho obhajobě, že primárně projednával věci, které mu napadly dříve.

Kárný soud tedy konstatuje, že u věcí uvedených v druhé části kárného návrhu se JUDr. V. nedopustil takového zaviněného porušení svých povinností, které by naplňovalo skutkovou podstatu kárného provinění dle § 87 odst. 1 zákona o soudech a soudcích, a kárný soud ho v tomto rozsahu kárného obvinění zprostil.

Pokud jde o uložené kárné opatření za skutky, v nichž kárný senát shledal kárné provinění, vzal kárný soud na jedné straně v úvahu, že, jak již bylo řečeno, ve všech 14 vytýkaných případech agendy Cm a ECm došlo k průtahům poměrně závažným.

Na straně druhé kárný soud přihlédl k tomu, že po uvedeném období nečinnosti v každé ze jmenovaných věcí agendy Cm a ECm pak již JUDr. V. i přesto, že mu byly jednotlivé

spisy po podání kárného návrhu kárnou navrhovatelkou na určitou dobu odňaty, zpravidla činil úkony směřující k projednání a rozhodnutí bez větších průtahů, přičemž se mu podařilo velkou část z vytýkaných věcí pravomocně skončit, byť se tak často stalo též zastavením řízení po zpětvzetí žaloby z důvodu mimosoudní dohody účastníků, případně schválením smíru, což ale odpovídá jeho zákonné povinnosti vyplývající rovněž z § 100 odst. 1 a také z § 99 o. s. ř. usilovat o smírné vyřešení sporu.

Kárný soud zohlednil rovněž skutečnost, že kárně obviněný byl oproti původní šíři kárného návrhu shledán odpovědným za kárné provinění pouze v relativně menším počtu věcí.

Navíc mu svědčí některé další polehčující okolnosti, především, že JUDr. V. je zkušeným obchodním soudcem, který v této funkci působí již od roku 1992 a nebyl za celou dobu své soudcovské činnosti kárně postižen, ani mu nebyla udělena formální výtka dle zákona o soudech a soudcích, a jakkoli kárná navrhovatelka v kárném návrhu uváděla, že je s jeho prací dlouhodobě nespokojena, z osobního spisu ani z žádného jiného prováděného důkazu nevyplývala jakákoli stížnost či kritika jeho práce ze strany vedení soudu či účastníků řízení před inkriminovanou prověrkou jeho senátu provedenou koncem roku 2015, která vedla k podání kárného návrhu. Pro úvahy kárného soudu je rovněž podstatné pozitivní stanovisko soudcovské rady Krajského soudu v Ostravě k dosavadní práci JUDr. V.

Na základě všech uvedených skutečností kárný soud dospěl k závěru, že se může ztotožnit s novým návrhem kárné navrhovatelky na upuštění od uložení kárného opatření ve smyslu § 88 odst. 3 zákona o soudech a soudcích, neboť má za to, že v daném případě je projednání kárného provinění, i vzhledem k aktivnímu přístupu kárně obviněného k odstranění vytýkaných nedostatků, postačující.

Poučení: Odvolání proti rozhodnutí v kárném řízení **n e n í** přípustné (§ 21 zákona č. 7/2002 Sb.).

V Brně dne 6. prosince 2017

JUDr. Jakub Camrda,
Ph.D.
předseda kárného senátu